RO

Cereri cu valoare redusă

Procedura europeană privind cererile cu valoare redusă este menită să simplifice și să accelereze soluționarea acțiunilor transfrontaliere al căror obiect nu depășește 5 000€.

Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este pusă la dispoziția justițiabililor ca o alternativă la procedurile prevăzute de legislațiile statelor membre. O hotărâre pronunțată în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă este recunoscută și executabilă într-un alt stat membru fără să fie necesară o hotărâre de încuviințare a executării și fără să existe vreo posibilitate de a se opune recunoașterii sale.

Pentru derularea procedurii cu privire la cererile cu valoare redusă există anumite formulare-tip, acestea fiind disponibile aici în toate limbile. Pentru a iniția procedura trebuie completat formularul A, la care se atașează orice documente justificative, cum ar fi chitanțe, facturi etc.

Formularul A trebuie transmis instanței competente. În momentul în care instanța primește formularul de cerere, aceasta trebuie să completeze secțiunea care îi este rezervată din formularul de răspuns. În termen de 14 zile de la primirea formularului de cerere, instanța trimite pârâtului un exemplar al acestuia, însoțit de formularul de răspuns. Pârâtul are la dispoziție 30 de zile pentru a răspunde prin completarea secțiunii care îi este rezervată din formularul de răspuns. Instanța trimite reclamantului o copie a răspunsului acestuia în termen de 14 zile.

În termen de 30 de zile de la primirea răspunsului pârâtului (în cazul în care există un astfel de răspuns), instanța trebuie fie să se pronunțe cu privire la cererea cu valoare redusă, fie să solicite precizări suplimentare în scris de la oricare dintre părți, fie să citeze părțile la o dezbatere orală. Dacă se organizează o dezbatere orală, nu este necesară reprezentarea părților de către un avocat și în cazul în care instanța deține echipamente adecvate, audierea ar trebui să aibă loc prin videoconferință sau teleconferință.

Cu formularul emis de instanță (care este posibil să trebuiască tradus în limba celuilalt stat membru) și o copie după hotărârea judecătorească, hotărârea este executorie în toate celelalte state membre ale Uniunii Europene, fără alte formalități suplimentare. Singurul motiv pentru care poate fi refuzată executarea într-un alt stat membru este existența, în acest stat membru, a unei hotărâri judecătorești contradictorii pronunțată între aceleași părți.

Executarea este efectuată conform normelor și procedurilor naționale ale statului membru în care are loc executarea.

Linkuri utile

Regulamentul (CE) nr. 861/2007 - versiunea consolidată a textului din data de 14 iunie 2017 PDF (1931 Kb) ro

Ghid de utilizare a procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă PDF (1296 Kb) ro

Ghid practic privind aplicarea procedurii cu valoare redusă PDF (2197 Kb) ro

Infografic pentru consumatori PDF (105 Kb) ro

Broșură pentru profesioniștii din domeniul juridic PDF (554 Kb) ro

Broșură pentru întreprinderi PDF (234 Kb) ro

Set de instrumente web: informații privind procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă

Cereri cu valoare redusă – notificările statelor membre și instrument de căutare a instanței/autorității competente

Pentru informații detaliate de la nivel național, selectați drapelul țării care vă interesează.

Pagini conexe:

Taxele judiciare aferente procedurii europene privind cererile cu valoare redusă

Formulare pentru cereri cu valoare redusă

Ultima actualizare: 03/04/2023

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Cereri cu valoare redusă - Belgia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Legislația belgiană nu prevede o procedură specifică pentru cererile cu valoare redusă. Cu toate acestea, există o „procedură sumară de somație de plată”. A se vedea, în acest sens, fișierul separat.

Nu există o procedură specifică pentru cererile cu valoare redusă. În acest caz se aplică procedura de drept comun, care este foarte simplă.

Procedura obișnuită este prezentată succint mai jos:

chemarea în judecată printr-o citație transmisă de executorul judecătoresc;

schimbul de argumente scrise, denumite „concluzii”;

ședința de judecată (pledoaria avocatului) și încheierea dezbaterilor;

hotărârea.

În principiu, nu există simplificări. Cu toate acestea, anumite acțiuni nu sunt introduse prin intermediul unei cereri de chemare în judecată, ci printr-o cerere în contradictoriu (a se vedea în acest sens articolele 1034a - 1034e din Codul judiciar). Acesta este cazul litigiilor în materie locativă. Secțiunea 1344a din Codul judiciar prevede că, sub rezerva dispozițiilor contractului de închiriere, orice acțiune referitoare la închirierea proprietății poate fi introdusă printr-o cerere scrisă, depusă la grefa judecătoriei de pace.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

1.2 Aplicarea procedurii

1.3 Formulare

1.4 Asistență

1.5 Norme privind administrarea probelor

1.6 Procedura scrisă

1.7 Conținutul hotărârii

1.8 Rambursarea cheltuielilor

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Linkuri

Legislația referitoare la procedura sumară de somație de plată: site-ul Service public fédéral Justice (Serviciul Public Federal de Justiție):
faceți clic pe „Législation consolidée” („Legislație consolidată”) la rubrica „Sources de droit” („Izvoare de drept”);
selectați „Code judiciaire” („Codul judiciar”) la rubrica „Nature juridique” („Natura juridică”);
introduceți: „664” la rubrica „Mot(s)” [„Cuvânt(cuvinte)”];
faceți clic pe „Recherche” („Consultare”), apoi pe „Liste” („Listă”);
faceți clic pe „Détail” („Detalii”).

Ultima actualizare: 03/09/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Bulgaria

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă. De la 1.1.2009, instanțele bulgare aplică Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă. Acțiunile referitoare la cererile cu valoare redusă sunt introduse în instanțele regionale, în timp ce în chestiunile care nu sunt reglementate în mod expres de Regulamentul (CE) nr. 861/2007 se aplică normele generale din Codul de procedură civilă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.2 Aplicarea procedurii

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.3 Formulare

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.4 Asistență

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.6 Procedura scrisă

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.7 Conținutul hotărârii

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

Ultima actualizare: 11/02/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Cehia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Republica Cehă nu are o procedură specifică privind cererile cu valoare redusă. Categoria cererilor cu valoare redusă (mai exact, mărimea compensației financiare) este luată în considerare numai în procedurile de recurs.

1.2 Aplicarea procedurii

Articolul 202 alineatul (2) din Codul de procedură civilă prevede că nu sunt admisibile recursurile împotriva hotărârilor judecătorești care stabilesc *o compensație pecuniară mai mică de 10 000 CZK*, excluzând dobânzile și taxele aferente cererii; această prevedere nu se aplică hotărârilor pronunțate în lipsă.

Prin urmare, pot fi formulate recursuri împotriva hotărârilor pronunțate în lipsă, chiar dacă acestea se referă la sume mai mici de 10 000 CZK.

Articolul 238 alineatul (1) litera (c) din Codul de procedură civilă prevede că nu sunt admisibile recursurile în chestiuni de drept împotriva hotărârilor și a ordinelor judecătorești a căror parte dispozitivă atacată prin recurs a stabilit *o compensație pecuniară mai mică de 50 000 CZK* (excluzând dobânzile și taxele aferente cererii), cu excepția cazului în care aceste hotărâri și ordine judecătorești se referă la relații cu consumatorii stabilite prin contract sau la relații de muncă stabilite prin contract.

1.3 Formulare

Nu există formulare specifice pentru o procedură privind cererile cu valoare redusă.

1.4 Asistență

Conform Codului de procedură civilă, instanțele au obligația de a informa părțile cu privire la drepturile și obligațiile lor procedurale. În acest sens, legea stabilește ce informații trebuie să furnizeze instanța părților în situația procedurală specifică.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În cazul litigiilor soluționate conform procedurii civile, prezentarea, evaluarea și obținerea probelor sunt reglementate de același norme, indiferent de suma implicată.

1.6 Procedura scrisă

Legea privind procedura cu privire la cererile cu valoare redusă nu stabilește nicio excepție în privința modului în care se desfășoară aceasta.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârile privind cererile cu valoare redusă nu diferă de alte hotărâri în ceea ce privește conținutul.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Rambursarea costurilor este reglementată de normele generale ale procedurii civile.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

După cum s-a menționat mai sus, recursurile împotriva hotărârilor judecătorești care stabilesc *o compensație pecuniară mai mică de 10 000 CZK*, excluzând dobânzile și taxele aferente cererii, nu sunt admisibile; această prevedere nu se aplică hotărârilor pronunțate în lipsă.

Ultima actualizare: 31/03/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Germania

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*, ZPO) nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă. Cu toate acestea, la articolul 495a din cod se prevede o procedură simplificată. În temeiul acestui articol, instanța își poate alege procedura după cum consideră necesar, în cazurile în care valoarea litigiului nu depășește 600 EUR. Codul nu restricționează această posibilitate în niciun alt mod: acesta nu o limitează, de exemplu, la un anumit tip de litigiu.

1.2 Aplicarea procedurii

Prin urmare, în astfel de cazuri, instanța își poate alege procedura după cum consideră necesar, având în special dreptul de a utiliza anumite căi de simplificare a procedurii. Instanța nu este însă obligată să facă acest lucru. Astfel, chiar și în cazul în care valoarea litigiului nu depășește 600 EUR, instanța poate să recurgă la procedura prevăzută în normele obișnuite.

Dacă instanța își alege procedura după cum consideră necesar, părțile nu se pot opune. Ele au doar posibilitatea de a solicita o ședință publică.

1.3 Formulare

Nu trebuie utilizate formulare speciale.

1.4 Asistenţă

Se aplică regulile generale. Se aplică regulile generale, întrucât numai organizarea procedurii este simplificată. Părțile care nu sunt reprezentate de un avocat beneficiază de aceeași asistență precum cele care sunt reprezentate de un avocat. De exemplu, în acțiunile introduse în fața instanțelor locale (*Amtsgerichte*), cererea poate fi înregistrată prin proces-verbal la grefa instanței. O persoană reprezentată de un avocat are, la rândul său, posibilitatea de a-și înregistra cererea prin proces-verbal în loc să o depună prin intermediul unui avocat.

De asemenea, faptul că o parte este reprezentată sau nu de un avocat nu influențează în niciun fel natura și domeniul de aplicare a datoriei instanței de a informa și de a consilia (*Aufklärungs-und Hinweispflichten*). Instanța este obligată prin lege să explice procedura din punct de vedere juridic și faptic și să ofere toate lămuririle necesare.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În ceea ce privește obținerea probelor, instanța nu este limitată la metodele uzuale. Spre deosebire de principiul obținerii probelor în mod direct (*Unmittelbarkeit*) care se aplică în rest și care constă în faptul că martorii, experții sau părțile însele trebuie să fie audiate în fața instanței sesizate în prezența părților, în cazul procedurii simplificate, instanța poate să dispună, de exemplu, ca interogarea martorilor, a experților sau a părților să aibă loc prin telefon sau în scris.

1.6 Procedura scrisă

Poate fi utilizată exclusiv o procedură scrisă. Cu toate acestea, trebuie să existe proceduri orale în cazul în care una dintre părți solicită acest lucru.

1.7 Conţinutul hotărârii

Structura hotărârii este mai simplă decât în procedurile obișnuite, întrucât, în general, hotărârile pronunțate în litigii a căror valoare nu depășește 600 EUR nu pot fi atacate.

De exemplu, expunerea faptelor poate fi omisă. De asemenea, este posibil să se renunțe la expunerea motivelor dacă părțile sunt de acord sau dacă motivele au fost deja înregistrate în formă sintetică în procesul-verbal. Date fiind însă cerințele în materie de relații juridice internaționale, nu se poate renunța la expunerea motivelor dacă se estimează că hotărârea va fi executată în străinătate [articolul 313a alineatul (4) din Codul de procedură civilă].

În cazul în care, în mod excepțional, instanța permite o cale de atac, structura hotărârii este reglementată de regulile generale.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Nu există restricții în ceea ce privește suportarea cheltuielilor de judecată; se aplică regulile generale.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În principiu, hotărârile în litigii a căror valoare nu depășește 600 EUR nu pot fi atacate. Introducerea unei căi de atac poate fi însă permisă în mod excepțional dacă instanța care se pronunță în prim grad de jurisdicție a permis acest lucru în hotărârea sa, pe baza interesului deosebit reprezentat de cauza respectivă sau pe baza faptului că dezvoltarea dreptului sau asigurarea unei jurisprudențe omogene necesită pronunțarea unei hotărâri de către curtea de apel.

Dacă hotărârea nu poate face obiectul unei căi de atac, instanța care s-a pronunțat în prim grad de jurisdicție trebuie să redeschidă procedura dacă o parte vătămată prin hotărâre obiectează că instanța nu i-a asigurat o audiere adecvată care ar fi putut fi relevantă pentru hotărârea în cauză. În cazul în care contestația nu este soluționată de instanța de judecată, singura cale de atac pentru partea respectivă este aceea de a depune o plângere constituțională la Curtea Constituțională Federală.

Ultima actualizare: 02/05/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini et a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Cereri cu valoare redusă - Estonia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Normele care reglementează procedurile pentru judecarea cauzelor civile în instanțele din Estonia sunt prevăzute în Codul de procedură civilă [*tsiviilkohtumenetluse seadustik (TsMS)*]. În cazul în care o cauză civilă este judecată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, normele privind procedura simplificată prevăzute în Codul de procedură civilă se vor aplica în măsura în care procedura simplificată nu este reglementată prin respectivul regulament. În temeiul acestui regulament, cauzele pot fi judecate de către instanța regională (*maakohus*) în măsură să facă acest lucru în conformitate cu competența judiciară. În temeiul articolului 405 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura simplificată, instanțele judecă acțiunile prin procedura judiciară simplificată în temeiul normelor privind procedura simplificată în cazul în care consideră că acest lucru este oportun și ținând seama numai de principiile de procedură generale prevăzute în Codul de procedură civilă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

În cazul în care o cauză civilă este judecată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, normele privind procedura simplificată prevăzute în Codul de procedură civilă se vor aplica în măsura în care procedura simplificată nu este reglementată prin respectivul regulament.

Normele privind procedura simplificată se aplică în cazul cauzelor interne referitoare la o cerere privind un drept de proprietate și în care valoarea sumei aferente cererii principale nu depășește 2 000 de euro sau în care valoarea sumei aferente cererii principale și cererilor conexe nu depășește 4 000 de euro.

1.2 Aplicarea procedurii

În temeiul articolului 405 alineatul (3) din Codul de procedură civilă, cauzele pot fi judecate de către instanțe în temeiul normelor privind procedura simplificată, fără a fi necesar ca acestea să adopte o hotărâre separată în acest sens. Instanțele judecă acțiunile în temeiul normelor privind procedura simplificată atunci când consideră că acest lucru este oportun, ținând seama numai de principiile de procedură generale. În cadrul procedurii judiciare simplificate, instanțele garantează respectarea drepturilor și libertăților fundamentale și a drepturilor procedurale esențiale ale părților implicate în procedura judiciară, precum și a dreptului părților de a fi audiate, dacă ele solicită acest lucru. În acest scop nu este necesară desfășurarea unei ședințe de judecată. Părțile implicate în procedura judiciară trebuie să fie informate cu privire la dreptul lor de a fi audiate de instanță. Instanțele pot simplifica procedura, dar nu sunt obligate să o facă.

Atunci când examinează o acțiune în cadrul procedurii simplificate, instanța poate:

- să întocmească procesul-verbal al actelor procedurale numai în măsura în care instanța consideră că acest lucru este necesar și poate să excludă dreptul de a prezenta obiecții la procesele-verbale;
- să stabilească un termen diferit de termenul prevăzut de lege;
- să recunoască persoane care nu sunt specificate prin lege ca reprezentanți contractuali ai părților implicate în procedura judiciară;
- să se abată de la dispozițiile legale privind cerințele oficiale în legătură cu furnizarea și cu obținerea de probe, putând accepta și alte elemente de probă care nu sunt prevăzute de lege, inclusiv o declarație a uneia dintre părțile implicate în procedura judiciară care nu este dată sub jurământ;
- să se abată de la dispozițiile legale privind cerințele formale referitoare la notificarea sau comunicarea actelor de procedură și la documentele care urmează să fie prezentate părților implicate în procedura judiciară, cu excepția transmiterii unei acțiuni către pârât;
- să renunțe la procedura preliminară scrisă sau la ședința de judecată;
- să obțină probe din proprie inițiativă;
- să pronunțe hotărârea judecătorească în cauza respectivă fără partea descriptivă și motivare;
- să declare puterea executorie imediată a unei decizii luate în respectiva cauză și în alte cazuri decât cele specificate de lege sau pentru care legea nu prevede o garanție.

Cererea de inițiere a procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă poate fi depusă la o instanță în format electronic sau prin poștă. O cerere în format electronic poate fi depusă prin intermediul sistemului de informații conceput în acest scop [E-toimik (sistemul e-File), https://www.e-toimik.ee/]. Pentru a depune o cerere prin intermediul sistemului e-File, puteți să vă conectați la sistemul de informații și să efectuați operațiuni în sistem numai în baza cărții de identitate estoniene. O cerere în format electronic poate fi depusă la o instanță și prin e-mail. Datele de contact ale instanțelor din Estonia sunt disponibile pe site-ul web al instanțelor la adresa https://www.kohus.ee.

Cererea trebuie să fie semnată de către expeditorul său. O cerere depusă prin mijloace electronice trebuie să aibă semnătura electronică a expeditorului sau trebuie să fie depusă în orice alt mod sigur care să permită identificarea expeditorului. O cerere în format electronic poate fi, de asemenea, depusă prin fax sau în orice alt format care poate fi reprodus în scris, cu condiția ca documentul scris original să fie expediat instanței fără întârziere. În cazul în care se atacă o hotărâre judecătorească, apelul inițial trebuie introdus în termen de zece zile.

Instanța poate să considere că o cerere sau orice alt act de procedură transmis prin e-mail de către una dintre părțile implicate în procedura judiciară este suficient chiar dacă actul respectiv nu respectă cerința referitoare la semnătura electronică, cu condiția ca instanța să nu aibă îndoieli cu privire la identitatea expeditorului și la transmiterea actului, în special în cazul în care actele cu semnătură electronică au fost trimise instanței anterior de către aceeași parte implicată în procedura judiciară de la aceeași adresă de e-mail, în cadrul unor proceduri având același obiect, sau în cazul în care instanța a convenit că cererile sau alte acte pot fi depuse și în acest mod.

Acceptul menționat la articolul 13 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă poate fi comunicat electronic prin intermediul sistemului de informații electronice e-File (https://www.e-toimik.ee/) sau prin e-mail sau fax în condițiile menționate anterior. De asemenea, acceptul respectiv poate fi depus la instanța de judecată împreună cu cererea pentru procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă.

Actele de procedură trebuie să fie comunicate sau notificate avocaților, notarilor publici, executorilor judecătorești, administratorilor judiciari și agenților administrației naționale sau locale prin mijloace electronice, cu ajutorul sistemului de informații proiectat în acest scop. Comunicarea sau notificarea acestora în orice alt mod este permisă numai în baza unui motiv întemeiat. În cadrul procedurii simplificate, sunt permise abateri de la cerințele formale privind comunicarea sau notificarea actelor procedurale; totuși, luarea în considerare a acestei opțiuni trebuie să se facă cu prudență. Nu se permit abateri de la normele privind comunicarea sau notificarea actelor de procedură în cazul în care pârâților li se comunică sau li se notifică declarații privind cererile și părților implicate în procedura judiciară decizii judiciare.

Cuantumul taxei de stat se stabilește în funcție de valoarea cauzei civile, care la rândul său se calculează ținând seama de suma de bani care se pretinde a fi plătită. La calcularea valorii cauzei civile, suma aferentă cererilor conexe trebuie adăugată la valoarea cererii principale. Dacă în cadrul procedurii

europene cu privire la cererile cu valoare redusă se aplică o penalitate pentru întârzierea plății, însă penalitatea nu a ajuns la scadență la data depunerii cererii, cuantumul penalității corespunzătoare sumei datorate pentru un an trebuie să se adauge la cuantumul aceleiași sume, calculat de la data depunerii cererii. Nivelul taxei de stat se determină pe baza sumei finale calculate (valoarea cauzei civile) și în conformitate cu tabelul din anexa 1 la Legea privind taxele de stat (*riigilõivuseadus*), în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) din aceasta.
La introducerea unei căi de atac, taxa de stat care va trebui plătită are aceeași valoare cu cea plătită la depunerea inițială a cererii pentru procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă la instanța regională, ținându-se seama de amploarea căii de atac. Atunci când se introduce o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești la un tribunal districtual (*ringkonnakohus*), trebuie plătită o taxă de stat în valoare de 50 de euro. Atunci când se introduce un recurs în casație sau un apel împotriva unei hotărâri judecătorești la Curtea Supremă (*Riigikohus*), trebuie plătită o garanție pentru casație. Garanția pentru casație care trebuie plătită pentru un recurs în casație este de 1 % din valoarea cauzei civile, ținându-se seama de amploarea căii de atac; cu toate acestea, garanția nu va fi mai mică de 100 de euro sau mai mare de 3 000 de euro. Garanția care trebuie plătită pentru recursul în casație împotriva unei hotărâri judecătorești este de 50 de euro.
Taxele de stat și garanțiile pentru recursul în casație pentru acte care urmează să fie executate în cadrul procedurilor judiciare trebuie plătite în următoarele conturi bancare ale Ministerului Finanțelor:
SEB Bank – a/c EE571010220229377229 (SWIFT: EEUHEE2X)
Swedbank – a/c EE062200221059223099 (SWIFT: HABAEE2X)
Luminor Bank – a/c EE221700017003510302 (SWIFT: NDEAEE2X)
În cazul în care o hotărâre care a fost pronunțată în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă și care a intrat în vigoare nu este respectată în mod voluntar, persoana care dorește executarea silită a hotărârii judecătorești trebuie să recurgă la un executor judecătoresc pentru a iniția procedura de executare.
În conformitate cu articolul 21 alineatul (2) litera (b), o hotărâre pronunțată în cadrul litigiilor care intră sub incidența regulamentului va avea caracter executoriu în Estonia numai dacă este redactată în limba estonă sau în limba engleză sau dacă se anexează la certificat o traducere a acesteia în limba estonă sau în limba engleză. În cazul în care se introduce o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, măsurile specificate la articolul 23 din regulament vor fi luate de tribunalul districtual la care este introdusă calea de atac. Dacă o hotărâre este pronunțată în lipsă și se depune o cerere pentru anularea hotărârii pronunțate în lipsă în temeiul articolului 415 din Codul de procedură civilă, cererea de măsuri trebuie depusă la instanța care judecă cererea de anulare a hotărârii.
În cazul în care încă nu a fost introdusă o cale de atac, măsurile specificate la articolul 23 din regulament se iau de către instanța care a luat decizia. Măsura specificată la articolul 23 litera (c) din regulament poate fi luată de instanța regională în jurisdicția căreia se desfășoară sau ar trebui să se desfășoare procedura de executare.
În circumstanțele specificate la articolul 46 din Codul privind procedura de executare (*täitemenetluse seadustik*), procedurile de executare pot fi suspendate de o instanță și, de asemenea, de executorul judecătoresc care conduce procedura.

1.3 Formulare

Nu există formulare standard utilizate la nivel național pentru procedura judiciară simplificată.

1.4 Asistență

În cazul în care o persoană participă la procedurile judiciare prin intermediul unui reprezentant contractual, respectivul reprezentant trebuie, în general, să fi dobândit cel puțin o diplomă de masterat în domeniul dreptului recunoscută de stat, sau o calificare echivalentă în sensul articolului 28 alineatul (22) din Legea educației din Republica Estonia (*Eesti Vabariigi haridusseadus*) sau o calificare echivalentă la o instituție din străinătate. Cu toate acestea, o instanță poate permite, în cadrul procedurii simplificate, ca o persoană care nu respectă cerințele menționate în materie de formarea profesională, dar care, în opinia instanței, este totuși competentă să reprezinte o altă persoană în instanță, să acționeze ca reprezentant. Normele speciale referitoare la procedura simplificată se aplică numai litigiilor judecate în primă instanță în instanțele regionale. Un reprezentant contractual acceptat de o instanță regională, dar care nu respectă cerințele privind formarea profesională, nu poate executa niciun act de procedură într-un tribunal districtual sau la Curtea Supremă.
Participarea unui reprezentant într-o cauză nu împiedică o parte la procedura judiciară, care are capacitate juridică activă în procedurile civile, să participe în persoană la procedurile care se desfășoară în respectiva cauză. Comportamentul și cunoștințele unui reprezentant sunt considerate a fi echivalente cu comportamentul și cunoștințele unei părți la proceduri.
Dacă instanța constată că o persoană fizică care este parte la procedura judiciară nu este în măsură să-și protejeze drepturile pe cont propriu sau că interesele esențiale ale acesteia nu pot fi protejate într-o măsură suficientă fără asistența unui avocat, instanța îi va explica acelei persoane faptul ca are posibilitatea de a primi asistență judiciară din oficiu.
Asistența judiciară este furnizată în conformitate cu normele privind asistența procedurală prevăzute în Codul de procedură civilă (articolul 180 și următoarele) și cu procedura specificată în Legea privind asistența judiciară din oficiu (*riigi õigusabi seadus*). Asistența judiciară din oficiu se acordă pe baza cererii depuse de persoana respectivă.
Asistența judiciară din oficiu se acordă unei persoane fizice care, la momentul depunerii cererii de asistență din oficiu, are reședința în Republica Estonia sau într-un alt stat membru al UE sau este cetățean al Republicii Estonia sau al unui alt stat membru al UE. Reședința este stabilită în temeiul articolului 62 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială. Alte persoane fizice beneficiază de asistență judiciară numai dacă acest lucru rezultă dintr-o obligație internațională pentru Estonia.
Cererea de asistență judiciară din oficiu în procedurile judiciare în calitate de parte într-o cauză civilă trebuie să fie înaintată instanței judecătorești care judecă cauza sau instanței care ar fi competentă să judece cauza.
O persoană fizică poate să primească asistență judiciară din oficiu dacă nu poate să plătească pentru serviciile juridice competente din cauza situației sale financiare la momentul când solicită asistență judiciară sau dacă poate să plătească numai pentru o parte din serviciile juridice sau în rate sau dacă situația sa financiară nu îi permite să își satisfacă nevoile de bază de subzistență după ce plătește pentru respectivele servicii juridice.
Nu se acordă asistență judiciară unei persoane fizice în cazul în care:
(1) cheltuielile de judecată nu sunt preconizate să depășească dublul venitului mediu lunar al solicitantului, care se calculează pe baza venitului mediu lunar obținut în cele patru luni anterioare depunerii cererii, din care se deduc taxele și plățile obligatorii pentru asigurare, costurile aferente îndeplinirii obligațiilor de întreținere prevăzute de lege și costurile rezonabile referitoare la cazare și transport;
(2) persoana care solicită asistență judiciară este în măsură să acopere cheltuielile procedurale din activele existente care pot fi vândute fără dificultăți majore și pentru care se poate formula o cerere de plată în conformitate cu legea;
(3) procedurile se referă la activitatea economică sau profesională a persoanei care solicită asistență procedurală și nu privesc drepturile sale care nu sunt legate de activitatea sa economică sau profesională. Acest lucru nu se aplică în măsura în care exclude acordarea de asistență procedurală persoanelor

fizice pentru scutirea, parțială sau integrală, de la plata taxei de stat la sesizarea instanței de judecată sau la formularea unei căi de atac dacă procedurile privesc activitatea economică sau profesională a persoanei care solicită asistență procedurală și nu privesc drepturile sale care nu sunt legate de activitatea sa economică sau profesională.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În **procedura judiciară simplificată**, o instanță poate să se abată de la dispozițiile legii privind cerințele oficiale în legătură cu obținerea și furnizarea de probe și să recunoască drept probe și alte mijloace de probă neprevăzute de lege (de exemplu, o declarație a uneia dintre părțile implicate în procedura judiciară care nu este dată sub jurământ). Spre deosebire de procedurile obișnuite desfășurate în cadrul unei acțiuni, într-o cauză în care se aplică procedura simplificată, instanța poate obține probe și din proprie inițiativă. Cu toate acestea, trebuie să se asigure că actele instanței nu pot aduce atingere egalității părților în fața instanței. Faptele cu privire la care instanța obține probe trebuie să fie aduse la cunoștință în prealabil instanței.

Normele privind obținerea de probe sunt prevăzute în capitolul 25 din Codul de procedură civilă. În cadrul acțiunilor, fiecare parte trebuie să dovedească faptele pe care se bazează cererile și obiecțiile sale, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Cu excepția cazului în care legea prevede altfel, părțile pot să convină asupra repartizării sarcinii probei într-un alt mod decât cel prevăzut de lege, precum și asupra naturii probelor necesare pentru a dovedi o anumită faptă. Probele sunt depuse de părțile implicate în procedura judiciară. Instanța poate să propună părților la procedură să depună probe suplimentare. În cazul în care una dintre părțile implicate în procedura judiciară dorește să furnizeze probe și nu poate face acest lucru, aceasta poate solicita obținerea probei de către instanță. Partea la procedură care furnizează probe sau care solicită obținerea de probe trebuie să fundamenteze care sunt faptele pertinente pentru cauză pe care dorește să le dovedească prin furnizarea de probe sau prin solicitarea obținerii de probe. O cerere de obținere de probe trebuie să precizeze, de asemenea, toate informațiile necesare în scopul obținerii de probe. În cursul procedurii preliminare, instanța stabilește un termen până la care părțile pot furniza probe sau pot solicita obținerea de probe. Dacă cererea unei părți privind obținerea de probe este respinsă din cauza neachitării de către aceasta a costurilor aferente obținerii de probe în avans, fără a aduce atingere cererii instanței, partea în cauză nu va avea dreptul să solicite obținerea de probe ulterior dacă acest lucru are drept efect amânarea audierii cauzei.

Dacă probele trebuie obținute în afara competenței teritoriale a instanței care examinează cauza respectivă, aceasta poate, printr-o cerere de comisie rogatorie, să dispună executarea unui act procedural de către instanța în a cărei competență teritorială se pot obține probele. Cererea de comisie rogatorie respectă normele stabilite pentru executarea actului procedural pentru care s-a formulat cererea de comisie rogatorie. Părților implicate în procedura judiciară li se aduc la cunoștință data și locul de executare a actului procedural; cu toate acestea, absența uneia dintre părți nu constituie un obstacol în calea respectării cererii de comisie rogatorie. Procesul-verbal aferent actului procedural și probele obținute în conformitate cu cererea de comisie rogatorie sunt transmise fără întârziere instanței care examinează cauza. Dacă în cursul procesului de obținere de probe, pe baza unei cereri de comisie rogatorie, de către instanța care instrumentează procedura, apare un litigiu care nu poate fi soluționat de instanța respectivă, dar care trebuie soluționat pentru a se putea obține probe în continuare, instanța care examinează cererea principală va soluționa litigiul. Dacă instanța care dă curs cererii de comisie rogatorie constată că, în scopul judecării mai bune a cauzei, ar fi justificat să transfere obligația de obținere a probelor unei alte instanțe, aceasta va transmite o cerere în acest scop instanței respective și va informa părțile cu privire la acest lucru.

Probele obținute într-un stat străin în conformitate cu legislația din acel stat pot să fie utilizate în procedura judiciară desfășurată în Estonia, cu excepția cazului în care actele procedurale executate pentru a obține probele contravin principiilor procedurii civile estoniene. Completul de judecată care a solicitat obținerea de probe în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială sau un judecător care acționează în baza unei ordonanțe poate, în conformitate cu respectivul regulament, să fie prezent și să participe la obținerea probelor de către o instanță străină. Părțile implicate în procedura judiciară, reprezentanții acestora și experții pot să participe la obținerea de probe în străinătate în aceeași măsură în care pot să o facă în Estonia. Completul de judecată care examinează cauza, un judecător care acționează în baza unei ordonanțe sau un expert numit de instanță poate să participe direct la procesul de obținere de probe de către o instanță estoniană într-un alt stat membru al Uniunii Europene, în temeiul articolului 17 alineatul (3) din regulament.

În cazul în care probele trebuie obținute în afara statelor membre ale Uniunii Europene, instanța va solicita ca acestea să fie obținute prin intermediul autorității competente în conformitate cu Convenția privind obținerea de probe în străinătate în materie civilă sau comercială. Instanța poate, de asemenea, să obțină probe într-un alt stat prin intermediul ambasadorului care reprezintă Republica Estonia în respectivul stat sau al unui demnitar consular competent, cu excepția cazurilor în care acest lucru este interzis de legislația acelui stat.

Partea care furnizează probele sau care solicită obținerea lor poate să renunțe la probe și să le retragă numai cu acordul părții adverse, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

1.6 Procedura scrisă

O cauză examinată în cadrul procedurii judiciare simplificate poate fi soluționată prin procedură scrisă. Instanța va garanta respectarea drepturilor și libertăților fundamentale și a drepturilor procedurale esențiale ale părților implicate în procedura judiciară, precum și a dreptului părților de a fi audiate, dacă ele solicită acest lucru. În acest scop nu este necesară desfășurarea unei ședințe de judecată. Instanța poate să renunțe la procedurile scrise preliminare procesului sau la ședința de judecată.

1.7 Conținutul hotărârii

O hotărâre judecătorească constă într-o introducere, concluzii, o parte descriptivă și o motivare.

În introducerea unei hotărâri judecătorești sunt precizate:

numele instanței care a pronunțat hotărârea;

numele judecătorului care a judecat cauza;

ora și locul publicării hotărârii judecătorești;

numărul cauzei civile;

obiectul acțiunii;

valoarea cauzei civile;

numele și codurile personale de identificare sau codurile de înregistrare ale părților implicate în procedura judiciară;

adresele părților implicate în procedura judiciară, dacă acest lucru este necesar în mod clar pentru executarea sau recunoașterea hotărârii;

numele reprezentanților părților implicate în procedura judiciară și, în cazul în care reprezentanții au fost înlocuiți, numele ultimilor reprezentanți;

ora ultimei ședințe de judecată sau o trimitere la cauza examinată în cadrul procedurii scrise.

Partea descriptivă a unei hotărâri indică, în mod concis și într-o ordine logică, conținutul relevant al cererilor depuse și al afirmațiilor formulate, al cererilor reconvenționale prezentate și al probelor furnizate cu privire la respectivele cereri.

Motivarea unei hotărâri judecătorești prezintă faptele stabilite de instanță, concluziile la care s-a ajuns pe baza acestora, probele pe care se bazează concluziile instanței și actele care au fost executate de către instanță. Într-o hotărâre, instanța trebuie să își fundamenteze motivele pentru care nu este de

acord cu constatările de fapt prezentate de reclamant sau de pârât. În hotărâre, instanța trebuie să analizeze toate probele. Dacă instanța nu ia în considerare o probă, aceasta trebuie să justifice acest lucru în hotărâre. Dacă se acceptă una dintre plângerile alternative, respingerea unei alte cereri alternative nu trebuie justificată.
În cadrul **procedurii judiciare simplificate** instanța poate pronunța o hotărâre judecătorească omițând partea descriptivă și motivarea sau poate menționa în motivare doar aspectele de drept și probele pe care s-au bazat concluziile instanței.
În încheierea unei hotărâri, instanța judecă în mod clar și fără echivoc cererile părților și orice solicitări ale părților care nu au fost încă soluționate, precum și orice problemă legată de măsurile de asigurare a acțiunii care au fost aplicate. Concluzia trebuie să fie clar înțeleasă și executorie chiar și fără textul restului hotărârii.
De asemenea, concluzia stabilește procedura și termenul pentru introducerea unui apel împotriva hotărârii și, printre altele, precizează instanța la care trebuie introdus apelul și face trimitere la faptul că, dacă în apel nu se solicită reexaminarea cauzei în cadrul unei ședințe judecătorești, apelul poate fi reexaminatt în cadrul procedurii scrise. O hotărâre pronunțată în lipsă stabilește dreptul de a depune o cerere pentru anularea hotărârii pronunțate în lipsă. În concluzie se explică, de asemenea, faptul că, în cazul în care un apelant ar dori să solicite asistență procedurală pentru a introduce un apel (de exemplu, scutirea de la plata taxei de stat în apel), actul procedural relevant, adică apelul, trebuie să fie executat în termenul de apel prevăzut pentru a respecta termenele-limită ale procedurii.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Principii generale:
Cheltuielile de judecată sunt suportate de către partea care a căzut în pretenții.
Partea care a căzut în pretenții este obligată să despăgubească cealaltă parte atât pentru cheltuielile de judecată, cât și pentru cheltuielile extrajudiciare necesare ca urmare a procedurilor judiciare în fața instanței.
Cheltuielile de judecată includ taxa de stat, garanția și costurile esențiale pentru desfășurarea procedurii. Costurile esențiale pentru desfășurarea procedurii sunt: (a) costurile aferente martorilor, experților, interpreților și traducătorilor, precum și costurile aferente persoanelor care nu participă la procedurile efectuate în legătură cu examinările care urmează să fie compensate în conformitate cu Legea privind examinarea criminalistică (*kohtuekspertiisiseadus*); (b) costurile aferente obținerii de probe documentare și de dovezi fizice; (c) costurile aferente inspecției, inclusiv cheltuielile de călătorie necesare suportate de instanță; (d) costurile aferente comunicării sau notificării și expedierii documentelor de procedură prin intermediul unui executor judecătoresc sau costurile expedierii într-un alt stat sau către cetățeni estonieni care nu locuiesc pe teritoriul Republicii Estonia; (e) costurile emiterii documentelor de procedură; (f) costurile aferente determinării valorii cauzei civile. Cheltuielile extrajudiciare includ printre altele: (a) costurile aferente reprezentanților părților implicate în procedura judiciară; (b) costurile legate de călătorii, poștă, comunicări, cazare și alte cheltuieli ale părților implicate în procedura judiciară care au legătură cu procedura; (c) drepturile salariale neîncasate sau salariile sau alte venituri permanente neprimite ale părților implicate în procedura judiciară; (d) costurile procedurii preliminare prevăzute de lege, cu excepția cazului în care acțiunea este introdusă la mai mult de șase luni de la încheierea procedurii preliminare; (e) onorariul executorului judecătoresc pentru garantarea unei acțiuni și costurile aferente executării unei hotărâri privind garantarea unei acțiuni; (f) onorariul executorului judecătoresc pentru notificarea sau comunicarea documentelor de procedură; (g) onorariul executorului judecătoresc pentru executarea unei ordonanțe asigurătorii europene de indisponibilizare emise în baza Regulamentului (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului și cheltuielile legate de executarea unei ordonanțe asigurătorii europene de indisponibilizare, precum și taxa aplicată de Camera executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari (*Kohtutäiturite ja Pankrotihaldurite Koda*) pentru revizuirea cererii de obținere de informații depuse pe baza aceleiași ordonanțe; (h) costurile aferente prelucrării unei cereri de asistență procedurală pentru plata cheltuielilor de judecată; (i) cheltuielile de participare la procedura de conciliere dacă instanța a impus părților obligația de a participa la o astfel de procedură.
Cheltuielile de judecată ale unui reprezentant legal al unei părți sunt rambursate în conformitate cu aceleași norme care se aplică rambursării cheltuielilor de judecată ale părții.
În cazul în care o acțiune este admisă parțial, părțile vor acoperi cheltuielile de judecată în părți egale, cu excepția cazului în care instanța împarte cheltuielile de judecată în mod proporțional cu măsura în care acțiunea a fost admisă sau în măsura în care decide că cheltuielile de judecată trebuie suportate, în parte sau integral, de către părți.
Repartizarea cheltuielilor de judecată este indicată în decizia finală. Sumele corespunzătoare cheltuielilor sunt stabilite în conformitate cu normele privind determinarea cheltuielilor de judecată, fie în decizia finală luată pe fondul litigiului, fie printr-o hotărâre separată care va fi pronunțată după ce decizia finală pe fondul litigiului va produce efecte.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În hotărârea pronunțată în cadrul procedurii judiciare simplificate, o instanță regională poate stabili că împotriva hotărârii se poate introduce o cale de atac. Instanța regională va permite formularea unei căi de atac dacă, în opinia sa, decizia curții de apel este necesară în vederea obținerii poziției acesteia din urmă cu privire la o dispoziție legală. Acordarea permisiunii de a introduce o cale de atac nu trebuie justificată în hotărâre.
În concluzia unei hotărâri pronunțate în cadrul procedurii simplificate, instanța stabilește, de asemenea, procedura și termenul de introducere a căii de atac împotriva hotărârii. Un tribunal districtual poate să judece un apel împotriva unei hotărâri pronunțate în cadrul procedurii judiciare simplificate indiferent de permisiunea instanței regionale și apelul poate fi introdus indiferent de permisiunea instanței regionale. În cazul în care o instanță regională nu a autorizat formularea unui apel, un tribunal districtual poate judeca apelul dacă hotărârea pronunțată de instanța regională ar fi putut fi influențată de o eroare evidentă în aplicarea legii sau în stabilirea faptelor. Totuși, un tribunal districtual poate refuza să judece un apel pentru cererile cu valoare redusă, dar numai în situația în care hotărârea instanței regionale este probabil corectă, iar audierea ulterioară a cauzei în cadrul apelului ar presupune doar o pierdere inutilă de timp și bani. Tribunalul districtual nu poate respinge un apel numai în baza motivului că este vorba de o cauză judecată în cadrul procedurii judiciare simplificate. O parte sau un terț care depune o cerere independentă, poate ataca o hotărâre pronunțată de o instanță de prim grad de jurisdicție în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă la tribunalul districtual în a cărui jurisdicție se află instanța regională care a pronunțat hotărârea împotriva căreia s-a introdus un apel. Un terț care nu depune o cerere independentă poate introduce o cale de atac dacă aceasta nu este în contradicție cu apelul reclamantului sau al pârâtului în a cărui susținere terțul participă la proceduri. Termenul pentru introducerea unui apel sau pentru executarea altor acte procedurale în cazul unui terț este același cu cel care se aplică în cazul reclamantului sau al pârâtului în a cărui susținere terțul participă la proceduri.
Nu se poate introduce apel dacă ambele părți au depus o cerere la instanță prin care renunță la dreptul lor de a face acest lucru.
Un apel poate fi introdus în termen de 30 de zile de la data la care hotărârea judecătorească i-a fost comunicată apelantului, dar nu mai târziu de cinci luni de la data la care hotărârea judecătorească pronunțată de instanța de prim grad de jurisdicție a fost făcută publică.
În cazul în care, pe durata termenului de introducere a apelului, se pronunță o hotărâre judecătorească suplimentară într-o cauză, termenul pentru introducerea apeluluic împotriva hotărârii inițiale începe, de asemenea, să curgă de la data la care a fost pronunțată hotărârea judecătorească suplimentară.
În cazurile în care partea omisă este adăugată la o hotărâre judecătorească pronunțată fără parte descriptivă sau motivare, termenul de introducere a apelului începe să curgă de la data la care este comunicată hotărârea judecătorească completă.

Dacă părțile ajung la un acord în acest scop și informează instanța, termenul de introducere a apelului poate fi redus sau majorat cu până la cinci luni de la data la care hotărârea judecătorească este făcută publică.
Apelul poate stabili numai faptul că hotărârea pronunțată de instanța de prim grad de jurisdicție se bazează pe încălcarea unei norme de drept sau poate să arate faptul că, în conformitate cu circumstanțele și probele care trebuie luate în considerare în cadrul procedurii de apel, trebuie să se pronunțe o hotărâre diferită de cea pronunțată de instanța de prim grad de jurisdicție.
Printre altele, apelul stabilește următoarele: (1) numele instanței care a pronunțat hotărârea atacată, data hotărârii și numărul cauzei civile; (2) cererea redactată în mod clar de către apelant, care specifică măsura în care acesta contestă hotărârea pronunțată de instanța de prim grad de jurisdicție și stabilește tipul de decizie pe care apelantul îl solicită tribunalului districtual sesizat; (3) motivarea apelului; (4) momentul comunicării sau notificării hotărârii atacate.
Motivarea unui apel trebuie să specifice: (1) norma de drept încălcată de instanța de prim grad de jurisdicție în hotărâre sau la pronunțare, sau faptul pe care instanța de prim grad de jurisdicție nu l-a stabilit corect sau l-a stabilit într-o măsură insuficientă; (2) motivul încălcării normei de drept sau al stabilirii incorecte sau insuficiente a faptului; (3) o trimitere la probele pe care apelantul dorește să le prezinte ca probe pentru fiecare constatare de fapt.
Documentele justificative care nu au fost înaintate instanței de prim grad de jurisdicție și pe care apelantul solicită ca instanța să le accepte sunt anexate la apel. Dacă introducerea apelului este motivată prin prezentarea de noi fapte și probe, apelul trebuie să explice motivul neprezentării acestor fapte și probe la instanța de prim grad de jurisdicție.
Dacă apelantul ar dori ca instanța să audieze un martor sau să obțină declarația sub jurământ a unei părți implicate în procedură sau să organizeze o evaluare sau o inspecție a experților, acest lucru trebuie indicat în apel împreună cu justificarea acestui lucru. Într-un astfel de caz, numele și adresele martorilor sau ale experților și numerele de contact ale acestora, dacă sunt cunoscute, trebuie să fie incluse în apel.
În cazul în care apelantul dorește audierea cauzei în cadrul unei ședințe de judecată, trebuie să indice acest lucru în apel. În caz contrar, se consideră că apelantul este de acord ca judecarea cauzei să se realizeze printr-o procedură scrisă.
Dacă o instanță a pronunțat o hotărâre din care lipsește partea descriptivă sau expunerea motivelor, instanța regională trebuie să fie înștiințată, în termen de zece zile de la comunicarea sau notificarea hotărârii, cu privire la intenția de a ataca hotărârea. Ulterior, instanța va adăuga părțile omise din hotărâre, în cadrul procedurii scrise. Dacă se adaugă părți omise la o hotărâre, termenul pentru introducerea unui apel va începe să curgă din nou de la data comunicării sau notificării hotărârii suplimentare. O parte implicată într-o procedură de apel poate să depună la Curtea Supremă o cerere de recurs împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțate de un tribunal districtual dacă acesta a încălcat în mod grav o dispoziție a codului de procedură sau a aplicat în mod incorect o dispoziție a dreptului material. Un terț care nu a formulat o cerere independentă poate depune o cerere de recurs în casație în condițiile prevăzute în Codul de procedură civilă.
Nu se poate depune o cerere de recurs în casație dacă ambele părți au transmis instanței o cerere prin care renunță la dreptul lor de a face acest lucru.
Un recurs în casație poate fi introdus în termen de 30 de zile de la data la care hotărârea judecătorească i-a fost comunicată sau notificată recurentului, dar nu mai târziu de cinci luni de la data la care hotărârea judecătorească a instanței districtuale a fost făcută publică.
Pentru a solicita revizuirea unei hotărâri în temeiul articolului 18, este necesară depunerea unei cereri de anulare a hotărârii pronunțate în lipsă la instanța regională care a examinat cererea. Cererea de anulare a unei hotărâri pronunțate în lipsă trebuie să fie depusă la instanța regională care a pronunțat hotărârea în lipsă în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea hotărârii pronunțate în lipsă. În cazul în care o hotărâre pronunțată în lipsă este comunicată sau notificată prin anunț public, o cerere de anulare a hotărârii pronunțate în lipsă poate fi depusă în termen de 30 de zile de la data la care pârâtul a luat cunoștință de hotărârea pronunțată în lipsă sau de la data la care a început procedura de executare a hotărârii pronunțate în lipsă.
Ultima actualizare: 16/12/2021
Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.
NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini en a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Cereri cu valoare redusă - Irlanda

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Dreptul irlandez prevede o astfel de procedură ca metodă alternativă de a iniția o acțiune civilă cu o valoare redusă. [A se vedea Normele instanței districtuale (privind procedura cu privire la cererile cu valoare redusă) din 1997 și 1999). Acesta este un serviciu furnizat de oficiile instanței districtuale, care soluționează cererile din partea consumatorilor, cu cheltuieli reduse și fără a fi nevoie de angajarea unui avocat. O astfel de procedură cu privire la o cerere cu valoare redusă (maximum 2 000 EUR) se poate iniția și online.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Tipurile de cereri care pot face obiectul procedurii sunt:
(i) cereri privind bunuri sau servicii cumpărate pentru uz personal de la un vânzător, în cadrul unei activități comerciale (cereri ale consumatorilor);
(ii) cereri privind pagube materiale minore (cu excepția vătămărilor corporale);
(iii) cereri prin care se solicită încasarea (neînapoierea) unei garanții bancare constituite în cadrul unui contract de chirie pentru anumite tipuri de bunuri închiriate. De exemplu, o casă de vacanță sau un apartament/o cameră dintr-o locuință folosită și de proprietar, cu condiția ca o cererea să nu depășească 2 000 EUR.
Cererile referitoare la litigii între proprietari și chiriași sau la unități de cazare închiriate care nu sunt vizate de procedura privind cererile cu valoare redusă pot fi introduse la Comisia pentru închirieri de locuințe private (*Private Residential Tenancies Board*), 2nd Floor, O'Connell Bridge House, D'Olier Street, Dublin 2. Site web: https://www.rtb.ie
Sunt excluse de la procedura privind cererile cu valoare redusă acțiunile care decurg:
(i) dintr-un acord de închiriere cu opțiune de cumpărare;
(ii) dintr-o încălcare a unui contract de leasing;
(iii) din datorii.

1.2 Aplicarea procedurii

Pentru a putea utiliza procedura, consumatorul trebuie să fi cumpărat bunurile sau serviciile pentru uz personal de la un vânzător, în cadrul unei activități comerciale. Din ianuarie 2010, procedura poate fi inițiată și de către un profesionist împotriva altui profesionist. Cererile cu valoare redusă sunt procesate de grefierul instanței districtuale, și anume grefierul responsabil de cererile cu valoare redusă. În cazul în care este posibil, grefierul va negocia o înțelegere între părți, fără a fi nevoie de o ședință de judecată. În cazul în care problema nu poate fi soluționată, grefierul va sesiza instanța districtuală.
Reclamantul trebuie să cunoască numele și adresa persoanei sau societății împotriva căreia inițiază acțiunea. Dacă aceasta este o societate, trebuie utilizată denumirea legală exactă. Aceste informații trebuie să fie exacte astfel încât să se permită *Sheriff*ului să execute hotărârea judecătorească (*Decree*).
Dacă grefierul responsabil de cererile cu valoare redusă primește o notificare din partea pârâtului prin care acesta contestă creanța sau formulează o cerere reconvențională, grefierul va contacta reclamantul și îi va trimite o copie a răspunsului pârâtului. Grefierul poate să audieze ambele părți și poate purta negocieri în încercarea de a se ajunge la un acord.
Dacă pârâtul recunoaște creanța, trebuie să informeze grefierul în acest sens, completând formularul de notificare a acceptării răspunderii. În cazul în care pârâtul nu răspunde, cererea va fi automat considerată ca necontestată. Instanța districtuală va pronunța o hotărâre în favoarea reclamantului (fără a fi necesară prezența acestuia la proces), pentru suma solicitată, ordonând ca aceasta să fie plătită într-o perioadă de timp scurtă și determinată.

1.3 Formulare

Grefierul responsabil de cererile cu valoare redusă îi pune la dispoziție reclamantului formularul de cerere, însă acesta poate fi descărcat și de pe site-ul web al serviciului instanțelor: https://www.courts.ie

1.4 Asistenţă

Având în vedere faptul că scopul procedurii privind cererile cu valoare redusă este de a soluționa fără cheltuieli ridicate cererile din partea consumatorilor, fără participarea unui avocat, în general, asistența și consilierea juridică sunt inutile pentru aceste tipuri de cereri.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Dacă problema ajunge în instanță, părțile trebuie să participe la ședințele de judecată de la instanța districtuală. Cauza va fi soluționată de către instanța districtuală în cadrul unei ședințe publice obișnuite. Atunci când se strigă cauza, grefierul cheamă reclamantul pentru a depune mărturie. Mărturiile se depun sub jurământ sau declarație solemnă și pârâtul poate adresa întrebări reclamantului referitoare la chestiunile în litigiu. Pârâtului i se acordă, de asemenea, posibilitatea de a depune mărturie. Fiecare martor poate fi supus unui interogatoriu încrucișat de către partea adversă sau de către reprezentantul legal, dacă sunt de față. De asemenea, părțile au dreptul de a cita martori sau de a prezenta rapoarte ale martorilor, însă nu vor putea să își recupereze cheltuielile aferente, întrucât procedura nu a fost concepută pentru a acoperi aceste cheltuieli, ci pentru a facilita introducerea de cereri cu valoare redusă într-un cadru relativ necostisitor.

1.6 Procedura scrisă

Dacă nu se ajunge la un acord prin intermediul grefierului responsabil de cererile cu valoare redusă, în ziua ședinței de judecată reclamantul trebuie să aducă dovezi în susținerea cererii, ca de exemplu scrisori, chitanțe sau facturi relevante. În plus, ambele părți vor avea posibilitatea de a face declarații orale și vor putea fi supuși unui interogatoriu încrucișat.

1.7 Conţinutul hotărârii

Dacă reclamantul obține câștig de cauză, instanța districtuală va pronunța o hotărâre în favoarea sa, pentru suma solicitată, ordonând ca aceasta să fie plătită într-o perioadă de timp scurtă și determinată.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Părțile pot recurge la serviciile unui consilier juridic, însă nu vor avea dreptul să își recupereze cheltuielile aferente de la cealaltă parte, chiar dacă au succes de cauză. Rațiunea procedurii privind cererile cu valoare redusă este de a facilita introducerea unei astfel de cereri fără a fi necesară angajarea unui avocat consultant sau a unui avocat pledant.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Atât reclamantul, cât și pârâtul au dreptul de a ataca o hotărâre pronunțată de instanța districtuală la *Circuit Court*. Cheltuielile de judecată se acordă de *Circuit Court*, dar decizia rămâne la latitudinea judecătorului cauzei.

Linkuri utile

https://www.courts.ie
https://www.courts.ie/small-claims
http://www.citizensinformation.ie/en/justice/courts_system/small_claims_court.html
https://www.courts.ie/small-claims

Ultima actualizare: 26/04/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini el a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: en.

Cereri cu valoare redusă - Grecia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Există în Grecia o procedură cu privire la cererile cu valoare redusă (și anume, o procedură specifică, simplificată față de procedura obișnuită, care se aplică pentru cererile inferioare unui anumit prag financiar sau în anumite tipuri de litigii, indiferent de pragul financiar)?
Codul de procedură civilă conține dispoziții speciale privind cererile cu valoare redusă (capitolul XIII, articolele 466-472).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Dispozițiile speciale privind cererile cu valoare redusă se aplică: (1) dacă obiectul litigiului este de competența instanței civile districtuale (*eirinodikeío*) și se referă la creanțe sau drepturi asupra bunurilor mobile sau la posesia de bunuri mobile care nu depășesc valoarea de 5 000,00 EUR; sau (2) în cazul în care valoarea în litigiu depășește 5 000,00 EUR, dacă reclamantul declară că va accepta o sumă care nu depășește 5 000,00 EUR drept compensație pentru creanța sau dreptul solicitat prin acțiune. În acest caz, pârâtul care cade în pretenții va fi obligat fie să satisfacă creanța sau dreptul solicitat prin acțiune, fie să plătească valoarea estimată acceptată de instanță.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura este obligatorie.

Nici instanța și nici părțile aflate în litigiu nu au opțiunea de a urma procedura ordinară în locul procedurii speciale cu privire la cererile cu valoare redusă.

1.3 Formulare

Nu există formulare.

1.4 Asistenţă

Se furnizează asistență în probleme procedurale (de exemplu, de către grefier sau judecător) părților care nu sunt reprezentate de un avocat? Dacă da, în ce măsură?

Părțile pot apărea în instanță în nume propriu. De asemenea, o parte poate fi reprezentată de soțul sau soția sa, de o rudă în linie ascendentă sau descendentă, de o rudă până la gradul al doilea sau de o rudă prin alianță până la gradul al doilea sau de un angajat. Se consideră că un soț este întotdeauna în măsură să acționeze în numele celuilalt soț și poate desemna alți reprezentanți. În aceste cazuri, nu există nicio dispoziție care să oblige grefierul sau judecătorul să asiste părțile sau reprezentanții care nu sunt avocați.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Sunt anumite norme privind obținerea probelor mai flexibile în comparație cu procedura ordinară? Dacă da, care și în ce măsură?

În cazul cererilor cu valoare redusă supuse procedurii speciale cu privire la cererile cu valoare redusă, *judecătorii din instanțele civile districtuale* pot deroga de la normele procedurale uzuale: aceștia pot lua în considerare probe care nu îndeplinesc cerințele legale și au libertatea de a aplica metoda pe care o consideră a fi, în circumstanțele respective, cea mai sigură, mai rapidă și mai puțin costisitoare pentru stabilirea faptelor.

1.6 Procedura scrisă

Cererea poate fi depusă în scris la grefa instanței civile districtuale sau poate fi prezentată oral în fața judecătorului instanței civile districtuale, caz în care se întocmește o evidență. Cererea trebuie să cuprindă: (a) o descriere precisă a faptelor care, conform legii, stau la baza cererii și justifică introducerea acțiunii de către reclamant împotriva pârâtului; (b) o descriere precisă a obiectului litigiului; (c) forma specifică de ordin solicitată; și (d) toate elementele de probă disponibile.

1.7 Conţinutul hotărârii

Hotărârile sunt pronunțate verbal în ședință publică, de obicei, imediat după dezbateri, în timp ce instanța este încă în sesiune și înainte ca judecătorul să treacă la următoarea cauză. Hotărârea nu se comunică părților, dacă în procesul-verbal se consemnează că aceasta a fost pronunțată în prezența ambelor părți sau a persoanelor care acționează în numele părților sau a avocaților autorizați ai părților.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Costurile nu se rambursează.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Hotărârile privind cererile cu valoare redusă nu pot fi atacate cu apel.

Ultima actualizare: 17/07/2017

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini es a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Cereri cu valoare redusă - Spania

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Da, procedura orală pentru cererile de până la 6 000 EUR, fără a aduce atingere posibilei aplicări a procedurii europene privind cererile cu valoare redusă, prevăzută în REGULAMENTUL (CE) NR. 861/2007 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI, în cazurile în care sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea acesteia.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura orală se aplică cererilor de până la 6 000 EUR.

1.2 Aplicarea procedurii

Prin cerere scrisă.

1.3 Formulare

Nu există formulare standard obligatorii. Cu toate acestea, birourile judecătorilor principali (*Decanatos*) pun la dispoziție formulare tipizate care pot fi utilizate în procedurile pentru cereri care nu depășesc 2 000 EUR, atât de către reclamant pentru a depune cererea, cât și de către pârât pentru a depune întâmpinarea.

Aceste formulare se pot descărca de pe pagina web a Consiliului General al Magistraturii Consejo General del Poder Judicial.

Atunci când cererea depășește 2 000 EUR, este necesară participarea unui avocat (*abogado*) și a unui reprezentant juridic (*procurador*); nu se va da curs nici cererii, nici întâmpinării, dacă acestea nu sunt întocmite de practicienii respectivi.

Nedepunerea unei întâmpinări de către pârât nu conduce la estimarea automată ca atare a valorii cererii, ci numai la o declarație de neîndeplinire a obligațiilor pârâtului, iar procedura își va urma cursul.

1.4 Asistenţă

În procedura orală părțile se pot reprezenta singure, însă dacă cererea depășește 2 000 EUR este obligatorie prezența unui avocat și a unui reprezentant juridic.

Dacă reclamantul nu se prezintă la audiere, prin avocatul sau reprezentantul său juridic sau singur dacă nu este necesară prezenta practicienilor respectivi, se va considera că acesta renunță la cerere, cu excepția cazului în care reclamantul, având un interes legitim în acest sens, solicită continuarea procedurii în vederea pronunțării sentinței pe fond.

Dacă pârâtul este cel care nu se prezintă, procedura continuă.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În ceea ce privește probele se aplică normele generale, care admit orice tip de probă, iar acestea pot fi solicitate și furnizate inclusiv înainte de audiere.

1.6 Procedura scrisă

Procedura include ca formalități scrise cererea și întâmpinarea. Chestiunile procedurale sunt soluționate în cadrul actului de justiție. Probele se prezintă oral și în mod concis la audiere.

1.7 Conţinutul hotărârii

Hotărârea este scrisă și motivată, la fel ca în orice altă procedură.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În cazul în care este obligatorie prezența unui avocat și a unui reprezentant juridic și există o condamnare la plata costurilor, partea în favoarea căreia se dispune plata poate obține rambursarea costurilor procedurii, după evaluare și cu condiția să nu se depășească o treime din costurile procedurii pentru fiecare dintre părțile în favoarea cărora se dispune plata.

Dacă o astfel de parte are reședința în afara localității în care are loc procedura, aceasta poate obține rambursarea costurilor reprezentantului juridic, chiar dacă intervenția acestuia nu este obligatorie.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Hotărârea poate fi atacată cu apel dacă valoarea cererii depășește 3 000 EUR. Apelul se introduce în aceeași instanță, în scris și în termen de maximum douăzeci de zile.

Instanța provinciei (*Audiencia Provincial*) are competența de a judeca apelul în complet format dintr-un singur judecător, iar hotărârea acesteia nu poate fi atacată ulterior, deși în unele Comunități Autonome, care au drept civil propriu, a fost admis recursul în casație împotriva unor astfel de hotărâri.

Ultima actualizare: 10/03/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Franța

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În cazul în care cererea este de importanță mică, aceasta poate fi introdusă prin cerere în fața camerelor de judecată locale (*chambres de proximité*) ale tribunalelor judiciare (*tribunaux judiciaires*) și în fața judecătorilor competenți cu litigiile în materie de protecție (*juges des contentieux de la protection*), în conformitate cu articolul 756 din Codul de procedură civilă.

Procedura este orală, dar părțile pot prezenta observații scrise dacă doresc acest lucru.

Cererea poate menționa acordul solicitantului ca procedura să aibă loc fără ședință de judecată (articolul 757 din Codul de procedură civilă). Articolul 828 din Codul de procedură civilă permite, de asemenea, părților să își dea consimțământul expres în orice etapă a procedurii pentru ca procedura să aibă loc fără ședință de judecată. Această procedură fără ședință de judecată este în vigoare de la 1 ianuarie 2020 și a fost inspirată de procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă.

Grefa citează părțile la audiere prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. În cazul în care pârâtul nu a primit această scrisoare, instanța poate cere reclamantului să o transmită prin intermediul unui executor judecătoresc.

În cazul în care instanța nu se poate pronunța din oficiu, cererea trebuie să fie precedată, la alegerea părților, de o încercare de conciliere din partea conciliatorului judiciar (*conciliateur de justice*), de o încercare de mediere sau de o încercare de procedură participativă (*procédure participative*).

Reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie. Părțile pot fi reprezentate de soț/soție, concubin, persoana cu care au încheiat un pact civil de solidaritate (pacte civil de solidarité - Pacs), părinți, rude sau afini și de persoanele aflate în serviciul acestora.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Cererea trebuie să nu depășească 5 000 EUR și să intre în sfera de competență a camerei de judecată locale (*chambre de proximité*) sau a judecătorilor competenți cu litigiile în materie de protecție.

1.2 Aplicarea procedurii

1.3 Formulare

Există un formular pentru sesizarea instanței.

Este vorba despre formularul CERFA nr. 11764*08, disponibil pe site-ul web al administrației franceze, la toate serviciile de primire a cetățenilor (*Services d' Accueil Unique du Justiciable*) și pe site-ul web Justice.fr.

1.4 Asistență

Fiind vorba despre o procedură simplă referitoare la sume care nu depășesc 5 000 EUR și părțile fiind audiate de către judecător, cu excepția situației în care acestea sunt de acord asupra unei proceduri fără ședință de judecată, legislația nu prevede nicio asistență. Cu toate acestea, părțile pot fi asistate sau reprezentate de un avocat, inclusiv după ce au solicitat să beneficieze de asistență judiciară.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Normele privind elementele de probă sunt similare celor care se aplică în cadrul procedurii ordinare.

1.6 Procedura scrisă

Cu excepția cazului în care părțile convin asupra unei proceduri fără ședință de judecată, nu există o procedură exclusiv scrisă în cadrul acestei proceduri la cerere.

1.7 Conținutul hotărârii

Normele aplicabile hotărârii sunt aceleași cu normele pentru procedura ordinară.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Se aplică aceleași norme ca în cazul celorlalte proceduri. Cu toate acestea, având în vedere că această procedură nu impune desemnarea, în principiu, a unui avocat și reprezentarea de către un avocat, costurile sunt reduse.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Având în vedere valoarea litigiului, posibilitatea de a introduce o cale de atac este exclusă. Hotărârea poate face obiectul unei opoziții (în cazul în care pârâtul nu a fost convocat la ședința de judecată) sau al unui recurs (*pourvoi en cassation*) (în cazul în care pârâtul a primit convocarea la ședința de judecată).

Linkuri utile

Site-ul web al Ministerului Justiției

Site-ul web Légifrance

Ultima actualizare: 12/01/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE

și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini hr a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Cereri cu valoare redusă - Croaţia

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În Republica Croația, cererile cu valoare redusă sunt reglementate de articolele 457 – 467.a din Codul de procedură civilă (*Zakon o parničnom postupku*) [*Narodne Novine* (Monitorul Oficial al Republicii Croația) numerele 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25 /13, 89/14 și 70/19], în timp ce procedura europeană privind cererile cu valoare redusă prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (denumit în continuare „Regulamentul nr. 861/2007”) este reglementată de articolele 507.o – 507.ž din Codul de procedură civilă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedurile privind cererile cu valoare redusă aflate pe rolul instanțelor locale sunt litigii în care cererea este de cel mult 10 000 HRK.
În instanțele comerciale, procedurile privind cererile cu valoare redusă sunt litigii în care cererea este de cel mult 50 000 HRK.
Procedurile privind cererile cu valoare redusă includ, de asemenea, procedurile în care cererea nu are caracter patrimonial, însă reclamantul a fost de acord să primească în schimb o sumă de maximum 10 000 HRK (instanțe locale) sau de 50 000 HRK (instanțe comerciale) pentru satisfacerea cererii.
Procedurile privind cererile cu valoare redusă includ, de asemenea, procedurile în care obiectul cererii nu este exprimat în bani, ci constituie predarea de bunuri mobile a căror valoare, în opinia reclamantului, nu depășește 10 000 HRK (instanțe locale) sau 50 000 HRK (instanțe comerciale).
Conform dispozițiilor actuale pentru procedurile europene privind cererile cu valoare redusă, dacă valoarea cererii nu depășește 2 000 EUR în momentul primirii formularului de cerere de către instanța competentă, exclusiv orice dobânzi, cheltuieli și comisioane, se aplică Regulamentul nr. 861/2007.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedurile privind cererile cu valoare redusă se desfășoară în fața unei instanțe locale sau a unei instanțe comerciale în temeiul normelor de competență materială prevăzute la articolele 34 și 34.b din Codul de procedură civilă. Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă sunt inițiate prin depunerea unei cereri la instanța competentă, respectiv prin depunerea unei cereri de executare pe baza unui document autentic încheiat în fața unui notar public dacă s-a prezentat în termen o contestație admisibilă împotriva unui titlu executoriu.

1.3 Formulare

Formularele, alte cereri sau declarațiile se depun în scris, prin fax sau prin e-mail și sunt utilizate numai pentru procedurile europene privind cererile cu valoare redusă în temeiul Regulamentului nr. 861/2007.
Nu există alte formulare pentru inițierea unei acțiuni în procedurile privind cererile cu valoare redusă.

1.4 Asistenţă

Codul de procedură civilă nu conține dispoziții speciale privind asistența judiciară în procedurile privind cererile cu valoare redusă. Reclamantul poate fi reprezentat de un avocat în cursul procedurii privind cererile cu valoare redusă.
Dacă dispozițiile Legii privind asistența juridică gratuită (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) [*Narodne Novine* (Monitorul Oficial al Republicii Croația) nr. 143 /13 și 98/19] au fost îndeplinite, litiganții au dreptul la asistență juridică gratuită.
Informațiile privind sistemul de asistență juridică gratuită din Croația sunt disponibile la adresa: https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În procedurile privind cererile cu valoare redusă, părțile trebuie să prezinte toate faptele pe care își întemeiază pretențiile cel târziu în momentul depunerii acțiunii sau al memoriului în apărare, precum și toate probele necesare pentru susținerea faptelor prezentate.
În procedurile privind cererile cu valoare redusă referitoare la contestarea unui ordin de plată, reclamantul trebuie să prezinte toate faptele pe care își întemeiază pretenția și să transmită probele necesare pentru susținerea faptelor prezentate cel târziu în momentul depunerii memoriului în instanță, și anume în termen de 15 zile de la primirea deciziei de anulare a ordinului de plată.
În procedurile privind cererile cu valoare redusă referitoare la contestarea unui ordin de plată, pârâtul trebuie să prezinte toate faptele pe care își întemeiază pretenția și să transmită probele necesare pentru susținerea faptelor prezentate în termen de maximum 15 zile de la primirea memoriului în care reclamantul prezintă toate faptele pe care își întemeiază pretenția și transmite probele necesare pentru susținerea faptelor prezentate.
Părțile pot prezenta fapte noi sau probe noi în ședința preliminară, numai dacă, din motive independente de voința lor, nu au putut să prezinte faptele sau probele respective în momentul formulării acțiunii sau al prezentării memoriului în apărare sau în cuprinsul memoriilor menționate mai sus, în care prezintă toate faptele pe care își întemeiază pretențiile și transmit probele necesare pentru susținerea faptelor prezentate.
Faptele noi și probele noi prezentate sau invocate de părți în ședința preliminară, care contravin prevederilor de mai sus, nu vor fi luate în considerare de către instanță.
În cazul obținerii probelor, se aplică dispozițiile generale ale Codului de procedură civilă. Probele din procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă pot consta, prin urmare, în inspecții, documente, declarații ale martorilor, rapoarte de expertiză dispuse de către o instanță și dovezi furnizate de părți, instanța urmând să decidă care dintre probele prezentate sunt utilizate pentru stabilirea situației de fapt din cauză.
Mai multe informații privind obținerea de probe sunt prezentate în pachetul informativ intitulat „Obținerea de probe – Republica Croația” *(Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.6 Procedura scrisă

Procedurile privind cererile cu valoare redusă se desfășoară în scris.
În procedurile privind cererile cu valoare redusă, cererea este comunicată sau notificată întotdeauna pârâtului pentru ca acesta să poată depune observații, iar atunci când instanța citează părțile pentru a se prezenta la ședința preliminară, aceasta le informează: că se consideră că reclamantul și-a retras acțiunea dacă acesta nu se prezintă la ședința preliminară; că nu se pot prezenta fapte noi sau probe noi la ședința preliminară, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 461.a al șaselea paragraf din Codul de procedură civilă (și anume dacă părțile, independent de voința lor, au fost împiedicate să prezinte orice fapte sau să invoce orice probe în cerere, în memoriul în apărare sau în memoriile menționate la articolul 461.a al treilea și al patrulea paragraf din Codul de procedură civilă); că instanța va finaliza procedura preliminară și va trece la audierea principală în ședința preliminară, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil din cauza circumstanțelor cazului menționate la articolul 461.a al șaselea paragraf din Codul de procedură civilă și că această decizie poate fi atacată numai pentru motive de aplicare eronată a dreptului material sau de încălcare gravă a dispozițiilor privind procedura civilă menționate la articolul 354 al doilea paragraf din Codul de procedură civilă, cu excepția punctului 3 de la paragraful respectiv, și anume:

• punctul 1 – dacă un judecător care a trebuit să fie recuzat conform legii [articolul 71 alineatul (1) punctele 1-6 din Codul de procedură civilă] sau care a fost descalificat printr-o hotărâre judecătorească ori o persoană care nu avea calitatea de judecător a participat la pronunțarea hotărârii,
• punctul 2 – dacă a fost luată o decizie privind o cerere într-un litigiu care nu intră în competența judiciară (articolul 16 din Codul de procedură civilă),
• punctul 4 – dacă, contrar Codului de procedură civilă, instanța și-a întemeiat decizia pe actele de dispoziție inadmisibile ale părților [articolul 3 alineatul (3) din Codul de procedură civilă],
• punctul 5 – dacă, contrar Codului de procedură civilă, instanța a pronunțat o hotărâre pe baza admiterii cererii, o hotărâre întemeiată pe renunțarea la judecată, o hotărâre pronunțată în lipsă sau o hotărâre în lipsa unui proces,
• punctul 6 – dacă, din cauza unor măsuri nelegale și, în mod specific, din cauza neîndeplinirii obligației de comunicare sau de notificare (a documentelor judiciare), oricare dintre părți nu a avut posibilitatea de a fi ascultată de către instanță,
• punctul 7 – dacă, contrar Codului de procedură civilă, instanța a respins cererea unei părți de a utiliza limba și alfabetul său în cursul procedurii și de a urmări derularea acesteia în limba sa, iar partea respectivă a formulat un apel din aceste motive,
• punctul 8 – dacă o persoană care nu poate fi parte la procedură a participat la aceasta, fie în calitate de reclamant, fie în calitate de pârât, sau dacă persoana juridică nu a fost reprezentată ca parte în proces de către persoana autorizată sau dacă o parte lipsită de capacitate juridică nu a fost reprezentată de un reprezentant legal sau dacă reprezentantul legal sau mandatarul nu a dispus de autorizația necesară participării în litigiu sau efectuării anumitor acte procedurale, atunci când litigiul sau anumite acte procedurale nu au fost autorizate ulterior,
• punctul 9 – dacă a fost luată o decizie privind o cerere în legătură cu care litigiul era deja pendinte sau pentru care se pronunțase deja o hotărâre care producea efecte juridice sau dacă s-a ajuns deja la o tranzacție judiciară sau la o tranzacție care, în temeiul unor dispoziții separate, are caracteristicile unei tranzacții judiciare,
• punctul 10 – dacă ședința nu a fost publică, contrar legii,
• punctul 11 – dacă hotărârea are omisiuni din cauza cărora nu poate fi examinată și, în special, dacă dispozitivul este neclar sau contradictoriu sau dacă intră în contradicție cu motivația hotărârii, dacă hotărârea nu conține motivația pentru faptele decisive sau dacă această motivație este neclară sau contradictorie, dacă există o contradicție în ceea ce privește faptele decisive între ceea ce este specificat în motivația hotărârii cu privire la conținutul documentelor sau al procesului-verbal referitor la mărturiile obținute în cursul procedurii și documentele și procesele-verbale propriu-zise,
• punctul 12 – dacă hotărârea a depășit cererea,
• punctul 13 – dacă a fost luată o decizie privind o cerere care nu a fost depusă în termenul prevăzut, ceea ce înseamnă că cererea ar fi trebuit să fie respinsă ca inadmisibilă (articolul 282 primul paragraf din Codul de procedură civilă);
• punctul 14 – dacă procedura de mediere prevăzută de lege sau o procedură alternativă nu s-a desfășurat înainte de depunerea cererii, ceea ce înseamnă că cererea ar fi trebuit să fie respinsă.
Dacă partea are reședința temporară sau permanentă în afara Republicii Croația și adresa acesteia este cunoscută, comunicarea sau notificarea documentelor judiciare trebuie să aibă loc în conformitate cu normele obligatorii ale Republicii Croația și în conformitate cu legislația UE, în mod specific cu legislația privind procedura prevăzută la articolul 13 din Regulamentul nr. 861/2007.

1.7 Conţinutul hotărârii

Întrucât nu există dispoziții speciale referitoare la conținutul hotărârii în procedurile privind cererile cu valoare redusă, se aplică dispozițiile generale din Codul de procedură civilă, și anume articolul 338 din Codul de procedură civilă, care prevede că versiunea scrisă a hotărârii trebuie să conțină o parte introductivă oficială, o parte dispozitivă și o expunere de motive.
Partea introductivă a hotărârii conține: o precizare că hotărârea este pronunțată în numele Republicii Croația; denumirea instanței; numele și prenumele judecătorului unic care compune instanța sau ale președintelui completului de judecată, ale judecătorului raportor și ale membrilor juriului, numele și prenumele sau titlul și domiciliul ori sediul părților, ale reprezentanților legali și ale agenților acestora; o scurtă descriere a obiectului litigiului; data încheierii procesului; părțile, reprezentanții legali ai acestora și agenții prezenți la proces și data la care a fost pronunțată hotărârea.
Dispozitivul hotărârii trebuie să conțină decizia instanței cu privire la acceptarea sau respingerea unor cereri specifice pe fond și a unor cereri secundare, precum și o decizie privind existența sau inexistența cererii a cărei soluționare se solicită (articolul 333 din Codul de procedură civilă).
În expunerea de motive instanța prezintă pe scurt pretențiile părților, faptele prezentate de acestea și probele pe care se bazează aceste pretenții. Curtea precizează, de asemenea, care dintre aceste fapte au fost stabilite, de ce și cum a stabilit aceste fapte și, dacă le-a stabilit prin administrarea unor probe, care au fost probele prezentate, de ce și cum au fost acestea evaluate. Instanța arată în mod expres care sunt dispozițiile de drept material care au fost aplicate în hotărârea privind pretențiile părților și își exprimă poziția, dacă este necesar, asupra opiniilor părților privind temeiul juridic al litigiului și asupra oricăror cereri sau obiecții în legătură cu care nu a oferit o motivare în deciziile pe care le-a adoptat în cursul procedurii.
Expunerea de motive a unei hotărâri pronunțate în lipsă, a unei hotărâri întemeiate pe admiterea unei cereri sau a unei hotărâri întemeiate pe renunțarea la judecată indică numai motivele care au stat la baza pronunțării unei astfel de hotărâri.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Decizia privind suportarea cheltuielilor de judecată în procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă este pronunțată în temeiul dispozițiilor generale din Codul de procedură civilă, conform cărora partea care cade în pretenții în totalitate este obligată să suporte cheltuielile de judecată ale părții opuse și ale intervenienților acesteia din urmă.
Dacă părțile nu au obținut decât un succes parțial, instanța determină în primul rând procentul de succes al fiecăreia și apoi deduce procentul de succes al părții care a obținut un câștig de cauză mai mic din procentul de succes al părții care a obținut un câștig de cauză mai mare, după care stabilește suma costurilor totale și specifice ale părții cu câștig de cauză mai mare, care au fost necesare pentru buna desfășurare a procedurii și apoi rambursează partea respectivă pentru partea din aceste costuri totale care corespunde procentului rămas după luarea în considerare a procentelor de succes ale părților.
Proporția de succes este evaluată pe baza cererilor acordate, ținând seama și de succesul înregistrat în prezentarea probelor care sprijină cererile.
Independent de cele de mai sus, instanța poate ordona unei părți să ramburseze celeilalte părți costurile specifice, în temeiul articolului 156 primul paragraf din Codul de procedură civilă, care prevede că, independent de rezultatul procesului, o parte trebuie să ramburseze celeilalte părți costurile suportate din vina primei părți sau din cauza unui eveniment suferit.
Dacă părțile au, în linii mari, același grad de succes, instanța poate ordona fiecărei părți să suporte costurile proprii sau unei părți să ramburseze celeilalte părți numai costurile specifice, în temeiul articolului 156 primul paragraf din Codul de procedură civilă.
Instanța poate decide că una dintre părți ar trebui să suporte toate cheltuielile de judecată ale părții opuse și ale intervenienților acesteia, dacă partea opusă nu a căzut în pretenții decât cu privire la capete de cerere minore și pentru aceste capete de cerere minore nu au fost suportate cheltuieli separate.
Pe de altă parte, o parte este obligată, indiferent de rezultatele cauzei, să suporte orice cheltuieli ale părții opuse care au rezultat din propria culpă sau în urma unor evenimente pe care aceasta le-a suferit.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Căile de atac sunt reglementate prin dispozițiile generale ale Codului de procedură civilă. Conform acestor dispoziții, în procedurile privind cererile cu valoare redusă, părțile pot introduce o cale de atac împotriva hotărârii sau a deciziei pronunțate în primă instanță, în termen de 15 zile de la data comunicării sau a notificării hotărârii sau deciziei.
Hotărârea sau decizia care încheie procedura privind cererile cu valoare redusă poate fi contestată numai din motive de aplicare eronată a dreptului material sau de încălcare gravă a dispozițiilor privind procedura civilă menționate la articolul 354 al doilea paragraf din Codul de procedură civilă, cu excepția încălcării menționate la punctul 3 de la paragraful respectiv.
Ultima actualizare: 06/02/2023
Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Italia

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Nu există o procedură specifică pentru cererile cu valoare redusă. Cererile cu valoare redusă sunt audiate de judecătorul de pace (*giudice di pace*).
Ca regulă generală, procedurile judiciare înaintate judecătorului de pace sunt menținute cât mai simple cu putință (articolele 316-318 din Codul de procedură civilă).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Judecătorii de pace au competență în litigiile referitoare la bunuri mobile cu valoare de până la 5 000 EUR, cu excepția cazului în care legislația prevede altfel.
Acțiunile în despăgubire în legătură cu accidentele rutiere sau cele privind traficul pe apă sunt, de asemenea, audiate de judecătorul de pace, cu condiția ca valoarea litigiului să nu depășească 20 000 EUR.
Indiferent de valoarea implicată, judecătorul de pace audiază toate cauzele care presupun:
stabilirea delimitărilor și respectarea distanțelor în cazul plantării de copaci și de garduri vii, astfel cum sunt prevăzute de lege, reglementări sau uzanțe;
sfera de aplicare și folosirea serviciilor unui bloc de apartamente;
relațiile dintre proprietari și ocupanții locuințelor în ceea ce privește fumul, vaporii, căldura, zgomotul, vibrațiile și alți poluanți similari care depășesc nivelurile normale;
dobânda sau costurile accesorii aferente plății cu întârziere a pensiei sau a indemnizațiilor sociale.
Prin Legea nr. 57 din 28 aprilie 2016, Parlamentul italian a împuternicit guvernul să reformeze sistemul judecătorilor onorifici. Împuternicirea prevede, de asemenea, extinderea jurisdicției judecătorilor onorifici prin creșterea plafonului pentru valoarea cauzelor pe care le tratează de la 5 000 EUR la 30 000 EUR și, respectiv, la 50 000 EUR în cazurile de despăgubire pentru prejudiciile sau vătămările suferite ca urmare a unor accidente rutiere. Împuternicirea nu a fost încă pusă în aplicare, astfel încât noile norme nu se aplică încă.

1.2 Aplicarea procedurii

Acțiunile aduse în fața judecătorului de pace încep cu o citație (*citazione*) de a se înfățișa în instanță la audierea programată. O cerere poate fi înregistrată și verbal, situație în care judecătorul de pace o înregistrează într-un document pe care reclamantul îl prezintă pârâtului, împreună cu o citație de a se înfățișa în instanță la audierea programată (articolul 316 din Codul de procedură civilă). Cererea trebuie să denumească instanța și părțile și să stabilească faptele și obiectul cauzei. Termenul-limită între data transmiterii citației și cea a înfățișării este redus la jumătate față de termenul autorizat în cazul unei acțiuni aflate pe rolul tribunalului (*tribunale*), și anume 45 de zile (articolul 318 din Codul de procedură civilă). La prima audiere, judecătorul de pace interoghează părțile, după cum crede de cuviință, și face o încercare de conciliere: dacă aceasta reușește, se consemnează într-un proces verbal acordul la care s-a ajuns. Dacă încercarea de soluționare nu reușește, judecătorul de pace va solicita părților să relateze integral faptele și să prezinte documentele sau orice alte dovezi care vin în sprijinul revendicărilor, al apărării și al obiecțiilor lor. Dacă pare că este necesar, având în vedere comportamentul părților la prima audiere, judecătorul de pace va programa, numai o singură dată, o nouă audiere care să permită prezentarea, respectiv, obținerea de probe suplimentare.
Documentele depuse de părți pot fi incluse în dosarul cauzei și păstrate acolo până la finalizarea judecării cauzei.

1.3 Formulare

Nu există formulare-tip.

1.4 Asistenţă

Atunci când valoarea în cauză nu depășește 1 100 EUR, părțile se pot reprezenta singure în fața judecătorului de pace (articolul 82 din Codul de procedură civilă; a se vedea fișa informativă „Cum puteți sesiza o instanță de judecată”).
În toate celelalte cazuri, părțile trebuie să fie asistate de un avocat. Totuși, judecătorul de pace poate, în funcție de natura și de sfera de aplicare a cauzei, să permită unei părți să acționeze personal în calitate de parte a litigiului, la cererea verbală sau de altă natură a părții respective.
Judecătorul verifică dacă părțile au parcurs toate etapele necesare înfățișării lor în fața instanței și, dacă este necesar, acesta va solicita părților să completeze sau să reglementeze orice document pe care judecătorul îl consideră a fi în neregulă.
Dacă judecătorul constată un viciu în procura specială dată avocatului, acesta va stabili un termen-limită până la care părțile trebuie să remedieze viciul. Dacă viciul este remediat în cadrul termenului-limită, cererea se consideră reglementată iar efectele sale pe fond și cele procedurale se vor aplica de la data primei sale comunicări (articolul 182 din Codul de procedură civilă).

1.5 Norme privind administrarea probelor

Normele privind obținerea probelor sunt aceleași ca în cazul unei proceduri judiciare obișnuite (a se vedea fișa informativă privind „Obținerea probelor”).

1.6 Procedura scrisă

Nu există nicio dispoziție cu privire la o procedură exclusiv în scris, întrucât judecătorii de pace sunt obligați să audieze părțile și să încerce să găsească o soluționare.

1.7 Conţinutul hotărârii

De obicei, se aplică regulile procedurii ordinare.
Împuternicirea de a reforma sistemul prevede posibilitatea ca judecătorii onorifici să se pronunțe „ex aequo et bono” (din motive de echitate fundamentală), fără a face o trimitere specifică la normele juridice, în cauze cu o valoare de până la 2 500 EUR.
În prezent, această opțiune este deschisă judecătorilor de pace în cauze cu o valoare de până la 1 100 EUR.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Există vreo restricție cu privire la rambursarea cheltuielilor de judecată? Dacă da, care este aceea?

Deciziile care stabilesc repartizarea cheltuielilor de judecată se adoptă în baza normelor obișnuite; prin urmare, partea care pierde trebuie să plătească cheltuielile de judecată. Totuși, este posibil ca părțile să fie nevoite să își plătească fiecare propriile cheltuieli de judecată, în cazul în care ambele pierd sau din orice alt motiv justificat.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Normele privind hotărârile bazate pe echitate fundamentală (*sentenze di equità*, în litigii cu o valoare care nu depășește 1 100 EUR) au fost modificate în 2006: astfel de hotărâri pot fi atacate numai dacă există o încălcare a normelor procedurale, a dreptului constituțional sau comunitar sau a principiilor care se aplică obiectului cauzei.

Aceste dispoziții se aplică tuturor hotărârilor judecătorești pronunțate cu începere de la 2 martie 2006 (articolul 27 din Decretul-lege nr. 2006/40).

Hotărârile judecătorești bazate pe principiul echității fundamentale pronunțate anterior acestei date pot fi atacate la Curtea de Casație (în termenele-limită legale) numai pe motivul încălcării normelor constituționale, comunitare sau procedurale, al violării principiilor care se aplică obiectului cauzei sau al absenței unei declarații corespunzătoare a temeiurilor hotărârii inițiale. Hotărârile pronunțate de judecătorul de pace cu privire la amenzi administrative pot să fie contestate numai printr-o cale de atac extraordinară la Curtea de Casație.

Toate celelalte hotărâri judecătorești pronunțate de judecătorul de pace pot fi atacate.

A se vedea fișele informative privind sistemul judiciar, competența și modul în care se va proceda.

Anexe conexe

Codul de procedură civilă

Ultima actualizare: 21/07/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Cipru

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Nu există o procedură specifică pentru cererile cu valoare redusă în sistemul juridic din Cipru, cu excepția celei prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 861 /2007, pentru a cărui aplicare a fost adoptat un regulament de procedură.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

1.2 Aplicarea procedurii

1.3 Formulare

1.4 Asistenţă

1.5 Norme privind administrarea probelor

1.6 Procedura scrisă

1.7 Conţinutul hotărârii

1.8 Rambursarea cheltuielilor

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Ultima actualizare: 11/03/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini lv a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: en.

Cereri cu valoare redusă - Letonia

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În Letonia există proceduri speciale pentru cererile cu valoare redusă atunci când cererea vizează recuperarea unei sume de bani sau recuperarea creanțelor privind întreținerea și valoarea totală a creanței nu depășește 2 100 EUR.

Cererile cu valoare redusă sunt reglementate de capitolul 30.3 articolele 250.18-250.27 și capitolul 54.1 articolele 449.1-449.12 din Codul de procedură civilă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedurile referitoare la cererile cu valoare redusă se aplică numai pentru cererile de recuperare a unor sume de bani și pentru cererile de recuperare a creanțelor privind întreținerea [articolul 35 alineatul (1), punctele (1) și (3) din Codul de procedură civilă].

În cadrul procedurii cu privire la cererile cu valoare redusă, creanța principală sau, în cazul unei cereri de recuperare a creanțelor privind întreținerea, plățile totale nu pot depăși 2 100 EUR în ziua depunerii cererii. În cazul cererilor pentru recuperarea creanțelor privind întreținerea, plafonul pentru cuantumul total al plăților se aplică fiecărui copil în parte, iar valoarea totală este suma totală care trebuie plătită în termen de un an.

Dispozițiile care reglementează cererile cu valoare redusă în legislația internă nu se aplică procedurii pentru cererile cu valoare redusă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, cu excepția procedurii pentru atacarea hotărârilor unei instanțe de prim grad de jurisdicție. Cererile de recuperare a creanțelor privind întreținerea în cauzele transfrontaliere din interiorul Uniunii Europene fac obiectul Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere.

Taxa de stat (*Valsts nodeva*) care trebuie plătită pentru o cerere este de 15 % din suma solicitată, însă nu mai puțin de 71,41 EUR. În cazul cererilor de recuperare a creanțelor privind întreținerea pentru un copil sau un părinte, nu se plătește taxa de stat.

1.2 Aplicarea procedurii

Pentru a se pronunța cu privire la cererile cu valoare redusă, instanța urmează procedurile instanței de drept comun, cu anumite excepții prevăzute pentru cererile cu valoare redusă. Instanța începe instrumentarea cauzei pe baza unei cereri scrise.

Instanța nu continuă analizarea cererii în cazul în care aceasta nu este elaborată în conformitate cu dispozițiile articolului 250.20 din Codul de procedură civilă – reclamantul nu a utilizat modelul pentru cererile cu valoare redusă sau nu a indicat dacă solicită o ședință de judecată pentru analizarea cauzei.

În acest caz, un judecător emite o decizie motivată de a nu continua examinarea cererii, pe care o comunică reclamantului, și stabilește un termen pentru rectificarea neregulilor. Termenul nu poate fi mai mic de 20 de zile începând cu data expedierii deciziei. Decizia judecătorului poate fi contestată în termen de 10 zile sau în termen de 15 zile în cazul în care domiciliul persoanei în cauză nu se află pe teritoriul Letoniei.

1.3 Formulare

Cererea și observațiile pârâtului trebuie să fie redactate pe formularele prevăzute în Regulamentul nr. 783 al Cabinetului (*Ministru kabinets*) din 11 octombrie 2011 privind formularele care trebuie utilizate pentru cererile cu valoare redusă. Anexele la regulament includ următoarele formulare:

Formular de cerere cu valoare redusă pentru recuperarea unor sume de bani;

Formular de cerere cu valoare redusă pentru recuperarea creanțelor privind întreținerea;

Observații cu privire la un formular de cerere cu valoare redusă pentru recuperarea unor sume de bani;

Observații cu privire la un formular de cerere cu valoare redusă pentru recuperarea creanțelor privind întreținerea.

Regulamentul este disponibil pe portalul de legislație al Monitorului Oficial, *Latvijas Vēstnesis*: https://likumi.lv/doc.php?id=237849.

Pe lângă informațiile despre reclamant și pârât, următoarele informații trebuie să fie menționate în formularul pentru cererile cu valoare redusă:

denumirea instanței districtuale sau municipale (*rajona (pilsētas) tiesa*) în fața căreia se introducere cererea: cu excepția cazului în care părțile au convenit prin contract că eventualele litigii urmează să fie soluționate într-un alt loc, o creanță împotriva unei persoane trebuie să fie prezentată în fața instanței de la domiciliul declarat al acesteia, sau, în cazul unei persoane juridice, de la sediul social (în cazul în care creanța este în legătură cu activitățile desfășurate de o sucursală sau o agenție a unei persoane juridice, o cerere poate fi prezentată, de asemenea, instanței din locul în care se află sucursala sau agenția). Informații privind instanța competentă și, prin urmare, instanța care trebuie să fie menționată în formular se găsesc pe portalul internet https://tiesas.lv, articolul *Tiesas* („instanțe”), *Tiesu darbības teritorijas* („competența teritorială a instanțelor”);

reprezentantul reclamantului trebuie să fie menționat în cazul în care acesta dorește ca interesele sale să fie reprezentată în instanță de către o altă persoană. Pentru ca o altă persoană să fie în măsură să acționeze ca reprezentant în justiție, trebuie să se întocmească o procură (*pilnvara*) autentificată de un notar, iar aceasta trebuie să fie menționată în coloana privind temeiul reprezentării. În cazul în care reprezentantul este un avocat autorizat (*zvērināts advokāts*), reprezentarea trebuie să fie confirmată prin plata unui avans (*orderis*) și în cazul în care avocatul urmează să acționeze în numele părții, trebuie să existe o împuternicire scrisă (care, în acest caz, nu trebuie să fie autentificată de un notar);

obiectul cererii: în formular trebuie să se menționeze drepturile contestate și raporturile juridice dintre reclamant și pârât, a căror existență sau absență trebuie să o confirme instanța la cererea reclamantului, care solicită instanței să îi apere drepturile sau interesele protejate prin lege;

metoda de calculare a sumei solicitate: într-un formular de cerere cu valoare redusă trebuie să se indice principalul datoriei, și anume cuantumul datoriei înainte de aplicarea dobânzilor și a penalităților contractuale, valoarea eventualelor penalități contractuale, orice dobândă datorată în temeiul contractului sau prin lege, precum și suma tuturor acestor elemente;

în formular trebuie să se indice faptele pe care reclamantul și-a întemeiat cererea și documentele justificative, dispozițiile specifice ale legii pe care se întemeiază cererea, și, în cele din urmă, măsura pe care reclamantul o solicită instanței;

cererea trebuie să fie semnată de reclamant sau de reprezentantul său, sau de reclamant împreună cu reprezentantul său, în cazul în care instanța solicită acest lucru. La cerere ar trebui să se anexeze documente din care să reiasă că toate procedurile privind examinarea preliminară extrajudiciară a cauzei au fost respectate, în conformitate cu dispozițiile legale, și care să prezinte faptele pe care se bazează cererea.

1.4 Asistență

Codul de procedură civilă nu prevede nicio dispoziție specială referitoare la asistența judiciară pentru cererile cu valoare redusă. O persoană poate fi reprezentată într-un cauză privind o cerere cu valoare redusă.

În cazul în care reclamantul dorește ca interesele sale să fie reprezentate în instanță de către o altă persoană, iar cererea este formulată de reprezentantul său, cererea trebuie să conțină prenumele, numele de familie, codul numeric personal și adresa pentru corespondența cu instanța a reprezentantului sau, în cazul în care reprezentantul este o persoană juridică, numărul de înregistrare și sediul social al acesteia. Orice persoană fizică poate acționa ca reprezentant în cadrul procedurii civile, cu condiția să fi împlinit vârsta de 18 ani, să nu fie plasată sub tutelă și să nu facă obiectul nici uneia dintre restricțiile specificate în articolul 84 din Codul de procedură civilă. În cazul în care o altă persoană urmează să acționeze în calitate de reprezentant în instanță, aceasta trebuie să fie autorizată în acest sens de către partea interesată, prin intermediul unei procuri certificate de un notar. Persoana care urmează să fie reprezentată poate acorda o împuternicire verbală în instanță, permițând unei alte persoane să acționeze în numele său, iar acest lucru ar trebui să fie menționat în procesul-verbal al ședinței de judecată. Un reprezentant al unei persoane juridice trebuie să dețină o procură scrisă sau documente care atestă că persoana în cauză este un agent abilitat să reprezinte persoana juridică fără autorizație specială. În cazul în care reprezentantul este un avocat autorizat, reprezentarea trebuie să fie confirmată printr-un avans, iar în cazul în care avocatul urmează să acționeze în numele părții, trebuie să existe o procură (care, în acest caz, nu trebuie să fie autentificată de notar). În cazul în care o persoană este reprezentată, documentele necesare sunt prezentate instanței și semnate de către reprezentantul care acționează în numele persoanei în conformitate cu procura.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Obținerea de probe face obiectul normelor generale din Codul de procedură civilă. În consecință, în cadrul procedurilor pentru cereri cu valoare redusă, probele pot lua forma unor observații ale părților sau ale terților, declarații ale martorilor, dovezi scrise și avize ale experților.

1.6 Procedura scrisă

Un judecător inițiază procedura pentru o cerere cu valoare redusă pe baza unei cereri scrise. Pârâtului i se trimite o copie a cererii, însoțit de copii ale documentelor anexate acesteia, precum și un formular pentru observații. Orice observații pe care pârâtul dorește să le formuleze trebuie transmise în termen de 30 de zile. De asemenea, instanța informează pârâtul că absența oricăror observații din partea acestuia nu va împiedica pronunțarea unei hotărâri în cauză și că pârâtul poate solicita o audiere completă în instanță. Atunci când instanța comunică documentele către părți, aceasta le explică drepturile procedurale de care dispun, le informează cu privire la componența instanței care urmează să examineze cauza și le explică modul în care o parte poate prezenta obiecții în fața unui judecător. Codul de procedură civilă conferă părților drepturi procedurale în ceea ce privește pregătirea cauzei pentru proces, pe care le pot exercita cel târziu cu șapte zile înainte de data stabilită pentru pronunțarea unei hotărâri în cauza respectivă.

Pârâtul își poate prezenta observațiile utilizând un formular aprobat de Cabinet. Formularul este unul dintre cele care figurează în anexa la Regulamentul nr. 783 al Cabinetului din 11 octombrie 2011 privind formularele care trebuie utilizate pentru cererile cu valoare redusă (formularul este disponibil pe portalul instanțelor letone: https://likumi.lv/doc.php?id=237849). În observațiile sale, pârâtul trebuie să furnizeze următoarele informații:

denumirea instanței căreia îi sunt adresate observațiile;

prenumele, numele, numărul de identificare personal și domiciliul declarat al reclamantului sau, în absența acestuia, domiciliul *de facto* al reclamantului; sau, în cazul unei persoane juridice – denumirea, numărul de înregistrare și sediul social al acesteia;

prenumele, numele, numărul de identificare personal, domiciliul declarat al pârâtului, precum și orice altă adresă declarată de pârât, sau, în absența acesteia, domiciliul *de facto* al reclamantului; în cazul unei persoane juridice – denumirea, numărul de înregistrarea și sediul social al acesteia; în plus, pârâtul poate să indice, de asemenea, o altă adresă pentru corespondența cu instanța;

numărul cauzei și obiectul cererii;
dacă pârâtul admite cererea, în întregime sau în parte;
obiecțiile sale împotriva cererii, motivele pe care se bazează acestea, precum și dispozițiile legale pe care se întemeiază;
probe care susțin obiecțiile sale împotriva cererii;
observații prin care se cere instanței să solicite probe;
dacă pârâtul dorește să își recupereze cheltuielile de judecată;
10. dacă pârâtul dorește să recupereze cheltuielile legate de desfășurarea acțiunii, indicând suma și anexând documentele justificative privind suma;
11. dacă pârâtul solicită soluționarea cauzei în cadrul unei ședințe de judecată;
12. orice alte circumstanțe pe care pârâtul le consideră importante pentru judecarea cauzei;
13. orice alte cereri;
14. o listă a documentelor anexate la observații;
15. data și locul în care au fost redactate observațiile.

Pârâtul are dreptul să introducă o cerere reconvențională în termen de 30 de zile de la data la care cererea inițială este comunicată pârâtului, în cazul în care: 1) există posibilitatea unei compensări reciproce între acțiunea inițială și cererea reconvențională; 2) admiterea cererii reconvenționale ar împiedica instanța să admită integral sau parțial cererile formulate în cadrul acțiunii inițiale; 3) cererea reconvențională și acțiunea inițială sunt interconectate, iar cauza poate fi soluționată mai rapid și mai corect în cazul în care sunt examinate împreună. Hotărârea se pronunță în conformitate cu procedura pentru cererile cu valoare redusă, în cazul în care cererea reconvențională este ea însăși o cerere cu valoare redusă, și anume se situează în cadrul plafonului admisibil și este formulată în consecință.

În cazul în care suma solicitată în cererea reconvențională depășește plafonul pentru cererile cu valoare redusă, sau în cazul în care cererea reconvențională nu este o cerere de recuperare a unei sume de bani sau a unor creanțe privind întreținerea, instanța instrumentează cauza în conformitate cu procedurile instanței de drept comun.

În cazul în care părțile nu solicită soluționarea cauzei în cadrul unei ședințe de judecată, iar instanța nu consideră că este necesară o ședință de judecată, cererile cu valoare redusă sunt soluționate printr-o procedură scrisă, iar părțile sunt notificate în timp util cu privire la data la care se poate obține un exemplar al hotărârii instanței de la secretariat. Data respectivă este considerată data la care este întocmită întreaga hotărâre.

Instanța soluționează cauza în cadrul unei ședințe de judecată, în conformitate cu procedurile instanței de drept comun, în cazul în care oricare dintre părți solicită acest lucru sau în cazul în care instanța consideră că este necesară organizarea unei ședințe de judecată.

În cazul în care domiciliul sau locuința unei persoane nu se află în Letonia și se cunoaște adresa acesteia, expedierea și notificarea/comunicarea actelor juridice este realizată în conformitate cu dispozițiile dreptului internațional obligatorii pentru Letonia, cu legislația Uniunii Europene și, în special, cu procedura menționată la articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 **de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă**.

1.7 Conținutul hotărârii

O hotărâre judecătorească este pronunțată prin înmânarea către părțile implicate a unui exemplar al hotărârii imediat ce aceasta este întocmită.

Un exemplar al hotărârii poate fi trimis prin poștă sau, dacă este posibil, printr-un alt mijloc, în conformitate cu procedurile de livrare și de notificare sau comunicare a actelor judiciare prevăzute în Codul de procedură civilă. Un exemplar al hotărârii trebuie să fie trimis imediat după data la care s-a întocmit integral hotărârea. Termenele nu sunt afectate de data la care hotărârea este primită.

Hotărârea judecătorească privind o cerere cu valoare redusă trebuie să se conformeze dispozițiilor de drept comun din Codul de procedură civilă în ceea ce privește conținutul hotărârilor. O hotărâre judecătorească este alcătuită din patru părți:

În partea introductivă se afirmă că hotărârea se pronunță în numele Republicii Letonia, și se indică data la care hotărârea a fost pronunțată, denumirea instanței care pronunță hotărârea, componența instanței, grefierul care a participat la ședință, părțile în litigiu și obiectul litigiului.

O parte descriptivă prezintă cererea prezentată de către reclamant, eventuala cerere reconvențională formulată de pârât, orice obiecții invocate, precum și conținutul observațiilor prezentate de către părți.

Motivarea hotărârii prezintă faptele constatate în cadrul cauzei, probele pe care se bazează constatările instanței și motivele pentru eventuala respingere a unor probe. În această parte se menționează, de asemenea, legile și regulamentele pe care le-a aplicat instanța, o evaluare judiciară a faptelor, precum și constatările instanței cu privire la validitatea sau lipsa de validitate a cererii. În cazul în care pârâtul a acceptat cererea în totalitate, motivarea hotărârii indică numai legile și regulamentele pe care le-a aplicat instanța.

Dispozitivul menționează dacă instanța admite cererea, integral sau în parte, sau dacă aceasta respinge cererea, integral sau în parte, și precizează conținutul hotărârii. Aici se specifică, de asemenea, cine plătește cheltuielile de judecată și în ce proporție, eventualul termen de conformare benevolă cu hotărârea, termenul și eventualele proceduri de atac, precum și data întocmirii hotărârii definitive.

Părțile în cauză pot ataca o hotărâre privind o cerere cu valoare redusă pe baza oricăruia dintre motivele de introducere a unei căi de atac prevăzute în Codul de procedură civilă.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Cererile cu valoare redusă fac obiectul normelor generale referitoare la plata cheltuielilor de judecată.

Atunci când este pronunțată o hotărâre, aceasta obligă partea căzută în pretenții la plata tuturor cheltuielilor de judecată ale părții care a avut câștig de cauză. În cazul în care cererea este admisă numai în parte, pârâtul va fi obligat să plătească costurile de judecată ale reclamantului în raport cu cererile susținute, iar reclamantul va trebui să plătească cheltuielile de judecată ale pârâtului proporțional cu cererile respinse. Nu se poate recupera taxa de stat (*valsts nodeva*) pentru o cale de atac auxiliară (*blakus sūdzība*) împotriva unei hotărâri a instanței sau, în cazul în care o hotărâre judecătorească a fost pronunțată anterior în lipsă, pentru o cerere prin care se urmărește redeschiderea procedurii și judecarea din nou a cauzei.

În cazul în care reclamantul întrerupe acțiunea, acesta trebuie să ramburseze cheltuielile de judecată suportate de către pârât. În acest caz, pârâtul nu rambursează cheltuielile de judecată suportate de către reclamant, însă în cazul în care reclamantul întrerupe acțiunea deoarece pârâtul dă curs cererii sale în mod benevol după depunerea cererii, instanța poate impune pârâtului, la cererea reclamantului, să plătească cheltuielile de judecată ale reclamantului. De asemenea, în cazul în care o acțiune rămâne nesoluționată, instanța poate, la cererea pârâtului, să impună reclamantului plata cheltuielilor de judecată ale pârâtului.

În cazul în care un reclamant este scutit de cheltuielile de judecată, pârâtul poate fi obligat să plătească statului cheltuieli de judecată proporțional cu partea din cerere care a fost admisă.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

O cale de atac (*apelācija*) poate fi introdusă împotriva unei hotărâri pronunțate de o instanță de prim grad de jurisdicție dacă:
instanța a aplicat sau a interpretat o normă de drept material în mod incorect, iar acest lucru a condus la o soluționare incorectă a cauzei;
instanța a încălcat o normă de drept procedural, iar acest lucru a condus la o soluționare incorectă a cauzei;

instanța a efectuat constatări de fapt inexacte, a evaluat incorect elementele de probă sau a oferit o evaluare juridică eronată a circumstanțelor cauzei, iar acest lucru a condus la o soluționare incorectă a cauzei.
În cazul în care o cerere cu valoare redusă a fost soluționată prin procedură scrisă, termenul pentru atacarea hotărârii curge din ziua în care este întocmită hotărârea.
În plus față de aspectele menționate în Codul de procedură civilă, o cale de atac care susține că hotărârea este eronată trebuie să menționeze următoarele: norma de drept material care a fost aplicată sau interpretată în mod eronat de către instanța de prim grad de jurisdicție, sau norma de drept procedural care a fost încălcată și modul în care acest lucru a afectat judecarea cauzei;
constatările de fapt ale instanței de prim grad de jurisdicție care sunt considerate incorecte, elementele de probă care au fost evaluate în mod eronat, modul în care se poate observa că examinarea juridică a împrejurărilor cauzei este deficitară, și modul în care acest lucru a afectat judecarea cauzei.
Un judecător din cadrul instanței de prim grad de jurisdicție decide dacă trebuie să înainteze calea de atac la un nivel superior: în cazul în care calea de atac nu îndeplinește cerințele din Codul de procedură civilă sau nu au fost anexate toate documentele cerute sau nu s-au furnizat traduceri certificate în mod corespunzător ale căii de atac și ale documentelor anexate, astfel cum a fost solicitat, judecătorul stabilește un termen în care deficiențele trebuie să fie remediate.
În cazul în care deficiențele sunt remediate în termenul prevăzut, calea de atac se consideră ca fiind depusă la data la care aceasta a fost prezentată pentru prima dată. În caz contrar, se consideră că aceasta nu a fost depusă și se restituie solicitantului.
O cale de atac care nu este semnată sau care este prezentată de o persoană care nu a fost autorizată în mod corespunzător în acest sens sau pentru care nu s-a plătit taxa de stat nu este acceptată și se restituie solicitantului. O decizie de refuzare a unei căi de atac nu poate fi contestată.
După ce constată că s-au respectat procedurile pentru introducerea căilor de atac, un judecător din cadrul instanței de al doilea grad de jurisdicție decide să inițieze procedura de recurs în termen de 30 de zile de la primirea căii de atac; în unele cazuri, această decizie se ia în comun de un complet format din trei judecători.
Cu condiția invocării a cel puțin unuia dintre posibilele motive de introducere a unei căi de atac, judecătorul hotărăște să inițieze procedurile de recurs și notifică părțile fără întârziere, indicând termenul pentru prezentarea de observații scrise.
În cazul în care judecătorul numit pentru a soluționa calea de atac consideră că nu ar trebui să se înceapă procedura de recurs, acest aspect este analizat în comun de un complet format din trei judecători.
În cazul în care cel puțin unul dintre cei trei judecători este de părere că cel puțin unul dintre posibilele motive de introducere a unei căi de atac este prezent, judecătorii iau decizia de a iniția procedura de recurs și notifică imediat părțile.
În cazul în care judecătorii consideră în unanimitate că nu există niciunul dintre motivele de inițiere a procedurii de recurs, aceștia emit o decizie prin care refuză să inițieze procedura de recurs și înștiințează imediat părțile. Decizia se prezintă sub forma unei rezoluții (*rezolūcija*) și nu poate fi contestată.
În termen de 20 de zile de la data la care instanța de al doilea grad de jurisdicție notifică părțile că a fost inițiată procedura, părțile pot prezenta observații scrise cu privire la calea de atac, furnizând un număr de copii egal cu numărul părților.
După notificarea inițierii procedurii de recurs, o parte dispune de 20 de zile pentru a înainta un recurs incident. În cazul în care instanța primește un recurs incident, aceasta trimite copii celorlalte părți.
În cauzele privind cereri de valoare redusă, căile de atac sunt soluționate de regulă prin procedură scrisă; părțile sunt notificate în timp util cu privire la data la care pot obține un exemplar al hotărârii instanței de la secretariat și sunt informate cu privire la componența instanței și la dreptul lor de a formula obiecții în fața unui judecător. Hotărârea este considerată ca fiind întocmită în ziua în care se poate obține o exemplar al acesteia de la secretariatul instanței. Cu toate acestea, în cazul în care instanța consideră că este necesar, o cale de atac privind o cerere cu valoare redusă poate fi soluționată în cadrul unei ședințe de judecată.
O hotărâre pronunțată de o instanță de al doilea grad de jurisdicție nu poate fi contestată pe chestiuni de drept și intră în vigoare în momentul în care este pronunțată sau, în cazul în care calea de atac este soluționată prin procedură scrisă, la data la care este întocmită.
Ultima actualizare: 04/10/2021
Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Lituania

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Capitolul XXIV din partea IV a Codului de procedură civilă (*Civilinio proceso kodeksas*) al Republicii Lituania stabilește procedura națională cu privire la cererile cu valoare redusă.
Cererile cu valoare redusă europene sunt examinate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, iar cauzele privind cereri cu valoare redusă europene sunt soluționate în conformitate cu normele generale privind procedurile de soluționare a litigiilor, cu excepțiile prevăzute în Legea Republicii Lituania de punere în aplicare a legislației Uniunii Europene și a legislației internaționale de reglementare a procedurilor civile (*Civilinį procesą reglamentuojančių Europos Sąjungos ir tarptautinės teisės aktų įgyvendinimo įstatymas*).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura națională cu privire la cererile cu valoare redusă și procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă se aplică în cazul creanțelor monetare care nu depășesc 2 000 EUR.
Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă se aplică în cazul acțiunilor civile de maximum 2 000 EUR. Procedura nu se aplică în cazurile referitoare la: starea civilă sau capacitatea juridică a persoanelor fizice; drepturile patrimoniale care decurg din regimurile matrimoniale, obligațiile de întreținere, testamente și succesiuni; faliment, procedurile legate de lichidarea societăților insolvabile sau a altor persoane juridice, asigurări sociale, arbitraj, dreptul muncii, închirierea unor bunuri imobile, cu excepția acțiunilor privind creanțele având ca obiect plata unei sume de bani, precum și atingeri aduse dreptului la viață privată și drepturilor care privesc personalitatea, inclusiv calomnia.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura este aplicabilă cu începere de la 1 ianuarie 2009. Cauzele europene privind cereri cu valoare redusă sunt soluționate de instanțele districtuale în temeiul normelor privind competența teritorială prevăzute în Codul de procedură civilă al Republicii Lituania, și anume de instanțele districtuale din orașe sau districte.
În cazurile menționate la articolul 4 alineatul (3) și articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 861/2007, instanța trebuie să comunice solicitantului /pârâtului că acesta are dreptul să depună o cerere principală/cerere reconvențională cel târziu în termen de 14 zile de la primirea notificării din partea

instanței, în conformitate cu cerințele prevăzute în Codul de procedură civilă al Republicii Lituania. În cazul în care solicitantul/pârâtul nu depune la instanță o cerere principală/cerere reconvențională formulată în mod corespunzător în termenul stabilit la alineatul (1) din articolul menționat, se consideră că cererea nu a fost depusă și aceasta este returnată solicitantului/pârâtului prin ordin judecătoresc. O cale de atac separată poate fi formulată împotriva unui astfel de ordin.

1.3 Formulare

Formularele sunt furnizate de instanțele judecătorești sau sunt accesibile pe portalul pentru servicii electronice al instanțelor din Lituania.

1.4 Asistență

Prezența unui reprezentant legal/avocat nu este obligatorie. Instanțele oferă asistență în completarea formularelor, însă nu formulează recomandări cu privire la fondul unei cereri. Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 861/2007 prevede asistența practică și informațiile care sunt furnizate părților la proceduri de către organismele care asigură asistență judiciară primară garantată de stat.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Obținerea de probe este reglementată de capitolul XIII din partea II a Codului de procedură civilă.

1.6 Procedura scrisă

În temeiul procedurii naționale cu privire la cererile cu valoare redusă, instanța sesizată poate decide cu privire la forma și procedura pentru soluționarea cauzei. O audiere orală poate avea loc în cazul în care cel puțin una dintre părți a depus o astfel de cerere. În cadrul unei proceduri scrise, persoanele implicate în cauză nu sunt citate și nu participă la ședința de judecată. Persoanele implicate în cauză sunt notificate cu privire la procedura scrisă, în conformitate cu articolul 133 alineatul (3) din Codul de procedură civilă. În cazul în care cauza este judecată pe fond în cadrul unei proceduri scrise, data, ora și locul de desfășurare a ședinței de judecată, precum și componența instanței sunt anunțate pe un site web special cu cel puțin șapte zile înainte de data ședinței, cu excepția cazurilor prevăzute în cod, când părțile sunt notificate conform unei proceduri diferite. Informațiile sus-menționate sunt furnizate, de asemenea, de grefa instanței.

1.7 Conținutul hotărârii

În cadrul procedurii naționale cu privire la cererile cu valoare redusă, hotărârea instanței trebuie să aibă o parte introductivă și un dispozitiv și să conțină o scurtă expunere de motive.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

O taxă judiciară (*žyminis mokestis*) în cuantumul stabilit la articolul 80 alineatul (6) punctul (1) din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania este percepută pentru cererile cu valoare redusă. Aceasta reprezintă ¼ din taxa datorată pentru cerere, însă nu mai puțin de 10 EUR.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Articolul 29 din lege prevede că hotărârile pronunțate de instanțele lituaniene în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă pot face obiectul unei căi de atac. Procedura căii de atac este reglementată de articolele 301-333 din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania. În conformitate cu articolul 307 alineatul (1) din cod, în cazul în care există motive de contestare, calea de atac poate fi introdusă în termen de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești.

Ultima actualizare: 22/03/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Luxemburg

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Pe lângă procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă reglementată de Regulamentul (CE) nr. 861 din 11 iulie 2007, în dreptul luxemburghez există o procedură simplificată de recuperare a creanțelor cu o valoare a principalului (fără dobânzi și cheltuieli) de până la 15 000 EUR denumită „ordonanță de plată” (*ordonnance de paiement*).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

În conformitate cu procedura ordonanței de plată, este posibilă recuperarea creanțelor pentru orice creanță bănească cu o valoare mai mică de 15 000 EUR, cu condiția ca debitorul să aibă domiciliul în Marele Ducat al Luxemburgului.

1.2 Aplicarea procedurii

Recurgerea la procedura ordonanței de plată, precum și sesizarea judecătorului de pace prin citarea în fața instanței sunt la latitudinea creditorului.

O diferență între procedura ordonanței de plată în fața judecătorului de pace și procedura măsurilor provizorii fără dezbatere contradictorii este că procedura în fața judecătorului de pace poate duce la pronunțarea unei hotărâri judecătorești (*jugement*), în vreme ce procedura în fața tribunalului districtual poate duce doar la o măsură provizorie (*ordonnance*).

1.3 Formulare

Cererea de obținere a unei ordonanțe de plată se prezintă la grefa judecătorului de pace printr-o simplă declarație verbală sau scrisă.

Cererea trebuie să conțină, sub sancțiunea nulității, numele, prenumele, profesia, domiciliul sau locul de reședință, atât pentru reclamant, cât și pentru pârât, temeiul și valoarea creanței, precum și solicitarea unei ordonanțe condiționale de plată.

Creditorul trebuie să anexeze sau să depună toate documentele care pot justifica existența și valoarea creanței și care să stabilească temeinicia acesteia.

Comparând textele existente, constatăm că pentru cererile soluționate de judecătorul de pace cerințele privind depunerea cererii sunt mai puțin stricte, întrucât, în acest caz, este suficientă precizarea valorii și originii creanței.

1.4 Asistență

Legislația nu prevede obligația executorilor judecătorești sau a instanțelor de a asista justițiabilii.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Se aplică normele de drept comun privind administrarea probelor. A se vedea Obținerea de probe – Luxemburg.

1.6 Procedura scrisă

În cazul în care debitorul formulează obiecțiuni, iar creditorul dorește să continue procedura, se prevede în mod obligatoriu o dezbatere în ședință publică.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârile pronunțate în materie de ordonanță de plată se supun acelorași norme și principii ca hotărârile pronunțate potrivit procedurii ordinare.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În dreptul luxemburghez, partea care pierde procesul este obligată la plata cheltuielilor. Orice parte care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care instanța dispune printr-o decizie specială și motivată ca totalitatea sau o parte a cheltuielilor de judecată să fie plătite de o altă parte. În cazul în care partea care a câștigat procesul a suportat cheltuieli de procedură, aceasta poate obliga cealaltă parte la plata acestora.
Contrar normelor existente în alte state, plata onorariilor avocaților nu se realizează în mod sistematic. În dreptul luxemburghez, cheltuielile de judecată prevăzute la articolul 238 din Noul cod de procedură civilă acoperă onorariile executorului judecătoresc, cheltuielile legate de expertiză, sumele eventuale plătite martorilor, costurile aferente traducerii etc., dar nu includ și onorariile avocaților.
Judecătorul poate dispune să se acorde o anumită sumă părții care câștigă procesul în vederea acoperirii cheltuielilor ocazionate de proces, inclusiv a onorariilor avocaților. Aceasta se întâmplă mai ales atunci când pare inechitabil ca o parte să fie nevoită să acopere cheltuielile care nu sunt incluse în cheltuielile de judecată; judecătorul poate obliga cealaltă parte să îi plătească suma stabilită.
Trebuie remarcat faptul că decizia acordării despăgubirilor procedurale, precum și valoarea acestora este lăsată la latitudinea judecătorului.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În cazul ordonanței de plată, se aplică normele de drept comun. Hotărârile judecătorului de pace pot face obiectul unei căi de atac în cazul în care valoarea depășește 2 000 EUR.

Linkuri utile

LEGILUX

https://justice.public.lu/fr.html

Ultima actualizare: 06/04/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Ungaria

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În afară de procedura prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (și în secțiunile 598-602 din Legea CXXX din 2016 privind Codul de procedură civilă, care se referă la aspectele nereglementate de regulamentul menționat), în legislația maghiară în vigoare nu există, de la 1 ianuarie 2018, o procedură specială aplicabilă cererilor cu valoare redusă. Cererile cu valoare redusă erau reglementate prin Legea III din 1952 privind Codul de procedură civilă, însă legea respectivă a fost abrogată prin Legea CXXX din 2016 privind Codul de procedură civilă cu efect de la 1 ianuarie 2018. Acest lucru înseamnă că, de la 1 ianuarie 2018, nu mai există norme specifice aplicabile cererilor cu valoare redusă în procedura civilă din Ungaria. În consecință, în ceea ce privește cererile cu valoare redusă se aplică normele generale. Cu toate acestea, procedurile inițiate înainte de 1 ianuarie 2018 sunt tratate în conformitate cu legea anterioară, și anume Legea III din 1952 privind Codul de procedură civilă. Prin urmare, următoarele informații sunt relevante numai pentru cauzele pendinte care au fost inițiate înainte de 1 ianuarie 2018.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este disponibilă pentru recuperarea unor creanțelor care nu depășesc 1 milion HUF, atunci când procedura a devenit contencioasă în urma unei opoziții la o somație de plată sau atunci când procedura urmează unei proceduri de somație de plată, și anume atunci când:

a) o cerere de emitere a unui ordin de plată este respinsă de notarul public *ex officio*, iar ulterior reclamantul introduce o acțiune în instanță pentru executarea creanței;

b) notarul public pune capăt, prin ordonanță, procedurii de somație de plată, iar ulterior reclamantul introduce o acțiune în instanță pentru executarea creanței.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura este aplicată de către instanțele districtuale.

1.3 Formulare

Nu este prevăzut niciun formular pentru depunerea cererilor de sesizare a instanței, însă pentru procedurile de somație de plată care sunt anterioare acestor cereri și care intră în competența notarilor publici, este disponibil un formular pe site-ul web al Camerei Notarilor Publici din Ungaria și în birourile notariale.

1.4 Asistenţă

Este prevăzută acordarea de asistență. Persoanele fizice ale căror venituri și situație financiară nu le permit să suporte cheltuielile de judecată vor fi, la cererea lor, scutite integral sau parțial de la plata acestor cheltuieli, pentru a le ajuta să își exercite drepturile. În temeiul Legii privind taxele, părțile pot avea, de asemenea, dreptul la concesii în ceea ce privește cheltuielile de judecată (exonerare de la plata cheltuielilor de judecată sau dreptul de a le amâna), iar persoanele lipsite de resurse materiale suficiente au, de asemenea, dreptul de a beneficia de un consilier juridic sau un avocat, în conformitate cu dispozițiile Legii privind asistența judiciară, dacă este necesar, în vederea exercitării efective a drepturilor acestora.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În cadrul procedurilor care au devenit contencioase ca urmare a unei opoziții la o somație de plată, instanța comunică pârâtului faptele și probele prezentate de reclamant în termenul stabilit în citația pentru înfățișare. Partea poate depune probe cel târziu în prima zi a înfățișării. Prin derogare de la această regulă, partea poate furniza dovezi în orice moment în cursul procedurii judiciare în cazul în care partea adversă acceptă acest lucru sau în cazul în care partea invocă fapte sau dovezi, decizii judecătorești definitive sau alte decizii administrative în expunerea dovezilor sale despre care, din motive care nu sunt imputabile părții respective, acesta sau aceasta a aflat după termenul standard stabilit pentru furnizarea de probe, sau despre care acesta sau aceasta a fost informat după depășirea termenului-limită, din motive care nu îi sunt imputabile, precum și dacă partea oferă dovezi suficiente pentru a susține această cerere.

Dacă sunt aduse modificări cererii sau este prezentată o cerere reconvențională, partea poate furniza dovezi relevante atunci când sunt făcute modificările (se depune cererea reconvențională), în timp ce în cazul declarațiilor de opoziție la cererile de compensare, probele cu privire la cererea de compensare pot fi furnizate în același timp cu depunerea declarației de opoziție. Instanța trebuie să ignore orice probă furnizată prin încălcarea acestor dispoziții. Normele generale cu privire la probe se aplică în toate celelalte privințe.

1.6 Procedura scrisă

De asemenea, instanța desfășoară o audiere.

1.7 Conţinutul hotărârii

Conținutul hotărârilor este reglementat prin normele general aplicabile, cu condiția ca părților să li se furnizeze informații după dispozitivul hotărârii cu privire la elementele care trebuie incluse în cererea de recurs și cu privire la consecințele juridice ale omisiunii acelor elemente.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În general, se aplică principiul că partea perdantă plătește.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Posibilitatea introducerii unei căi de atac este limitată în mai multe privințe și, prin urmare, este extrem de important de reținut că o cale de atac poate fi formulată doar cu trimitere la o încălcare a normelor procedurii în primă instanță sau la o aplicare abuzivă a legii care servește drept bază pentru evaluarea fondului cauzei. Normele generale se aplică pentru introducerea căii de atac și pentru termenul stabilit pentru aceasta, și anume calea de atac trebuie să fie introdusă pe lângă instanța care a pronunțat decizia în primă instanță în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii, iar aceasta va fi judecată de către instanța regională competentă.

Ultima actualizare: 15/01/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Malta

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Procedura specifică cu privire la cererile cu valoare redusă este reglementată de capitolul 380 din Legislația Maltei (Legea privind tribunalele pentru cererile cu valoare redusă), precum și de legislația subsidiară 380.01, 380.02 și 380.03.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Acest tribunal (*Tribunal għal Talbiet Żgħar*) are competența de a examina și de a soluționa doar cereri pecuniare care nu depășesc valoarea de 5 000 EUR.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedurile încep atunci când partea care înaintează cererea completează formularul necesar, depune cererea la grefa tribunalului, plătește taxa și solicită tribunalului să îi transmită pârâtului cererea în cauză. După aceea, pârâtul are la dispoziție 18 zile de la data notificării privind cererea pentru a-și depune răspunsul. Se permite și o acțiune reconvențională. Dacă pârâtul consideră că o altă persoană ar trebui să răspundă cererii reclamantului, acesta ar trebui să indice persoana respectivă. Ulterior, grefa instanței notifică părților data și ora ședinței. Judecătorul reglementează procedurile din cadrul tribunalului astfel cum se consideră adecvat în conformitate cu normele echității. Judecătorul se asigură, în măsura în care este posibil, că audierea și pronunțarea unei hotărâri în cauza respectivă se vor realiza rapid, în aceeași zi cu audierea, și că audierea nu va dura mai mult de o ședință. Judecătorul colectează informații în orice mod pe care îl consideră adecvat și nu este obligat să respecte regulile celor mai bune probe sau pe cele privind dovezile circumstanțiale în cazul în care consideră că probele pe care le are la dispoziție sunt suficient de sigure pentru a ajunge la o concluzie în cauza respectivă. În măsura în care este posibil, judecătorul se abține de la desemnarea unor experți care să prezinte probe de specialitate. Judecătorul deține aceeași competență ca un magistrat în Curtea Magistraților în jurisdicția sa civilă și, în special, competența de a cita martori și de a le solicita un jurământ.

1.3 Formulare

Partea care depune cererea completează un formular de cerere inclus în prima anexă la legislația subsidiară 380.01 (Normele privind tribunalul pentru cererile cu valoare redusă). Pârâtul răspunde tot prin completarea unui formular, care se regăsește, de asemenea, în prima anexă la legislația subsidiară menționată mai sus.

1.4 Asistenţă

Părțile pot fi asistate de orice persoană: nu este obligatoriu ca persoana respectivă să fie avocat sau procurator juridic.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Părțile pot depune probe verbal, sub formă de documente sau în ambele moduri. Un martor poate fi citat - cu cel mult trei zile înainte de data la care i se solicită să depună mărturie - să se prezinte în fața tribunalului la o anumită dată și oră pentru a depune mărturie sau a prezenta probe. Dacă un martor citat legal nu se prezintă în timpul ședinței, tribunalul poate dispune ca martorul să fie adus, în stare de arest, într-o ședință care va avea loc la o altă dată.

1.6 Procedura scrisă

Plângerea și răspunsul la aceasta se fac în scris. Probele pot consta în documente. Cu toate acestea, înfățișarea în fața tribunalului este obligatorie la datele stabilite de către aceasta.

1.7 Conţinutul hotărârii

Judecătorul menționează în hotărârea sa principalele detalii pe care se întemeiază aceasta. În hotărârea respectivă, judecătorul pronunță și o decizie cu privire la cheltuieli.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Pentru orice decizie, judecătorul stabilește cheltuielile pe care trebuie să le suporte oricare dintre părți. Cu excepția cazului în care anumite circumstanțe prevăd altfel, partea care pierde este obligată la plata cheltuielilor suportate de partea în favoarea căreia se pronunță hotărârea. Cheltuielile se limitează la cheltuielile reale suportate direct în legătură cu cauza de către partea în favoarea căreia se acordă plata cheltuielilor. În cazul unei cereri neserioase și vexatorii, tribunalul poate dispune ca reclamantul să plătească pârâtului o penalizare cuprinsă între 250 EUR și 1 250 EUR, cu titlu de datorie civilă.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Orice cale de atac împotriva unei decizii a tribunalului trebuie să fie depusă la grefa instanțelor, printr-o cerere adresată instanței de apel în jurisdicția sa inferioară, în termen de 20 de zile de la data hotărârii pronunțate de judecător.

Ultima actualizare: 15/12/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Ţările de Jos

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Procedura obișnuită cu privire la cererile cu valoare redusă este procedura de citare la secția subregională a instanței (*sector kanton van de rechtbank*). Aceasta este o procedură de citare ordinară, cu simplificări procedurale. În cazul în care procedura din cadrul secției regionale este în curs de desfășurare, nu sunteți obligat să apelați la un avocat. Puteți alege să vă reprezentați singur.

În cauzele transfrontaliere din cadrul UE, poate fi utilizată, de asemenea, procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă. Puteți utiliza procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă pentru a înainta o cerere de despăgubire împotriva:
unei alte întreprinderi;
unei organizații;
unui client.
În dreptul olandez, există o Lege de punere în aplicare a procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă [*Uitvoeringswet verordening Europese procedure voor geringe vorderingen – Wet van 29 mei 2009 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen*] (Legea din 29 mai 2009 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Instanța subregională este sesizată cu privire la:
cauzele legate de cereri de până la maximum 25 000 EUR;
cauzele legate de cereri cu valoare nedeterminată, dacă este puțin probabil ca valoarea acestora să depășească 25 000 EUR.
În plus, judecătorul instanței subregionale se pronunță în cauzele care implică dreptul muncii, contracte de leasing, contracte de vânzare-cumpărare încheiate cu un consumator, credite de consum, căi de atac împotriva amenzilor rutiere și infracțiuni minore. Instanța subregională se ocupă, de asemenea, de administrarea, lichidarea, tutela, respingerea sau acceptarea unei succesiuni. Mai multe informații privind procedura de citare pentru a compărea în fața unei instanțe subregionale pot fi găsite aici.
Cauzele privind cererile cu valoare redusă europene sunt soluționate, de asemenea, de instanța subregională. Valoarea-limită pentru procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 861/2007 la 5 000 EUR.

1.2 Aplicarea procedurii

Nu există o procedură specială a instanțelor subregionale. În principiu, normele privind procedura de citare se aplică atât în cazul instanței regionale, cât și în cel al secției subregionale. O diferență importantă o reprezintă faptul că, în cauzele pendinte în fața instanței subregionale, părțile au dreptul să-și susțină singure cauza, în timp ce în alte cauze (în fața instanței regionale), părțile trebuie să fie reprezentate de un avocat. A se vedea răspunsul la întrebarea 1.4 de mai jos. În plus, în secția subregională, cauzele sunt soluționate de un complet format dintr-un singur judecător.
Cererilor cu valoare redusă europene li se aplică normele privind procedura de depunere a reclamațiilor.

1.3 Formulare

Procedurile în fața instanței subregionale sunt inițiate, de regulă, printr-o citație. Cele mai importante mențiuni în cadrul citației sunt cererea introductivă (cererea în sine) și motivarea acesteia (elementele de fapt și de drept pe care se bazează cererea introductivă).
Câteva dintre particularitățile procedurilor instanțelor subregionale sunt:
pârâtul este citat în fața instanței regionale A, însă acesta trebuie să se înfățișeze în fața judecătorului instanței subregionale din sediul principal al instanței A sau dintr-un sediu subregional al instanței A;
în cazul în care solicitantul este reprezentat de un reprezentant autorizat pentru procedură, numele și adresa reprezentantului autorizat trebuie să fie menționate în cadrul citației.
O cerere în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă trebuie depusă utilizând formularul A. Cererea trebuie depusă la instanța competentă.

1.4 Asistență

În cauzele pendinte în fața instanței subregionale, părțile pot să își susțină singure cauza. Aceasta înseamnă că nu există obligativitatea reprezentării juridice de către un avocat. De asemenea, este permisă asistența furnizată de către un reprezentant autorizat, care nu trebuie să fie în mod necesar un avocat. În ceea ce privește rambursarea costurilor de asistență juridică pentru un avocat, a se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 1.8 de mai jos.
De asemenea, în cadrul procedurii europene, nu este necesar ca părțile să fie reprezentate de către un avocat sau un alt consilier juridic.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Sunt aplicabile normele obișnuite ale legislației în materie de probațiune. În conformitate cu legislația olandeză în materie de probațiune, judecătorul este, în principiu, liber să evalueze probele depuse. Articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 861/2007 menționat mai sus reglementează obținerea de probe în cadrul procedurii europene.

1.6 Procedura scrisă

Există norme naționale de procedură privind cauzele de pe rolul instanțelor regionale *Landelijk Procesreglement voor rolzaken kanton*. Documentele scrise pot fi depuse la grefa instanței regionale înainte de data menționată în lista de ședințe, dar și în cadrul ședinței. Declarațiile și reacțiile pot fi prezentate oral în cadrul procedurii în fața instanței subregionale. Procedura europeană este o procedură scrisă, dar o audiere poate fi organizată în cazul în care judecătorul consideră acest lucru necesar sau la solicitarea uneia dintre părți.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârea trebuie să conțină:
numele și adresele părților și ale reprezentanților autorizați sau ale avocaților acestora;
pozițiile părților;
desfășurarea procedurii;
încheierea citației și declarațiile părților;
motivarea hotărârii, cu precizarea faptelor și a considerațiilor judecătorului;
decizia finală a judecătorului;
numele judecătorului;
repartizarea cheltuielilor de judecată;
data la care a fost pronunțată hotărârea.
Hotărârea este semnată de către judecător.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În cazul în care o cauză este înaintată instanței subregionale, pot surveni următoarele costuri: o taxă judiciară de înregistrare, repartizarea cheltuielilor de judecată decisă de instanță și costurile pentru asistența juridică.
Taxa judiciară de înregistrare se achită în momentul în care cauza este sesizată instanței. Valoarea acesteia depinde de natura cauzei. În practică, avocatul dumneavoastră va plăti în avans această sumă și o va percepe ulterior de la dumneavoastră. Judecătorul poate dispune ca partea căzută în pretenții să suporte cheltuielile de judecată ale celeilalte părți. În cazul în care niciuna dintre părți nu a obținut câștig de cauză pe deplin, fiecare dintre ele își plătește

propriile cheltuieli de judecată. Repartizarea cheltuielilor de judecată acordate de către instanță poate include, de asemenea, costurile pentru asistența juridică, dar și cheltuielile legate de martori și experți, cheltuielile de călătorie și de subzistență, costurile aferente extraselor și alte cheltuieli extrajudiciare. În temeiul legislației olandeze, persoanele cu venituri mai mici au uneori posibilitatea de a obține o contribuție la costurile asistenței juridice. Asistența juridică subvenționată nu este posibilă pentru toate cauzele înaintate instanțelor subregionale. În cazul în care asistența juridică subvenționată este posibilă, justițiabilul plătește, de asemenea, o contribuție proprie la costurile asistenței juridice, în funcție de situația sa financiară. O cerere pentru o contribuție la costurile asistenței juridice este prezentată de către avocat Consiliului pentru asistență judiciară (Raad voor rechtsbijstand). Acest aspect este reglementat de Legea privind asistența judiciară (*Wet op de Rechtsbijstand*). Capitolul III A din această lege stabilește normele privind acordarea de asistență judiciară în litigiile transfrontaliere din UE.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

O cale de atac împotriva hotărârilor secției subregionale a instanței poate fi introdusă la instanța de apel. Introducerea unei căi de atac este posibilă numai dacă valoarea cererii depășește 1 750 EUR. Calea de atac poate fi introdusă în termen de trei luni de la pronunțarea hotărârii de către judecător. În cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă este posibilă contestarea în instanță a unei hotărâri pronunțate de instanța subregională.

Ultima actualizare: 10/03/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Austria

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Dreptul austriac nu prevede proceduri privind cererile cu valoare redusă. Cu toate acestea, Codul austriac de procedură civilă (ZPO) prevede o procedură simplificată sau norme procedurale specifice în anumite cauze înaintate instanțelor districtuale.

Unele dintre aceste norme procedurale specifice se aplică numai cererilor cu valoare redusă de până la 1 000 EUR (a se vedea punctul 1.5) sau 2 700 EUR (a se vedea punctul 1.9).

1.2 Aplicarea procedurii

Normele specifice pentru cererile cu valoare redusă prevăzute de dreptul procedural austriac sunt obligatorii, iar părțile nu se pot sustrage de la acestea. Astfel, nici instanța, nici părțile nu pot transfera cererea către o procedură „ordinară”.

1.3 Formulare

Întrucât în Austria nu există o procedură propriu-zisă privind cererile cu valoare redusă, nu există nici formulare speciale pentru astfel de cereri.

1.4 Asistență

În ceea ce privește sumele în litigiu de până la 5 000 EUR, reprezentarea juridică nu este obligatorie în Austria. Judecătorii trebuie să furnizeze asistență în favoarea părților care nu beneficiază de reprezentare juridică, adică trebuie să ofere consiliere părților cu privire la drepturile și obligațiile lor procedurale și la consecințele actelor și omisiunilor acestora. De asemenea, părțile care nu beneficiază de reprezentare juridică își pot înregistra cererile formulate verbal în fața instanței districtuale care are competență sau în fața instanței districtuale din locul de reședință. În cazul în care o cerere formulată în scris și depusă de o parte care nu beneficiază de reprezentare juridică este necorespunzătoare, judecătorul trebuie să ofere respectivei părți explicații și orientări adecvate. Imparțialitatea judecătorului nu trebuie să fie compromisă de o astfel de situație.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În cazul cererilor de maximum 1 000 EUR, instanța poate să nu ia în considerare probele furnizate de partea în cauză dacă clarificarea deplină a tuturor circumstanțelor relevante ar fi excesiv de dificilă. Totuși, și în acest caz, judecătorul trebuie să ia o decizie nearbitrară cu bună-credință, pe baza rezultatelor procedurii în ansamblu. Această decizie poate fi analizată în etape succesive de recurs.

1.6 Procedura scrisă

Dreptul austriac nu permite desfășurarea procedurilor în întregime în scris. De exemplu, în domeniul dreptului în materie de procedură civilă, în temeiul principiului caracterului imediat (*sachlicher Unmittelbarkeitsgrundsatz*: dovada directă a faptelor trebuie să prevaleze în raport cu sursele de probă pur indirecte), declarațiile scrise ale martorilor depuse ca probe scrise nu sunt admisibile.

1.7 Conținutul hotărârii

În temeiul Codului austriac de procedură civilă, dacă o hotărâre este pronunțată verbal, cerințele aplicabile copiei scrise a hotărârii sunt mai puțin stricte, indiferent de suma în litigiu. În cazul în care o hotărâre este pronunțată verbal în prezența ambelor părți și nicio parte nu a formulat în termenul stabilit un recurs împotriva respectivei hotărâri, instanța poate emite o „copie prescurtată a hotărârii” care să se limiteze la principalele motive ale deciziei.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În temeiul dreptului austriac, costurile implicate de cauzele în materie civilă sunt în general rambursate direct proporțional cu gradul de reușită al cauzelor. Atât cheltuielile, cât și onorariile de judecată sunt direct legate de suma în litigiu. Prin urmare, ca regulă generală, o sumă mai mică în litigiu va avea ca rezultat cheltuieli și onorarii de judecată mai reduse. Deoarece costurile sunt prevăzute în acte și regulamente sub formă de tarife, costurile pot fi menținute la un nivel scăzut pentru cererile cu valoare redusă. Cu toate acestea, nu există norme speciale în ceea ce privește costurile pentru acest tip de cerere.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Dreptul austriac acordă doar drepturi limitate privind căile de atac în ceea ce privește procedurile privind cererile cu valoare redusă. Căile de atac în cadrul procedurilor privind cererile de până la 2 700 EUR în primă instanță sunt permise numai pe motiv de aplicare incorectă a legii de către instanța de fond sau pe motiv de invaliditate (erori procedurale deosebit de grave). Alte erori procedurale grave nu pot fi contestate. Este și cazul constatărilor de fapt inexacte din punct de vedere material efectuate de instanțele de prim grad de jurisdicție (care sunt bazate, de exemplu, pe o apreciere eronată a elementelor de probă). În caz contrar, se aplică normele privind procedura „ordinară”.

Ultima actualizare: 05/06/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Polonia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În dreptul polonez există o procedură simplificată. Aceasta este reglementată de articolele 5051 - 50514 din Codul de procedură civilă.
Procedura simplificată implică raționalizarea și optimizarea procedurilor de administrare a probelor și de exercitare a căilor de atac prin accelerarea și simplificarea procedurilor judiciare și prin introducerea unor cerințe formale mai stricte pentru părți, care să le oblige să acționeze într-un mod disciplinat atunci când inițiază o acțiune în justiție.
Codul polonez de procedură civilă cuprinde procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă. Procedura a fost instituită prin Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, în vederea raționalizării și a simplificării procedurilor civile și comerciale. Regulamentul se aplică în toate statele membre ale UE, cu excepția Danemarcei. Acesta a fost transpus în dreptul polonez prin articolele 50521 - 50527a din Codul de procedură civilă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura simplificată se utilizează în următoarele cazuri care intră în sfera de competență a tribunalelor districtuale (*sądy rejonowe*):
cereri formulate în temeiul contractelor, în cazul în care valoarea cererii nu depășește 20 000 PLN, și cereri formulate în temeiul garanțiilor sau al garanțiilor de calitate ori cereri care rezultă din incompatibilitatea dintre bunurile de consum și un contract de vânzare-cumpărare încheiat cu un consumator, în cazul în care valoarea obiectului contractului nu depășește valoarea menționată;
cereri de plată a chiriei pentru locuințe și a cheltuielilor care trebuie plătite de chiriași, precum și a cheltuielilor pentru utilizarea unei locuințe aparținând unei societăți cooperative de locuințe, indiferent de valoarea cererii.
În conformitate cu jurisprudența Curții Supreme (*Sąd Najwyższy*), cererile formulate ca urmare a neîndeplinirii sau a îndeplinirii necorespunzătoare a unei obligații ar trebui examinate în temeiul procedurii simplificate în cazul în care valoarea cererii nu depășește 20 000 PLN. În cazul în care reclamantul urmărește să obțină o sumă mai mică de 20 000 PLN care reprezintă restul unei creanțe care a fost deja rambursată și a cărei sumă depășea 20 000 PLN, această cerere va fi, de asemenea, examinată în temeiul procedurii simplificate. Sintagma „în temeiul contractelor” înseamnă că cererile rezultate din acte ilicite, din îmbogățirea fără justă cauză și din existența dreptului de proprietate, a coproprietății sau a comunității de drepturi ori din existența altor drepturi patrimoniale a căror achiziție sau exercitare dă naștere unei obligații de plată nu pot fi soluționate în cadrul procedurii simplificate. Nici cererile rezultate din alte acte juridice decât contractele nu pot fi soluționate în cadrul acestei proceduri: actele juridice unilaterale, intermedierea fără autorizare, *legitima portio* și obligațiile care decurg dintr-o decizie administrativă sau direct din dispozițiile de drept.
Procedura simplificată se poate aplica în cazurile care implică persoane fizice și persoane juridice sau societăți, angajați și angajatori. Astfel, aplicarea procedurii nu este limitată în funcție de tipul de entitate. Acest lucru înseamnă că aspectele legate de personal sau aspectele economice pot fi examinate în cadrul procedurii simplificate.
Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă ține de competența tribunalelor districtuale, a tribunalelor regionale (*sądy okręgowe*) și a magistraților, în conformitate cu competența teritorială, astfel cum se precizează în Codul de procedură civilă [articolul 16 din Codul de procedură civilă, coroborat cu articolul 17 și articolul 505 alineatul (22) din acesta].
În conformitate cu directiva menționată mai sus, cererile cu valoare redusă cuprind cererile în materie civilă și comercială (inclusiv cererile legate de protecția consumatorilor) și cazurile în care valoarea cererii, fără dobânzi și cheltuieli, nu depășește 5 000 EUR (în momentul în care formularul de cerere este primit de către instanța competentă).

1.2 Aplicarea procedurii

În conformitate cu articolul 5053, o acțiune în temeiul procedurii simplificate nu poate privi decât o singură cerere. Mai multe cereri pot fi combinate într-una singură numai dacă rezultă din același contract sau din contracte de același tip. În cazul în care mai multe cereri sunt combinate în mod nelegal într-o singură cerere, președintele instanței va dispune returnarea cererii în temeiul articolului 1301 din Codul de procedură civilă, în urma respingerii acțiunii de rectificare a acestei neregularități de formă. În cazul în care reclamantul urmărește să obțină rambursarea unei părți dintr-o creanță, cauza va fi examinată în cadrul procedurii simplificate dacă procedura respectivă ar fi adecvată pentru rambursarea întregii creanțe rezultate din faptele invocate de reclamant.
Cererile nu pot fi modificate în cadrul procedurii simplificate. Cererile reconvenționale și compensările sunt permise în cazul în care cererile sunt eligibile pentru a fi examinate în cadrul procedurii simplificate. Intervenția principală, intervenția accesorie, citarea părților terțe și modificările părților nu sunt permise.
Cauzele sunt examinate în cadrul procedurii simplificate, indiferent de voința părților, ceea ce înseamnă că această procedură este obligatorie.

1.3 Formulare

În temeiul Codului de procedură civilă [articolul 5052 coroborat cu articolul 125 alineatul (2)], toate actele de procedură, inclusiv cererile, memoriile în apărare, cererile de anulare a hotărârilor pronunțate în lipsă sau actele de procedură care conțin probele oferite în cursul procedurii simplificate, ar trebui să fie prezentate pe formulare oficiale.
Formularele oficiale sunt disponibile în birourile municipale, birourile grefei instanței și pe site-ul internet al Ministerului Justiției (http://bip.ms.gov.pl/pl/formularze). Neutilizarea unui formular solicitat constituie o neregularitate de formă.
În conformitate cu dispozițiile generale ale Codului de procedură civilă (articolul 130), în cazul în care un act de procedură care ar fi trebuit să fie prezentat pe un formular oficial a fost transmis în alt mod sau nu poate fi prelucrat deoarece nu au fost îndeplinite alte condiții formale, președintele instanței solicită părții să rectifice neregulile în termen de o săptămână și transmite actul de procedură părții respective. O cerere de rectificare a neregulilor ar trebui să precizeze toate neregulile constatate în actul de procedură. În cazul în care partea nu dă curs acestei cereri până la expirarea termenului sau în cazul în care transmite din nou un act de procedură neregulamentar, președintele instanței va dispune returnarea actului de procedură.
În cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, există patru formulare standard, anexate la regulamentul menționat mai sus. Acestea sunt: un formular de cerere, un formular de solicitare din partea instanței judecătorești de a completa sau de a rectifica formularul de cerere, un formular de răspuns și un certificat privind hotărârile pronunțate în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă.

1.4 Asistență

În procedura simplificată, se aplică principiul concentrării probelor. Dată fiind rapiditatea procedurii simplificate, instanța nu va lua în considerare afirmațiile și acuzațiile făcute de către părți și propunerile de probe prezentate de acestea după depunerea unei cereri, a unei cereri reconvenționale sau a unei cereri de anulare a unei hotărâri pronunțate în lipsă ori după încheierea primei dezbateri (sistemul de excludere), cu excepția cazului în care partea demonstrează că transmiterea mai devreme a acestora nu a fost posibilă sau utilă (puterea discreționară a judecătorului). În cazul în care instanța concluzionează că este imposibil sau este foarte dificil să se demonstreze în mod concludent valoarea unei cereri, aceasta poate preciza în hotărâre o sumă corespunzătoare, la aprecierea sa, după ce a examinat toate elementele de fapt ale cauzei. În cazul în care instanța concluzionează că respectiva cauză este deosebit de complexă sau că pentru soluționarea sa sunt necesare cunoștințe specifice, cauza va fi examinată în conformitate cu procedura obișnuită. Instanța poate cita martori și alte persoane în modul pe care îl consideră cel mai util pentru a minimiza costurile procedurii simplificate. Pentru a accelera procedura simplificată, avizele experților nu sunt considerate admisibile (articolul 5056). Pentru a accelera procedura simplificată, avizele experților nu sunt considerate admisibile (articolul 5056 din Codul de procedură civilă).

1.5 Norme privind administrarea probelor

În procedura simplificată, se aplică principiul concentrării probelor. Dată fiind rapiditatea procedurii simplificate, instanța nu va lua în considerare afirmațiile și acuzațiile făcute de către părți și propunerile de probe prezentate de acestea după depunerea unei cereri, a unei cereri reconvenționale sau a unei cereri de anulare a unei hotărâri pronunțate în lipsă ori după încheierea primei dezbateri (sistemul de excludere), cu excepția cazului în care partea demonstrează că transmiterea mai devreme a acestora nu a fost posibilă sau utilă (puterea discreționară a judecătorului). În cazul în care instanța concluzionează că este imposibil sau este foarte dificil să se demonstreze în mod concludent valoarea unei cereri, aceasta poate preciza în hotărâre o sumă corespunzătoare, la aprecierea sa, după ce a examinat toate elementele de fapt ale cauzei. În cazul în care instanța concluzionează că respectiva cauză este deosebit de complexă sau că pentru soluționarea sa sunt necesare cunoștințe specifice, cauza va fi examinată în conformitate cu procedura obișnuită. Instanța poate cita martori și alte persoane în modul pe care îl consideră cel mai util pentru a minimiza costurile procedurii simplificate. Pentru a accelera procedura simplificată, avizele experților nu sunt considerate admisibile (articolul 5056).

1.6 Procedura scrisă

Ca regulă generală, procedura simplificată este o procedură scrisă. Majoritatea cererilor din partea părților ar trebui să fie depuse pe formularele oficiale speciale. Cu toate acestea, cererile pot fi prezentate și verbal în cadrul procedurii simplificate. O parte poate solicita ca motivarea unei hotărâri să fie prezentată imediat după pronunțarea hotărârii (articolul 5058). O parte prezentă la ședința în cursul căreia este pronunțată hotărârea poate renunța la dreptul său la o cale de atac prin depunerea unei declarații după pronunțarea hotărârii. În cazul în care toate părțile eligibile renunță la dreptul la o cale de atac, hotărârea devine definitivă și obligatorie.

Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este o procedură scrisă [articolul 125 alineatul (2) coroborat cu articolul 505 alineatul (21) din Codul de procedură civilă].

1.7 Conţinutul hotărârii

În cazul în care instanța concluzionează că o cauză este deosebit de complexă sau că pentru soluționarea sa sunt necesare cunoștințe specifice, atunci, în conformitate cu articolul 5057 din Codul de procedură civilă, cauza poate fi examinată de instanța respectivă în temeiul procedurii obișnuite. În acest caz, nu se percepe nicio taxă suplimentară. Cauza este examinată de prima instanță sesizată, în conformitate cu o procedură corespunzătoare, alta decât procedura simplificată. O hotărâre judecătorească în temeiul articolului 5057 ar trebui să fie pronunțată în cursul unei ședințe ca o hotărâre care nu poate fi atacată.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Reclamanții plătesc o taxă pentru înregistrarea unei cereri în temeiul procedurii simplificate, ca și în cazul procedurii obișnuite. Cu toate acestea, taxele pentru cererile în temeiul procedurii simplificate sunt reglementate de norme diferite, și anume articolul 28 din Legea privind cheltuielile de judecată (cauzele civile) din 28 iulie 2005. Articolul prevede o taxă forfetară, stabilită în funcție de cuantumul cererii sau de obiectul contractului. Următoarele taxe se percep pentru sumele prezentate în continuare:

până la 2 000 PLN: o taxă de 30 PLN;

între 2 000 PLN și 5 000 PLN: o taxă de 100 PLN;

între 5 000 PLN și 7 500 PLN: o taxă de 250 PLN;

peste 7 500 PLN: o taxă de 300 PLN.

În cadrul procedurii simplificate, costurile sunt repartizate între părți în conformitate cu normele generale prevăzute la articolele 98-110 din Codul de procedură civilă. În temeiul articolului 98 din Codul de procedură civilă, partea care cade în pretenții este obligată să ramburseze, la cerere, celeilalte părți costurile legate de exercitarea drepturilor și de apărare. Instanța repartizează costurile în fiecare hotărâre prin care se soluționează o cauză într-o anumită instanță.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Hotărârile pronunțate în temeiul regulamentului pot fi atacate la curtea de apel. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată de tribunalul districtual, calea de atac se introduce prin intermediul acestei instanțe la tribunalul regional, iar în cazul în care hotărârea a fost pronunțată de tribunalul regional, calea de atac se introduce prin intermediul acestei instanțe la curtea de apel (*sąd apelacyjny*) [articolele 367 și 369 din Codul de procedură civilă, coroborate cu articolul 505 alineatele (26) și (27) din acesta].

În cazul în care condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din regulament sunt îndeplinite, instanța pronunță o hotărâre în lipsă. Pârâtul poate formula o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă la instanța care a pronunțat hotărârea. În cazul în care soluția unei cauze este nefavorabilă, reclamantul poate formula o cale de atac în conformitate cu normele generale [articolul 339 alineatul (1), articolul 342 și articolul 344 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

Ultima actualizare: 11/03/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini pt a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: en.

Cereri cu valoare redusă - Portugalia

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În dreptul național există două proceduri specifice pentru cererile cu valoare redusă (prevăzute în Decretul-lege nr. 269/98):

o acțiune specială pentru respectarea obligațiilor financiare care rezultă dintr-un contract, constând într-o procedură rapidă și simplificată de declarare;

o somație de plată, care reprezintă o măsură prin care se atribuie forța unui titlu executoriu unei cereri legate de nerespectarea datoriilor care implică sume cu valoare redusă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Ambele proceduri speciale menționate anterior se aplică atunci când sunt îndeplinite următoarele cerințe:

este implicată o obligație financiară (o obligație de despăgubire în numerar)

această obligație rezultă dintr-un contract

suma nu depășește 15 000 EUR.

1.2 Aplicarea procedurii

Reclamantul poate alege dintre procedurile menționate în răspunsul la întrebarea 1.

1.3 Formulare

În acțiunea specială pentru îndeplinirea obligațiilor financiare care rezultă dintr-un contract, cererea introductivă și memoriul în apărare nu trebuie să fie prezentate în documentele procedurale; cu alte cuvinte, actele de procedură nu trebuie să fie numerotate. Atunci când sunt transmise printr-un reprezentant legal, documentele trebuie să fie trimise pe cale electronică, folosind formularele specifice furnizate în acest scop de sistemul de asistență informatică pentru instanțe, cu excepția cazului în care reprezentantul invocă rațiuni legitime pentru a nu utiliza acest sistem. Atunci când sunt transmise chiar de către părți, nu este necesar formularul special, iar documentele pot fi transmise instanței prin scrisoare recomandată sau prin fax.
O somație de plată trebuie să fie transmisă pe un formular special, disponibil la adresa https://www.citius.mj.pt/Portal/consultas/Injuncoes/Injuncoes.aspx.
Utilizarea acestui formular este obligatorie, indiferent dacă el este transmis de către parte în mod direct sau printr-un reprezentant.
Atunci când este transmis printr-un reprezentant legal, formularul pentru somația de plată trebuie să fie trimis pe cale electronică, prin sistemul de asistență informatică pentru instanțe (cu excepția cazului în care reprezentantul invocă rațiuni legitime pentru a nu utiliza acest sistem). Atunci când este transmis în mod direct de către parte, formularul pentru somația de plată poate fi înmânat pe suport de hârtie.

1.4 Asistenţă

Sistemul de asistență judiciară se aplică ambelor proceduri (de exemplu, desemnarea reprezentantului legal, plata onorariilor reprezentantului legal, plata taxelor judiciare și a altor taxe aferente).

1.5 Norme privind administrarea probelor

În acțiunea specială pentru respectarea obligațiilor financiare care rezultă dintr-un contract, dovezile se prezintă după cum urmează:
dovezile sunt furnizate în timpul ședinței de judecată;
dacă creanța nu depășește 5 000 EUR, fiecare parte poate prezenta până la trei martori; în toate celelalte cazuri, pot fi prezentați până la cinci martori. În oricare dintre situațiile de mai sus, o parte nu poate prezenta mai mult de trei martori pentru fiecare dintre faptele supuse discuției;
în cazul creanțelor care nu depășesc 5 000 EUR și dacă părțile nu au un reprezentant legal sau acesta nu se prezintă, martorii vor fi interogați de către judecător;
expertizele sunt furnizate întotdeauna de un singur expert;
judecătorul poate solicita dovezi suplimentare pe care le consideră indispensabile pentru a pronunța o hotărâre adecvată. În astfel de cazuri, ședința de judecată poate fi suspendată atunci când judecătorul consideră că este cazul și se va stabili un termen pentru continuarea acesteia. Procesul trebuie să se încheie în 30 de zile.
Somațiile de plată:
dacă un pârât înștiințat nu contestă o somație de plată, nu este necesar să fie prezentate dovezi, iar grefierul instanței competente va adăuga la somația de plată următorul text: *„Prezentul document are forță juridică”;*
dacă o somație de plată este contestată, acțiunea se introduce ca o acțiune specială pentru respectarea obligațiilor care rezultă dintr-un contract și se va aplica procedura asociată pentru prezentarea dovezilor;
dacă se dovedește că pârâtul nu poate fi înștiințat, somația de plată este tratată ca o acțiune obișnuită, dacă reclamantul a exprimat această dorință; în caz contrar, grefierul returnează somația reclamantului.

1.6 Procedura scrisă

Dacă pârâtul a fost înștiințat și acesta nu contestă somația de plată, întreaga procedură se desfășoară în scris.
În cadrul acțiunii speciale pentru respectarea obligațiilor financiare care rezultă dintr-un contract, atunci când martorii trebuie să prezinte dovezi, aceștia pot face acest lucru în scris dacă au luat cunoștință de fapte ca urmare a îndeplinirii propriilor îndatoriri.
În această situație, mărturia se depune în scris, datată și semnată de martor, indicând acțiunea la care se referă, faptele, așa cum sunt cunoscute, și motivele pentru care martorul respectiv deține aceste cunoștințe.

1.7 Conţinutul hotărârii

În cadrul unei acțiuni speciale pentru respectarea obligațiilor financiare care rezultă dintr-un contract în care există o audiere, hotărârea se pronunță verbal și se dictează în vederea transcrierii, iar motivația este prezentată într-o manieră succintă.
Atunci când somația de plată se susține, nu se pronunță o hotărâre ca atare, ci grefierul doar anexează titlul executoriu.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Cheltuielile judiciare ale părții care are câștig de cauză sunt suportate de partea căzută în pretenții, pe o scară progresivă, în funcție de ponderea pierderii.
Ca atare, partea care are câștig de cauză ar putea obține rambursarea totală sau parțială a următoarelor costuri: taxele judiciare deja plătite; costurile suportate de parte pentru furnizarea de dovezi, dacă dovezile respective nu au fost cerute de această parte sau dacă dovezile nu au fost folosite deloc; remunerația achitată executorului judecătoresc și cheltuielile suportate de acesta (de exemplu, atunci când pârâtul primește citația printr-un executor judecătoresc); onorariul avocatului și cheltuielile suportate de acesta.
Sumele de rambursat trebuie indicate într-o notă justificativă. Această notă trebuie să fie trimisă instanței, părții căzute în pretenții și executorului judecătoresc de către partea care are dreptul la rambursare, atunci când este cazul, în termen de cinci zile de la data la care hotărârea devine definitivă.
Nota justificativă trebuie să conțină următoarele informații:
numele părții, numărul cauzei și numele reprezentantului legal sau al executorului judecătoresc;
precizarea sumelor plătite de parte cu titlul de taxe judiciare;
precizarea sumelor plătite de parte pentru cheltuielile suportate anterior de executorul judecătoresc;
precizarea sumelor plătite pentru onorariul reprezentantului legal sau al executorului judecătoresc;
precizarea sumei care urmează a fi primită.
În general, costurile părții care are câștig de cauză sunt suportate direct de către partea căzută în pretenții, cu excepția cazului în care legea prevede în mod diferit.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Hotărârile pronunțate într-o acțiune specială pentru respectarea obligațiilor financiare ce rezultă dintr-un contract pot fi contestate printr-o cale de atac introdusă la o curte de apel, cu condiția ca suma în cauză să depășească 5 000 EUR, iar hotărârea contestată să fie nefavorabilă apelantului cu o valoare de peste 2 500 EUR.
Aceasta este forma în care se desfășoară o cale de atac ordinară. Există și norme care reglementează căile de atac extraordinare, iar acestea sunt prevăzute în legislația națională.
În cazul somațiilor de plată, trebuie transmise judecătorului plângerile referitoare la respingerea unei cereri de emitere a unei somații de plată și la respingerea unei cereri de conexare a titlului executoriu de către grefier.

Linkuri relevante:

Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998 poate fi consultat la adresa http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=574&tabela=leis
Portalul Citius al Ministerului Justiției poate fi consultat la adresa https://www.citius.mj.pt/.

Avertizare

Punctul de contact EJN-Civil, instanţele sau alte entităţi şi autorităţi nu sunt obligate să ia în considerare informaţiile cuprinse în prezenta fişă informativă. Trebuie citite integral textele juridice relevante în vigoare, întrucât este posibil să fi survenit modificări care nu au fost incluse încă în această fişă informativă.

Ultima actualizare: 05/01/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - România

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În Noul Cod de procedură civilă, în art. 1026-1033, care a intrat în vigoare la 15.02.2013, s-a reglementat distinct această **procedura cu privire la cererile de valoare redusă.**

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

În Noul Cod de procedură civilă, în art. 1026, **se indică că** valoarea cererii, fără a se lua în considerare dobânzile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, nu trebuie să depăşească suma de 10.000 lei la data sesizării instanţei.

Conform art. 8 din Legea nr. 220/2022 din 15 iulie 2022 privind valorificarea adaptată a unor măsuri dovedite benefice pentru instituţiile din domeniul justiţiei instituite pe perioada stării de alertă declarate în vederea prevenirii şi combaterii efectelor pandemiei de COVID-19, dispoziţiile titlului X Procedura cu privire la cererile de valoare redusă al cărţii a VI-a din Legea nr. 134/2010, republicată, se aplică atunci când valoarea cererii, fără a se lua în considerare dobânzile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, nu depăşeşte suma de 50.000 lei la data sesizării instanţei. Conform art. 20 din Legea nr. 220 /2022, dispoziţiile art. 8 din Legea nr. 220/2022 se aplică pentru o durată de un an de la data de 22 iulie 2022 (data intrării în vigoare a Legii nr. 220/2022).

1.2 Aplicarea procedurii

În Noul Cod de procedură civilă, procedura **cu privire la cererile de valoare redusă are un caracter alternativ**. Reclamantul are alegerea între procedura **cu privire la cererile de valoare redusă** şi procedura de drept comun. Dacă a sesizat instanţa cu o cerere de chemare în judecată, aceasta va fi soluţionată potrivit procedurii de drept comun, cu excepţia cazului în care reclamantul, cel mai târziu la primul termen de judecată, solicită în mod expres aplicarea procedurii speciale. Atunci când cererea nu poate fi soluţionată potrivit dispoziţiilor prevăzute de procedura **cu privire la cererile de valoare redusă**, instanţa judecătorească îl informează pe reclamant în acest sens, iar dacă reclamantul nu îşi retrage cererea, aceasta va fi judecată potrivit dreptului comun. Competenţa de a soluţiona cererea în primă instanţă aparţine judecătoriei. Competenţa teritorială se stabileşte potrivit dreptului comun.

1.3 Formulare

Există un formular standard obligatoriu pentru procedura cu privire la cererile cu valoare redusă, prevăzut de Ordinul Ministrului Justiţiei Nr. 359/C din 29 ianuarie 2013 pentru aprobarea formularelor utilizate în procedura cu privire la cererile de valoare redusă prevăzută de art. 1025-1032 din Legea nr. 134 /2010 privind Codul de procedură civilă. Formularele standard reglementate sunt: formularul de cerere, formularul pentru completarea sau/şi rectificarea formularului de cerere şi formularul de răspuns.

1.4 Asistenţă

În limita exercitării rolului activ al judecătorului şi nu în mod special pentru acest tip de cauze.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Instanţa poate încuviinţa şi alte probe în afara înscrisurilor depuse de părţi. Nu vor fi însă încuviinţate acele probe a căror administrare necesită cheltuieli disproporţionate faţă de valoarea cererii de chemare în judecată sau a cererii reconvenţionale.

1.6 Procedura scrisă

În Noul Cod de procedură civilă, la art. 1029 şi urm. se menţionează că reclamantul declanşează procedura cu privire la cererile cu valoare redusă prin completarea formularului de cerere şi depunerea sau trimiterea acestuia la instanţa competentă, prin poştă sau prin orice alte mijloace care asigură transmiterea formularului şi confirmarea primirii acestuia. Odată cu formularul de cerere se depun ori se trimit şi copii de pe înscrisurile de care reclamantul înţelege să se folosească. În cazul în care informaţiile furnizate de reclamant nu sunt suficient de clare sau sunt inadecvate ori formularul de cerere nu a fost completat corect, instanţa, cu excepţia situaţiilor în care cererea este vădit nefondată sau inadmisibilă, îi va acorda reclamantului posibilitatea să completeze sau să rectifice formularul ori să furnizeze informaţii sau înscrisuri suplimentare. Cererea se va respinge dacă este vădit nefondată sau inadmisibilă. În cazul în care reclamantul nu completează sau nu rectifică formularul de cerere în termenul stabilit de instanţă, cererea se va anula.

Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă şi se desfăşoară în întregul ei în camera de consiliu. Instanţa poate dispune înfăţişarea părţilor, dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau la solicitarea uneia dintre părţi. Instanţa poate să refuze o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri orale. Refuzul se motivează în scris şi nu poate fi atacat separat.

După primirea formularului de cerere completat corect, instanţa va trimite de îndată pârâtului formularul de răspuns, însoţit de o copie a formularului de cerere şi de copii de pe înscrisurile depuse de reclamant. În termen de 30 de zile de la comunicarea actelor, pârâtul va depune sau trimite formularul de răspuns completat corespunzător, precum şi copii de pe înscrisurile de care înţelege să se folosească. Pârâtul poate să răspundă prin orice alt mijloc adecvat, fără utilizarea formularului de răspuns. Instanţa va comunica de îndată reclamantului copii de pe răspunsul pârâtului, cererea reconvenţională, dacă este cazul, precum şi de pe înscrisurile depuse de pârât. Dacă pârâtul a formulat cerere reconvenţională, reclamantul, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, va depune sau va trimite formularul de răspuns completat corespunzător ori va răspunde prin orice alt mijloc. Cererea reconvenţională care nu poate fi soluţionată în cadrul prezentei proceduri va fi disjunsă şi judecată potrivit dreptului comun. Instanţa poate solicita părţilor să furnizeze mai multe informaţii în termenul pe care îl va stabili în acest scop, care nu poate depăşi 30 de zile de la primirea răspunsului pârâtului sau, după caz, al reclamantului. În cazul în care instanţa a fixat un termen pentru înfăţişarea părţilor, acestea trebuie citate. Ori de câte ori instanţa stabileşte un termen în vederea îndeplinirii unui act de procedură, va înştiinţa partea interesată de consecinţele nerespectării acestuia.

Instanţa va pronunţa şi redacta hotărârea în termen de 30 de zile de la primirea tuturor informaţiilor necesare sau, după caz, de la dezbaterea orală. În cazul în care nu se primeşte niciun răspuns de la partea interesată în termenul stabilit, instanţa se va pronunţa cu privire la cererea principală sau la cererea reconvenţională în raport cu actele aflate la dosar. Hotărârea primei instanţe este executorie din momentul pronunţării şi se comunică părţilor

1.7 Conţinutul hotărârii

Nu

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În Noul Cod de procedură civilă, la art. 1032 se menţionează că partea care cade în pretenţii va fi obligată, la cererea celeilalte părţi, la plata cheltuielilor de judecată. Cu toate acestea, instanţa nu va acorda părţii care a câştigat procesul cheltuielile care nu au fost necesare sau care au avut o valoare disproporţionată în raport cu valoarea cererii.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În Noul Cod de procedură civilă, la art. 1033 se menţionează că hotărârea judecătoriei este supusă numai apelului la tribunal, în termen de 30 de zile de la comunicare. Pentru motive temeinice, instanţa de apel poate să suspende executarea silită, însă numai dacă se consemnează o cauţiune de 10% din valoarea contestată. Hotărârea instanţei de apel se comunică părţilor şi este definitivă.

Ultima actualizare: 02/08/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Slovenia

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Legislația slovenă prevede o procedură specifică cu privire la cererile cu valoare redusă, care este reglementată prin capitolul 30 din Codul de procedură civilă (*Zakon o pravdnem postopku*, ZPP).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

În temeiul dispozițiilor din ZPP, un litigiu cu privire la cererile cu valoare redusă este un litigiu în care valoarea cererii nu depășește 2 000 EUR. În litigiile comerciale, un litigiu cu privire la cererile cu valoare redusă este un litigiu în care valoarea cererii nu depășește 4 000 EUR. Cererile cu valoare redusă includ, de asemenea, litigiile în care cererea nu este pecuniară, iar reclamantul declară în acțiunea depusă faptul că este dispus să accepte o sumă de bani care nu depășește 2 000 EUR (4 000 EUR în litigiile comerciale) în schimbul soluționării cererii, și litigiile în care obiectul cererii este acordarea de bunuri mobile, în care valoarea declarată de către reclamant în acțiunea depusă nu depășește 2 000 EUR (4 000 EUR în litigiile comerciale). Litigiile cu privire la cererile cu valoare redusă nu includ proprietățile, litigiile legate de dreptul de autor, litigiile legate de protejarea sau folosirea invențiilor și a mărcilor comerciale sau dreptul de a folosi o denumire comercială, litigii legate de protejarea concurenței sau litigii legate de încălcarea proprietății.

1.2 Aplicarea procedurii

Aplicarea procedurii este prezentată la punctul 1.1. O procedură cu privire la cererile cu valoare redusă este depusă la o instanță locală (*okrajno sodišče*), cu excepția unei cauze comerciale, care este judecată de către o instanță districtuală (*okrožno sodišče*).

1.3 Formulare

Au fost întocmite formulare numai pentru procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă inițiate de către una dintre părți pe baza unui document autentic. Formularul completat poate fi depus prin mijloace electronice la următoarea adresă: https://evlozisce.sodisce.si/esodstvo/index.html. Acest lucru implică proceduri de executare pe baza unui document autentic care, în urma prezentării unei plângeri justificate legal, continuă ca în cazul unei obiecții la un ordin de plată. În afară de acestea, nu s-au întocmit alte formulare pentru procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă în vederea asistării părților în contextul inițierii unui litigiu.

Pentru informații mai detaliate cu privire la posibilitățile referitoare la depunerea de cereri prin mijloace electronice, a se consulta secțiunea „Prelucrarea automată”.

1.4 Asistenţă

Părțile pot solicita asistență judiciară, care le poate fi acordată dacă îndeplinesc condițiile prevăzute în Legea privind asistența judiciară gratuită (*Zakon o brezplačni pravni pomoči*, ZBPP).

1.5 Norme privind administrarea probelor

În ceea ce privește procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă, reclamantul are obligația de a declara toate faptele și de a prezenta toate dovezile incluse în acțiune, iar acuzatul are obligația de a face acest lucru în pledoaria sa de apărare. Fiecare dintre părți poate ulterior să prezinte o pledoarie preliminară. Faptele și dovezile prezentate în pledoariile scrise la o dată ulterioară sunt ignorate. Termenul-limită pentru depunerea pledoariei de apărare și a pledoariilor preliminare este de opt zile.

1.6 Procedura scrisă

Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă se derulează pe baza procedurilor judiciare întocmite în scris. Instanța poate limita timpul și domeniul de aplicare a procedurii de strângere a probelor și poate efectua procedura respectivă la discreția sa, astfel încât să stabilească un echilibru între asigurarea unei protecții adecvate a drepturilor părților, obiectivul de accelerare a procedurilor și menținerea costurilor acestora la un nivel scăzut.

1.7 Conţinutul hotărârii

O hotărâre într-o procedură cu privire la cererile cu valoare redusă este pronunțată imediat după finalizarea primei audieri. O hotărâre scrisă trebuie să includă o parte introductivă, o parte operativă, o expunere de motive și o mențiune cu privire la drepturile legale. Judecătorul poate pronunța o hotărâre în scris, însoțită de o motivare detaliată sau de o hotărâre cu motivele prezentate sub formă de rezumat.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Costurile procedurilor sunt stabilite în funcție de rezultatul acțiunii – și anume partea perdantă dintr-o cauză are obligația de a rambursa costurile părții adverse.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Părțile pot depune recurs împotriva unei hotărâri în primă instanță sau împotriva unei decizii care soluționează litigiul cu privire la cererile cu valoare redusă în termen de opt zile. O hotărâre și o decizie pot fi contestate din motive de încălcare gravă a dispozițiilor de procedură civilă prevăzute la articolul 339 al doilea paragraf de din ZPP și de încălcare a dreptului substanțial. În procedurile comerciale cu privire la cererile cu valoare redusă, numai partea care a anunțat că intenționează să depună un recurs poate să depună recurs împotriva unei hotărâri. Nu există niciun proces de revizuire în litigiile cu privire la cererile cu valoare redusă, iar motivele pentru a solicita ca o procedură să fie repetată sunt limitate.

Linkuri utile

http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov
http://www.sodisce.si/
https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs
http://www.pisrs.si/Pis.web/

Ultima actualizare: 08/01/2020

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE

și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Slovacia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Cererile cu valoare redusă nu fac obiectul unor reglementări speciale, intrând sub incidența dispozițiilor generale privind procedurile civile. În cazul cererilor care nu depășesc suma de 2 000 EUR nu au loc audieri, pentru soluționarea acestora nefiind necesară decât o analiză.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura este reglementată de dispozițiile generale privind procedurile civile.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura este inițiată la cerere, conform procedurii obișnuite pentru orice acțiune în justiție.

1.3 Formulare

Nu există formulare specifice.

1.4 Asistență

Părțile beneficiază de asistență. Astfel, instanțele au obligația generală de a informa întotdeauna părțile cu privire la drepturile și obligațiile lor procedurale, precum și cu privire la posibilitatea de a alege un avocat sau de a contacta Centrul de asistență judiciară (*Centrum právnej pomoci*).

https://www.centrumpravnejpomoci.sk

1.5 Norme privind administrarea probelor

Procedura este reglementată de dispozițiile generale privind procedurile civile.

1.6 Procedura scrisă

Se aplică aceleași norme ca în cazul altor proceduri civile.

1.7 Conținutul hotărârii

Se aplică aceleași norme ca în cazul altor proceduri civile.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Se aplică aceleași norme ca în cazul altor proceduri civile.

Instanța acordă unei părți rambursarea costurilor judiciare în funcție de măsura în care aceasta a obținut câștig de cauză. Dacă o parte nu a obținut decât parțial câștig de cauză, instanța repartizează proporțional rambursarea costurilor judiciare sau, după caz, hotărăște că nicio parte nu are dreptul la rambursarea acestora. Dacă o parte este responsabilă, din punct de vedere procedural, de încetarea procedurii, instanța acordă rambursarea costurilor judiciare părții adverse. Dacă o parte este responsabilă de costuri judiciare care altfel nu ar fi fost suportate, instanța acordă rambursarea acestora părții adverse. Cu titlu excepțional, instanța nu acordă rambursarea costurilor judiciare dacă există motive care necesită o atenție specială.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

O parte poate introduce o cale de atac împotriva hotărârii în conformitate cu procedura aplicabilă în mod obișnuit cauzelor civile. Calea de atac poate fi introdusă la instanța a cărei hotărâri este contestată în termen de 15 zile de la comunicarea acesteia.

Ultima actualizare: 22/04/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Finlanda

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Legislația actuală a Finlandei nu include norme procedurale care să depindă de valoarea monetară a creanței solicitate de reclamant. Cu toate acestea, o formă adecvată de procedură poate fi impusă pentru o anumită cauză, în baza naturii acesteia. O cauză nu va parcurge toate etapele procedurii judiciare complete decât dacă există motive pentru aceasta și părțile interesate doresc acest lucru. O cauză poate fi soluționată, de exemplu, de un singur judecător, fără o sesiune orală pregătitoare sau printr-o procedură în totalitate scrisă. De asemenea, cauzele civile necontencioase dispun de propria procedură specifică. Pentru procesarea creanțelor necontestate, a se vedea secțiunile „Procedura de somație de plată - Finlanda” și „Procesare automată – Finlanda”).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Așa cum se specifică mai sus, valoarea monetară a creanței nu este relevantă. Forma procedurii depinde de conținutul calitativ al cauzei.

1.2 Aplicarea procedurii

Acțiunile în cauzele civile sunt inițiate prin depunerea, la o instanță districtuală (*käräjäoikeus*), a unei cereri scrise de chemare în judecată. Creanțele necontestate pot fi depuse, de asemenea, folosind o cerere electronică (a se vedea secțiunea „Procedura de somație de plată – Finlanda”).

1.3 Formulare

Nu există niciun formular la nivel național, cu excepția unui formular de notificare cu privire la intenția de a contesta o decizie a instanței districtuale. Unele instanțe districtuale au creat formulare pentru tipuri specifice de corespondență; acestea sunt, de obicei, formulare de cerere sau de răspuns. Utilizarea formularelor nu este obligatorie.

Creanțele necontestate pot fi depuse, de asemenea, folosind un formular de cerere electronic (a se vedea secțiunea „Procedura de somație de plată – Finlanda”).

1.4 Asistență

Grefele instanțelor furnizează recomandări de ordin procedural, dacă este necesar.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În cazul creanțelor necontestate, nu este necesară furnizarea de probe. În cazul unei proceduri în totalitate scrise, se examinează numai probele scrise. Nu există dispoziții speciale care să afirme că norme specifice s-ar aplica în cazul obținerii de probe în cauzele privind cereri cu valoare redusă.

1.6 Procedura scrisă

O cauză poate fi soluționată fără o audiere orală, doar pe baza probelor scrise. Cauzele necontencioase sunt întotdeauna soluționate în acest fel. Creanțele contestate pot fi soluționate doar pe baza probelor scrise dacă natura cauzei nu impune necesitatea unei ședințe de judecată și niciuna dintre părțile interesate nu obiectează cu privire la utilizarea procedurii scrise.

1.7 Conținutul hotărârii

Nu există dispoziții specifice privind conținutul hotărârilor în cauzele privind cereri cu valoare redusă.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

De regulă, părții care pierde i se impune să plătească toate cheltuielile de judecată rezonabile suportate de partea adversă în legătură cu respectiva cauză. Cu toate acestea, au fost stabilite plafoane pentru rambursarea cheltuielilor în cazul creanțelor necontestate și în cauzele care implică chiria pentru locuințe. În aceste cazuri, valoarea maximă a cheltuielilor a căror plată către reclamant poate fi impusă pârâtului fără câștig de cauză se regăsește într-un tabel al costurilor.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Natura cauzei nu are nicio importanță în ceea ce privește dreptul de recurs. Procedura de recurs este identică pentru toate cauzele. Notificarea cu privire la intenția de a face recurs împotriva unei decizii a instanței districtuale trebuie transmisă într-un anumit termen-limită, iar căile de atac sunt audiate de o Curte de apel (*hovioikeus*).

Ultima actualizare: 10/05/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Suedia

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Da, există o procedură specială cu privire la cererile cu valoare redusă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura specială cu privire la cererile cu valoare redusă este aplicată de instanța de drept comun de prim grad de jurisdicție (instanța districtuală – *tingsrätt*) atunci când cererea reclamantului se situează sub o anumită valoare-limită. Aceasta este în prezent (începând cu 2019) 23 250 SEK. Valoarea-limită nu este o sumă stabilită de lege, ci este legată de așa-numitul preț de bază, însemnând că valoarea-limită este calculată în raport cu evoluția prețurilor.

1.2 Aplicarea procedurii

Posibilitatea de utilizare a acestei proceduri nu este limitată la anumite tipuri de cauze, precum litigiile în materie de consum. Trebuie îndeplinite următoarele criterii: cauza trebuie să fie o acțiune civilă, iar valoarea litigiului trebuie să se situeze sub valoarea-limită. Procedura nu poate fi utilizată în cauzele de dreptul familiei.

1.3 Formulare

Formularul pentru inițierea unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă este disponibil pe site-ul web al Administrației Instanțelor Naționale Suedeze (*Domstolsverket*).

1.4 Asistenţă

Instanțele districtuale pot furniza ajutor pentru inițierea unei proceduri. Autoritățile de stat au o obligație generală de furnizare a unui serviciu de asistență, care este consacrată în lege. Această obligație înseamnă că persoanele pot contacta telefonic sau pot vizita o instanță districtuală, de exemplu, și pot beneficia de consiliere generală cu privire la procedurile și normele aplicabile. Președintele completului are, de asemenea, obligația de a se asigura că aspectele contencioase sunt clarificate și că părțile indică elementele pe care intenționează să se bazeze în cauză, în cursul pregătirii cauzei și în funcție de natura acesteia. În practică, judecătorul își exercită atribuțiile prin întrebări și observații suplimentare.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Nu există norme speciale pentru cauzele cu privire la litigii care implică cereri cu valoare redusă. Prin urmare, pot fi prezentate atât declarații orale, cât și probe scrise. Declarațiile scrise ale martorilor sunt permise numai în anumite situații speciale. Mai multe informații privind normele de obținere a probelor pentru acțiunile civile în temeiul legislației suedeze sunt disponibile aici.

1.6 Procedura scrisă

O instanță poate să pronunțe o hotărâre doar pe baza procedurii scrise. Această posibilitate este folosită în cazul în care procedura verbală nu este necesară pentru examinarea cauzei și nici nu este solicitată de oricare dintre părți.

1.7 Conţinutul hotărârii

Nu există norme speciale privind pronunțarea unei hotărâri în cauzele cu privire la cereri cu valoare redusă. Următoarele reguli se aplică tuturor acțiunilor civile, inclusiv hotărârilor pronunțate în cauzele cu privire la cereri cu valoare redusă. Hotărârea trebuie emisă în scris și trebuie să conțină următoarele informații în secțiuni separate: denumirea instanței și data și locul de emitere a hotărârii, părțile și reprezentanții sau consilierii acestora, partea dispozitivă a hotărârii, pretențiile și susținerile părților și circumstanțele pe care se bazează, precum și motivele hotărârii, inclusiv informațiile privind ceea ce s-a dovedit în cauză.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Normele speciale privind costurile sunt elementul specific cel mai important al cauzelor cu privire la cererile cu valoare redusă. Partea care câștigă procesul are dreptul la despăgubiri doar pentru o oră de consiliere juridică, o singură dată, la fiecare instanță, precum și pentru taxa de depunere a cererii, cheltuielile de deplasare și de diurnă în legătură cu ședința instanței, costurile obținerii probelor de la martori și costurile traducerii documentelor. Despăgubirile vor fi acordate în cazul în care costurile au fost rezonabile pentru ca partea în câștig de cauză să își poată exercita drepturile. Prin urmare, remunerarea reprezentanților nu este compensată peste valoarea care corespunde unei ore de asistență.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

O hotărâre pronunțată de o instanță inferioară poate fi atacată în fața unei instanțe superioare.

Pentru ca instanța de al doilea grad de jurisdicție (*hovrätt*) să examineze hotărârea pronunțată de instanța districtuală, este necesară admiterea căii de atac. Calea de atac poate fi admisă numai dacă examinarea de către o instanță superioară este importantă pentru aplicarea corespunzătoare a legii, dacă există motive care justifică modificarea hotărârii instanței districtuale sau dacă există alte motive speciale pentru introducerea căii de atac. O parte care dorește să introducă o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de o instanță districtuală trebuie să facă acest lucru în scris, iar calea de atac trebuie să ajungă la instanța districtuală în termen de trei săptămâni de la data pronunțării hotărârii.

Ultima actualizare: 22/03/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Anglia şi Ţara Galilor

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Există un prag monetar de 10 000 GBP sub care este disponibilă procedura privind cererile cu valoare redusă. Cu toate acestea, suma în litigiu nu este singurul factor luat în considerare. Alte aspecte care trebuie luate în considerare includ tipul de cerere, suma și tipul de pregătire necesară pentru a instrumenta în mod corect cauza. În anumite circumstanțe, cauzele simple care au ca obiect sume mai mari de 10 000 GBP pot fi soluționate în cadrul procedurii privind cererile cu valoare redusă, cu condiția ca atât reclamantul, cât și pârâtul să fie de acord.

Pe lângă luarea în considerare a opiniilor reclamantului și pârâtului, judecătorul va ține cont de următorii factori atunci când decide dacă să aloce cauza procedurii privind cererile cu valoare redusă [cunoscută sub denumirea de filieră a cererilor cu valoare redusă (*small claims track*)] sau dacă, în schimb, să soluționeze cauza în cadrul procedurii judiciare ordinare:

Suma în litigiu – care în mod normal nu ar trebui să fie mai mare de 10 000 GBP.

Tipul de cerere – acestea vor fi, de obicei, cereri din partea consumatorilor (de exemplu, bunuri vândute, bunuri care prezintă defecte sau manoperă), acțiuni în caz de accident, litigii privind proprietatea asupra bunurilor, precum și litigii între proprietari și chiriași cu privire la reparații, depozite, chirii restante etc., dar nu posesie.

Judecătorul va lua în considerare suma și tipul de pregătire necesară pentru a putea instrumenta în mod corect cauza, atunci când va decide dacă această cauză ar trebui alocată filierei cererilor cu valoare redusă. Judecătorul va avea în vedere faptul că această procedură este menită să fie suficient de simplă pentru a permite oamenilor să își desfășoare propriile cauze fără ajutorul unui avocat, dacă doresc acest lucru. Cererea ar trebui să necesite, de exemplu, doar o pregătire minimă pentru audierea finală. Cauzele alocate filierei de cereri cu valoare redusă nu implică în mod normal un număr mare de martori sau chestiuni de drept dificile.

În cazul în care cererea se referă la o sumă mai mică de 10 000 GBP, dar include o cerere pentru vătămare corporală, sau pentru degradarea spațiilor rezidențiale și daunele rezultate în urma degradării, cauza nu va fi alocată filierei cererilor cu valoare redusă, cu excepția cazului în care sumele revendicate pentru vătămare corporală, degradare și daune nu depășesc 1 000 GBP fiecare.

În cazul în care cererile care au ca obiect sume mai mari de 10 000 GBP sunt soluționate pe filiera cererilor cu valoare redusă, se aplică reguli diferite referitoare la costuri. În astfel de cazuri, partea care are câștig de cauză va fi în măsură să solicite părții căzute în pretenții rambursarea cheltuielilor de judecată, inclusiv onorariile avocatului. Cu toate acestea, aceste cheltuieli nu pot fi mai mari decât cele care ar fi fost acordate în cazul în care cauza ar fi fost soluționată în cadrul filierei accelerate (*fast track*). Mai multe informații referitoare la costuri sunt prezentate mai jos. Mai multe informații referitoare la diferitele tipuri de filiere sunt disponibile pe pagina Procedura de urmat?.

1.2 Aplicarea procedurii

În timp ce majoritatea cererilor de până la 10 000 GBP sunt soluționate în cadrul filierei cererilor cu valoare redusă, aceasta nu este automată. Judecătorul ia în considerare opiniile justițiabililor atunci când decide cu privire la procedura în cadrul căreia va fi judecată cauza. Chiar dacă suma în litigiu este mai mică de 10 000 GBP, judecătorul poate alege să judece cauza mai degrabă în cadrul procedurii judiciare ordinare, decât în cadrul procedurii privind cererile cu valoare redusă.

Atunci când o cerere este contestată, reclamantului i se va trimite o copie a memoriului în apărare al pârâtului și, dacă este vorba despre o parte nereprezentată (*litigant in person*), o copie a Formularului 180 Chestionar cu instrucțiuni (*Directions Questionnaire*). Informațiile furnizate de părți în cadrul chestionarelor vor ajuta judecătorul să decidă care este cea mai potrivită filieră pentru cauza respectivă. În cazul în care consideră că este vorba despre o cauză care ar trebui să fie soluționată ca cerere cu valoare redusă în cadrul filierei cererilor cu valoare redusă, reclamantul trebuie să indice acest lucru în chestionar. Cu toate acestea, chiar dacă se vor lua în considerare opiniile reclamantului și pârâtului, este de competența judecătorului să decidă asupra filierei căreia îi va fi alocată cauza.

După cum s-a menționat mai sus, judecătorul poate decide să judece o cauză cu o valoare mai mică de 10 000 GBP în cadrul procedurii ordinare. Această decizie se ia la începutul procedurii.

Judecătorul are libertatea de a efectua realocarea cauzei de la filiera cererilor cu valoare redusă la procedura ordinară în cazul în care consideră că este oportun. În cazul în care o cerere este alocată filierei cererilor cu valoare redusă și apoi realocată unei alte filiere, normele referitoare la costurile aferente filierei cererilor cu valoare redusă vor înceta să se aplice după realocarea cererii. Începând cu data realocării, se vor aplica normele referitoare la costurile aferente filierei accelerate sau filierei multiple.

1.3 Formulare

Există formulare specifice pentru a fi utilizate în cadrul procedurii cererilor cu valoare redusă și utilizarea acestora este obligatorie.

Pentru a introduce o cerere, reclamantul trebuie să completeze Formularul N1 care este disponibil împreună cu notele pentru completare. După completarea formularului, reclamantul trebuie să facă o copie pentru sine, una pentru instanță și câte una pentru fiecare pârât. Instanța va trimite o copie fiecărui pârât. Mai multe informații sunt disponibile pe pagina Procedura de urmat?.

Astfel cum s-a menționat anterior, în cazul în care cererea este contestată, instanța va trimite o copie a memoriului în apărare reclamantului și părților nereprezentate și o copie a Formularului N180 http://formfinder.hmctsformfinder.justice.gov.uk/n180-eng.pdf reclamantului și pârâtului (pârâților).

În cazul în care judecătorul decide să aloce cauza filierei cererilor cu valoare redusă, instanța va trimite părților Formularul N157 (notificare de alocare la instanța de cereri cu valoare redusă) care oferă informații cu privire la data audierii și la măsurile care trebuie luate în procesul de pregătire.

În cazul în care suma în litigiu este mai mare de 10 000 GBP, dar ambele părți au fost de acord ca acțiunea să fie soluționată în cadrul procedurii privind cererile cu valoare redusă, instanța va trimite Formularul N160 [notificare de alocare către filiera cererilor cu valoare redusă (cu acordul părților)]. Acesta oferă, de asemenea, informații cu privire la data audierii și la măsurile care trebuie luate în procesul de pregătire.

În cazul în care un judecător decide că o cerere poate fi soluționată numai prin probe scrise și fără a fi necesară audierea, instanța va trimite părților Formularul N159 [notificare de alocare către filiera cererilor cu valoare redusă (fără audiere)]. Acesta prevede o dată până la care fie reclamantul, fie pârâtul trebuie să comunice instanței dacă se opune deciziei doar prin probe scrise. În cazul în care oricare dintre părți formulează obiecții, cererea va fi examinată în cadrul unei audieri. Judecătorul poate considera lipsa unui răspuns drept consimțământ.

În cazul în care o parte nu reușește să participe la o audiere, dar niciuna dintre părți nu a fost prezentă sau reprezentată la audierea respectivă, se utilizează Formularul N244 (Notificare de depunere a cererii) pentru a solicita anularea hotărârii.

1.4 Asistență

Procedura privind cererile cu valoare redusă este menită să fie suficient de simplă astfel încât persoanele care se reprezintă (cunoscute sub denumirea de părți nereprezentate) să poată înțelege cu ușurință procedura. În cazul în care fie reclamantul, fie pârâtul este o parte nereprezentată, judecătorul va lua în considerare acest lucru și va desfășura procedura într-un mod care să permită părții nereprezentate să înțeleagă ce se întâmplă și ce se impune părților din punct de vedere procedural.

În cazul în care reclamantul sau pârâtul alege să nu angajeze un avocat, acesta poate fi însoțit la audiere de o persoană care poate vorbi în numele său. Această persoană se numește „reprezentant nespecializat” (*lay representative*) și poate fi orice persoană, la alegerea justițiabilului, precum soțul/soția, o

rudă, un prieten sau un consultant. Dacă este posibil, reprezentantul nespecializat nu trebuie să aibă calitatea de martor. Reprezentantul nespecializat nu poate participa la o audiere în instanță fără persoana pe care o reprezintă decât în cazul în care justițiabilul a obținut aprobarea instanței prin care reprezentantul nespecializat are dreptul să reprezinte justițiabilul în absența acestuia.
Agențiile de consultanță pot întâmpina dificultăți în a pune la dispoziție angajați care să acționeze în calitate de reprezentanți nespecializați la audieri și, prin urmare, este recomandabil ca părțile să le contacteze cât mai curând posibil dacă este necesară asistență din partea acestora. Agențiile de consultanță vor informa părțile dacă pot sau nu pot furniza asistență. Unii reprezentanți nespecializați pot dori să fie plătiți, iar justițiabilul trebuie să se asigure că știe exact despre ce sumă este vorba. În cazul în care un reprezentant nespecializat are un comportament necorespunzător, judecătorul îi poate ordona să părăsească audierea.
Justițiabilul va fi responsabil de plata onorariului reprezentantului nespecializat pe care l-a desemnat, chiar dacă are câștig de cauză. Prin urmare, acesta ar trebui să analizeze dacă valoarea creanței merită un astfel de cost. În plus, este posibil ca reprezentanții nespecializați care percep onorarii pentru furnizarea de asistență să nu aparțină unei organizații profesionale și, în cazul în care justițiabilul nu este mulțumit de asistența pe care o acordă aceștia, nu există niciun organism sau organizație de reglementare căreia să îi adreseze o plângere.
Un birou de informare a cetățenilor (*Citizens' Advice Bureau*) sau centrele de consultanță pentru consumatori pot oferi, de asemenea, asistență justițiabililor.
Internetul poate fi utilizat pentru a formula cererea prin intermediul Money Claim Online. Serviciul Money Claim Online este sprijinit de un birou de asistență, în cazul în care este necesară asistență suplimentară.
Persoanele cu handicap beneficiază de asistență suplimentară. În cazul în care un justițiabil are un handicap care face dificilă comunicarea sau deplasarea în instanță, acesta trebuie să contacteze instanța respectivă, care ar putea oferi asistență suplimentară.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Filiera cererilor cu valoare redusă este mult mai informală și nu se aplică normele stricte privind probele. Filiera cererilor cu valoare redusă se referă la cauze mai simple pentru sume mai mici. În consecință, instanța poate adopta orice modalitate de a acționa în cadrul unei audieri pe care o consideră echitabilă. Instanța nu este obligată să administreze probe sub jurământ, iar judecătorul poate alege să limiteze interogatoriul încrucișat în cazul în care consideră că acest lucru este adecvat. Cu toate acestea, judecătorul are obligația de a-și motiva decizia de limitare a interogatoriului încrucișat. Judecătorul poate alege să adreseze întrebări oricărui sau tuturor martorilor înainte de a permite oricărei alte persoane să facă acest lucru.

1.6 Procedura scrisă

În cazul în care judecătorul consideră că cererea poate fi soluționată fără o audiere, utilizând doar probe scrise, instanța va recomanda părților să utilizeze Formularul N159 (a se vedea mai sus). Notificarea prevede o dată până la care fie reclamantul, fie pârâtul trebuie să comunice instanței dacă se opune deciziei referitoare doar la probe scrise. În cazul în care oricare dintre părți formulează obiecții, cererea va fi examinată în cadrul unei audieri. Judecătorul poate considera lipsa unui răspuns drept consimțământ. Cu condiția ca niciuna dintre părți să nu conteste decizia judecătorului de a nu avea o audiere, cauza poate fi soluționată numai pe hârtie.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârile judecătorești din Anglia și Țara Galilor înregistrează în general numai decizia judecătorului și dispozițiile adresate părților. Cu toate acestea, judecătorul are obligația de a face mențiune cu privire la motivele principale ale hotărârii sale, cu excepția cazului în care acestea sunt prezentate în mod verbal și înregistrate de către instanță. Judecătorului îi este permis să își motiveze hotărârea în modul succint și simplu cerut de natura cauzei. În general, acesta va face acest lucru în mod verbal în cadrul audierii, dar își poate prezenta motivele mai târziu fie în scris, fie în cadrul unei audieri stabilite în acest scop. În cazul în care s-a pronunțat cu privire la cauză fără ca o audiere să aibă loc, judecătorul are obligația de a întocmi o mențiune a motivelor sale, iar instanța va trimite o copie fiecărei părți.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Există restricții în ceea ce privește suportarea cheltuielilor de judecată. În prezent, partea care are câștig de cauză poate solicita rambursarea următoarelor costuri:
Orice taxe judiciare pe care le-a plătit;
O sumă de maximum 260 GBP pentru consultanță juridică, în cazul în care cererea a inclus o cerere de pronunțare a unui ordin de a nu face (*injunction*) (un ordin prin care se dispune încetarea unei acțiuni de către o persoană) sau un ordin de a face (*order for specific performance*) (un ordin prin care se dispune ca o persoană să întreprindă o anumită acțiune, de exemplu, ca un proprietar să efectueze reparații); cu excepția acestor categorii, nu se pot recupera cheltuieli de judecată;
O sumă de maximum 95 GBP pe zi pentru partea care are câștig de cauză și orice martor pe care aceasta îl poate avea pentru pierderea de venituri ca urmare a participării la audiere;
Cheltuieli rezonabile pentru acoperirea cheltuielilor de deplasare și de ședere peste noapte pentru parte sau martori;
În cazul în care judecătorul a acordat permisiunea de a face apel la un martor expert și, ulterior, această parte are câștig de cauză, judecătorul poate obliga partea căzută în pretenții la plata unei părți substanțiale din cheltuieli. Cu toate acestea, judecătorul nu poate aproba o sumă mai mare de 750 GBP pentru un martor expert. Aceasta nu poate acoperi valoarea integrală a onorariului expertului, în special dacă expertul redactează un raport și participă la audiere;
Judecătorul poate obliga o parte care a avut un comportament necorespunzător la plata unor cheltuieli suplimentare;
În cazul în care valoarea financiară a cererii depășește limita pentru filiera cererilor cu valoare redusă, dar cererea a fost alocată filierei cererilor cu valoare redusă de către judecător, costurile vor fi evaluate în conformitate cu această filieră, cu excepția cazului în care părțile convin că trebuie să se aplice dispozițiile privind costurile aferente filierei accelerate.
Mai multe informații pot fi găsite pe site-ul web al Ministerului Justiției.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În cazul în care partea căzută în pretenții dorește să conteste decizia judecătorului, aceasta va avea nevoie de permisiune în acest sens. Dacă partea /justițiabilul respectiv(ă) participă la audierea în cadrul căreia a fost pronunțată decizia, aceasta/acesta poate solicita permisiunea judecătorului la încheierea audierii.
Justițiabilul care dorește să exercite o cale de atac trebuie să aibă motive temeinice pentru a exercita o cale de atac. Acesta nu poate să conteste decizia unui judecător pur și simplu deoarece consideră că a fost luată o decizie greșită.
Dacă un justițiabil dorește să exercite o cale de atac, acesta trebuie să acționeze rapid. Termenul în care partea contestatară trebuie să își formuleze calea de atac este limitat.
În cazul în care partea căzută în pretenții nu a fost nici prezentă, nici reprezentată în cadrul audierii, aceasta poate solicita anularea hotărârii pronunțate în cadrul respectivei audieri și rejudecarea acțiunii.
Partea respectivă trebuie să depună o cerere în termen de cel mult 14 zile de la primirea hotărârii. Aceasta trebuie să solicite instanței un Formular N244 (notificare de depunere a cererii) pentru a formula cererea.

Instanța va informa părțile cu privire la data la care trebuie să se prezinte în instanță pentru judecarea cererii în fața unui judecător.
Judecătorul va aproba o cerere de anulare a hotărârii numai în cazul în care:
Justițiabilul/partea a avut un motiv întemeiat pentru
a nu participa sau a nu fi reprezentat(ă) la audiere; sau
a nu notifica instanța în scris;
și există o perspectivă rezonabilă ca partea să aibă câștig de cauză la rejudecare.
În cazul în care cererea părții are câștig de cauză și hotărârea este anulată, instanța va stabili o nouă audiere pentru acțiune. În cazul unei acțiuni simple, judecătorul poate decide să judece cauza imediat după audierea cererii.

Linkuri relevante

Ministerul Justiției
Adresele instanțelor
Medierea în litigiile cu privire la cererile cu valoare redusă

Ultima actualizare: 07/12/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Irlanda de Nord

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În Irlanda de Nord, există o procedură cu privire la cererile cu valoare redusă. Obiectivul tribunalelor pentru soluționarea litigiilor cu privire la cererile cu valoare redusă este acela de a permite ca anumite tipuri de cereri cu valoare redusă să fie soluționate în mod informal în cadrul tribunalelor districtuale, de obicei fără a fi necesară reprezentarea juridică.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

În general, procedura de soluționare a cererilor cu valoare redusă poate fi utilizată în cazul în care suma de bani sau valoarea bunurilor în cauză nu este mai mare de 3 000 GBP. Există însă unele tipuri de cereri care sunt excluse din domeniul de aplicare al acestei proceduri, de exemplu, cererile legate de vătămări corporale, calomnie sau defăimare, o moștenire sau rentă, proprietatea asupra terenurilor, regimul bunurilor dobândite în cursul căsătoriei și accidentele rutiere.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura are un caracter facultativ, iar judecătorul are competența ca, în anumite condiții, să dispună transferarea unei cereri către tribunalul districtual.

1.3 Formulare

În normele privind tribunalele districtuale (Irlanda de Nord) 1981 [S.R.1981 nr. 225] figurează formularele care ar trebui utilizate în cadrul procedurii de soluționare a cererilor cu valoare redusă. Sunt prevăzute formulare pentru inițierea unei proceduri, contestarea unei cereri și acceptarea răspunderii. Există și un formular care poate fi utilizat pentru a cere pronunțarea unei hotărâri în lipsă, precum și un formular pentru anularea unei hotărâri.

1.4 Asistență

Procedura de soluționare a cererilor cu valoare redusă este menită să fie o procedură informală. Personalul tribunalului va putea să ofere ajutor cu privire la completarea formularelor necesare și la explicarea procedurii de urmat, dar nu poate oferi consiliere juridică.
Biroul de consiliere a cetățenilor sau centrul de consiliere a consumatorilor poate, la rândul său, să le acorde justițiabililor asistența necesară.
În cazul în care un justițiabil are un handicap din cauza căruia înfățișarea în instanță sau comunicarea este dificilă, acesta ar trebui să îl contacteze pe responsabilul cu relațiile cu clienții din cadrul tribunalului în cauză, care poate fi în măsură să îi ofere asistență suplimentară.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Tribunalul pentru soluționarea litigiilor cu privire la cererile cu valoare redusă este informal și nu face obiectul unui regim probatoriu strict. În consecință, tribunalul poate hotărî să adopte orice modalitate de audiere pe care o consideră justă. Toate părțile trebuie, sub rezerva oricărei obiecții juridice, să își dea acordul să fie audiate de către judecător sub jurământ.

1.6 Procedura scrisă

În cazul în care nu a fost exercitată o cale de atac, iar cererea privește o sumă cu o valoare fixă, cererea poate fi soluționată fără audiere, utilizându-se doar elementele de probă scrise. Această procedură este cunoscută sub numele de hotărâre în lipsă.

1.7 Conținutul hotărârii

Judecătorul pronunță, de regulă, o hotărâre orală în care expune motivele care au stat la baza hotărârii respective. Judecătorul poate însă alege să se pronunțe în scris.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Există restricții legate de suportarea cheltuielilor de judecată; În prezent, judecătorul poate dispune rambursarea următoarelor cheltuieli:
taxele judiciare și
cheltuielile cu martorii experți.
În cazul în care a existat un comportament nerezonabil al uneia dintre părți, judecătorul poate dispune ca partea respectivă să suporte cheltuielile de judecată. În cazul în care procedura a fost inițiată în mod corespunzător la tribunalul districtual, judecătorul poate să acorde cheltuielile corespunzătoare.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În cazul în care partea căzută în pretenții a fost prezentă sau reprezentată la audiere, poate fi exercitată o cale de atac numai solicitând judecătorului să precizeze motivele hotărârii sale și cerând Înaltei Curți să se pronunțe cu privire la corectitudinea juridică a hotărârii pronunțate de judecător.
În cazul în care partea căzută în pretenții nu a fost nici prezentă, nici reprezentată la audiere și, după ce a fost pronunțată o decizie sau o hotărâre, aceasta contactează biroul pentru soluționarea cererilor cu valoare redusă declarând că nu a primit cererea sau nu a primit-o în timp util pentru a răspunde sau, din orice alt motiv, nu a răspuns la timp, partea în cauză va fi sfătuită să completeze o cerere prin care să solicite anularea deciziei. Partea care are câștig de cauză va primi o copie a cererii și va fi invitată să răspundă în scris în termen de 14 zile. Judecătorul, după ce a examinat cererea și orice răspuns poate fie:
să decidă că există un motiv valabil pentru care nu a fost transmis un răspuns, poate decide anularea hotărârii fără o audiere în instanță și poate da instrucțiuni cu privire la modul în care va continua procedura. Părțile vor fi informate de către biroul pentru soluționarea cererilor cu valoare redusă cu privire la orice hotărâre pronunțată de judecător sau
să stabilească o dată de audiere a cererii de anulare a deciziei. Părțile vor fi informate cu privire la această dată și vor fi invitate să participe. Biroul pentru soluționarea cererilor cu valoare redusă va trimite, de asemenea, părților o copie a oricărei hotărâri pronunțate de judecător în urma examinării cererii.

De asemenea, în cazul în care documentația părții căzute în pretenții este returnată biroului pentru soluționarea cererilor cu valoare redusă prin poștă și este clar că partea respectivă nu a avut cunoștință de cererea făcută, atunci grefa instanței îi va solicita judecătorului să revoce orice decizie care a fost pronunțată și va contacta partea care are câștig de cauză pentru a-i furniza informații suplimentare, de exemplu o nouă adresă pentru respondent.

Linkuri utile

Informații suplimentare privind procedurile pot fi obținute pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Irlanda de Nord.

Asistență pentru persoanele cu handicap

Unele instanțe au desemnat funcționari responsabili cu relațiile cu clienții care ar putea fi în măsură să ofere asistență. Dacă aceștia nu pot ajuta, justițiabilii cu handicap se pot adresa Centrului de informare al Curții la numărul de telefon + 44 300 200 7812.

Ultima actualizare: 23/11/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Scoţia

1 Existenţa unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În Scoția, înainte de 28 noiembrie 2016, Sheriff Courts aveau o procedură privind cererile cu valoare redusă, care era o procedură simplificată referitoare la creanțele pecuniare în valoare de până la un plafon de 3 000 GBP.

Începând cu 28 noiembrie 2016, a fost introdusă o nouă formă de acțiune, cunoscută sub denumirea de procedură simplă (*Simple Procedure*).

Procedura de la nivelul superior următor, denumită procedură sumară (*Summary Cause*), se referă la cauze de până la 5 000 GBP și este ușor mai complicată decât procedura simplă.

Procedura simplă

Începând cu 28 noiembrie 2016, orice persoană care formulează o cerere cu o valoare monetară mai mică sau egală cu 5 000 GBP prin care solicită plata, livrarea, recuperarea posesiei asupra unor bunuri mobile sau pronunțarea unui ordin ca o anumită persoană să întreprindă o anumită acțiune trebuie să utilizeze procedura simplă.

Procedura simplă este un proces în instanță menit să asigure o modalitate rapidă, necostisitoare și informală de soluționare a litigiilor în cazul în care valoarea monetară nu depășește 5 000 GBP.

Reclamantul formulează o cerere la Sheriff Court. Partea împotriva căreia este formulată cererea este cunoscută sub denumirea de pârât. Decizia finală cu privire la o cerere este luată de un judecător (*sheriff sau summary sheriff*). Nu este nevoie să apelați la un avocat pentru a utiliza procedura simplă, dar puteți face acest lucru dacă doriți.

Informații suplimentare privind procedura simplă pot fi consultate pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura simplă înlocuiește procedura anterioară privind cererile cu valoare redusă. Aceasta înlocuiește, de asemenea, procedura sumară (*Summary Cause*), dar **numai** în cazul în care se referă la acțiuni în materie de plată, de livrare sau de recuperare a posesiei asupra bunurilor mobile sau la acțiuni care obligă o persoană să întreprindă anumite acțiuni.

Acțiunile judecate prin procedura sumară pot fi intentate ca acțiuni de executare a popririi (*action of furthcoming*) (un tip de acțiune de recuperare a unor sume de bani sau de bunuri), raportare și plată (*count, reckoning and payment*), recuperarea posesiei asupra proprietăților transmisibile prin succesiune, livrare și pensie alimentară interimară (*interim aliment*). Dacă există o cerere alternativă de plată, aceasta ar trebui să fie mai mică de 5 000 GBP.

1.2 Aplicarea procedurii

O acțiune intentată fie ca o procedură simplă, fie ca o procedură sumară trebuie să respecte normele de procedură ale instanței, care sunt obligatorii. Acestea pot fi găsite pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția.

1.3 Formulare

Există formulare specifice pentru toate etapele procedurii simple și ale procedurii sumare, de exemplu, formularul de cerere/citația pentru intentarea acțiunii și formularul de decizie/hotărâre în extras. Utilizarea formularelor este obligatorie, iar acestea sunt prevăzute în Normele privind procedura simplă din 2016 și în Normele privind procedura sumară din 2002. Aceste formulare se află pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția.

1.4 Asistenţă

Biroul grefierului (*Sheriff Clerk's Office*) poate oferi asistență la completarea formularului de cerere (Formularul 3A) și agențiile de consultanță precum Biroul de informare a cetățenilor (*Citizens Advice Bureau*) pot oferi, de asemenea, asistență. În cazul în care sunt necesare informații suplimentare cu privire la procedura simplă, trebuie să se contacteze instanța locală (*local Sheriff Court*) a reclamantului.

Informații privind Sheriff Courts din Scoția pot fi consultate pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Audierile în procedură simplă se desfășoară în modul informal permis de circumstanțele acțiunii. Judecătorul explică termenii sau expresiile juridice care sunt utilizate. Documentele și alte elemente de probă pot fi depuse la instanță, iar normele simple stabilesc procedurile în acest scop, inclusiv ceea ce trebuie trimis fie reclamantului, fie pârâtului, precum și orice termene aplicabile pentru depunerea documentelor sau a altor probe.

1.6 Procedura scrisă

Procedura va fi formulată doar în scris dacă acțiunea nu este contestată. Cu toate acestea, în cazul în care este contestată, cauza poate fi chemată în instanță prin intermediul unei audieri sau, în mod alternativ, judecătorul poate lua o decizie fără audiere.

Judecătorul poate decide, de asemenea, să poarte o discuție privind gestionarea cauzei. Discuția privind gestionarea cauzei are loc în sala de judecată sau în orice alt loc stabilit de judecător. Judecătorul va decide, de asemenea, cu privire la modul în care va avea loc discuția, de exemplu, prin videoconferință, teleconferință sau orice alt format stabilit de acesta.

1.7 Conţinutul hotărârii

La încheierea audierii, judecătorul poate pronunța decizia pe loc sau își poate acorda timp înainte de pronunțarea unei decizii. În cazul în care judecătorul are nevoie de timp pentru a reflecta asupra unei decizii, decizia trebuie luată în termen de patru săptămâni de la data audierii.

Atunci când se pronunță o decizie în prezența părților, judecătorul trebuie să explice motivele respectivei decizii. În cazul în care este nevoie de timp pentru a reflecta asupra deciziei, trebuie să se întocmească o notă care să precizeze motivele deciziei.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În general, în cazul în care valoarea cererii este mai mică sau egală cu 300 GBP, nu se acordă cheltuielile efectuate în cadrul unei proceduri simple.

În cazul în care valoarea este mai mare de 300 GBP, dar mai mică sau egală cu 1 500 GBP, valoarea maximă a cheltuielilor care pot fi acordate în mod normal de către instanță părții care a obținut câștig de cauză nu poate depăși 150 GBP.
În cazul în care valoarea este mai mare de 1 500 GBP, dar mai mică sau egală cu 3 000 GBP, valoarea maximă a cheltuielilor care pot fi acordate în mod normal de către instanță părții care a obținut câștig de cauză nu poate depăși 10 % din valoarea cererii.
În cazul cererilor a căror valoare este cuprinsă între 3 001 GBP și 5 000 GBP, se aplică în mod similar regula generală potrivit căreia partea căzută în pretenții suportă cheltuielile părții care a obținut câștig de cauză. În cazul în care una dintre părți a angajat un avocat, aceste cheltuieli ar putea fi mai mari. Informații suplimentare referitoare la cheltuieli pot fi consultate pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția.
Acțiunile judecate prin procedura sumară nu au aceleași restricții, iar situația cheltuielilor este în general evaluată de grefier și ulterior aprobată de judecător.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

O decizie pronunțată prin procedura simplă poate fi contestată. Calea de atac trebuie introdusă la Sheriff Appeal Court printr-o cerere de introducere a apelului (*note of appeal*) prevăzută în Formularul 16A și depusă la instanța care a judecat cererea în procedură simplă în termen de patru săptămâni de la trimiterea formularului de decizie de către grefier către partea care a obținut câștig de cauză. Pentru procedura sumară există prevederi de apel separate, iar pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția se găsesc informații suplimentare.
Cu toate acestea, într-o cauză necontestată judecată prin procedura simplă, o cerere de revocare a unei decizii a judecătorului poate fi introdusă în instanță. Aceasta se poate realiza în anumite circumstanțe, iar cererea trebuie introdusă în Formularul 13B. Informații suplimentare privind procedura de revocare a unei decizii pot fi consultate pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția.

Linkuri relevante

Site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția cuprinde normele referitoare la procedurile ordinară, sumară și simplă.

Judecător (*Summary Sheriff*)

Funcția de judecător a fost instituită prin Legea privind reforma instanțelor judecătorești (Scoția) din 2014. Informații suplimentare pot fi găsite pe site-ul web al sistemului judiciar din Scoția.

Ultima actualizare: 24/11/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Gibraltar

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

În Gibraltar, Curtea Supremă (*Supreme Court*) are o jurisdicție pentru cereri cu valoare redusă, cunoscută și sub denumirea de filieră a cererilor cu valoare redusă (*small claims track*). Există un prag monetar de 10 000 GBP sub care este disponibilă procedura privind cererile cu valoare redusă. Cu toate acestea, suma în litigiu nu este singurul factor luat în considerare. Alte aspecte care trebuie luate în considerare includ tipul de cerere, suma și tipul de pregătire necesară pentru a instrumenta în mod corect cauza. În anumite circumstanțe, cauzele simple care au ca obiect sume mai mari de 10 000 GBP pot fi soluționate în cadrul procedurii privind cererile cu valoare redusă, cu condiția ca atât reclamantul, cât și pârâtul să fie de acord.
Pe lângă luarea în considerare a opiniilor reclamantului și pârâtului, judecătorul va ține cont de următorii factori atunci când decide dacă să aloce cauza procedurii privind cererile cu valoare redusă sau dacă, în schimb, să soluționeze cauza în cadrul procedurii judiciare ordinare:
Suma în litigiu – care în mod normal nu ar trebui să fie mai mare de 10 000 GBP.
Tipul de cerere – acestea vor fi, de obicei, cereri din partea consumatorilor (de exemplu, bunuri vândute, bunuri care prezintă defecte sau manoperă), acțiuni în caz de accident, litigii privind proprietatea asupra bunurilor, precum și litigii între proprietari și chiriași cu privire la reparații, depozite, chirii restante etc., dar nu posesie.
Atunci când va decide dacă această cauză ar trebui alocată filierei cererilor cu valoare redusă, judecătorul va lua în considerare suma și tipul de pregătire necesară pentru a putea instrumenta în mod corect cauza. Judecătorul va avea în vedere faptul că această procedură este menită să fie suficient de simplă pentru a permite oamenilor să își desfășoare propriile cauze fără ajutorul unui avocat, dacă doresc acest lucru. Cererea ar trebui să necesite, de exemplu, doar o pregătire minimă pentru audierea finală. Cauzele alocate filierei de cereri cu valoare redusă nu implică în mod normal un număr mare de martori sau chestiuni de drept dificile.
În cazul în care cererea se referă la o sumă mai mică de 10 000 GBP, dar include o cerere pentru vătămare corporală, sau pentru degradarea spațiilor rezidențiale și daunele rezultate în urma degradării, cauza nu va fi alocată filierei cererilor cu valoare redusă, cu excepția cazului în care sumele revendicate pentru vătămare corporală, degradare și daune nu depășesc 1 000 GBP fiecare.
În cazul în care cererile care au ca obiect sume mai mari de 10 000 GBP sunt soluționate pe filiera cererilor cu valoare redusă, se aplică reguli diferite referitoare la costuri. În astfel de cazuri, partea care are câștig de cauză va fi în măsură să solicite părții căzute în pretenții rambursarea cheltuielilor de judecată, inclusiv onorariile avocatului. Cu toate acestea, aceste cheltuieli nu pot fi mai mari decât cele care ar fi fost acordate în cazul în care cauza ar fi fost soluționată în cadrul filierei accelerate (*fast track*). Mai multe informații referitoare la costuri sunt prezentate mai jos.

1.2 Aplicarea procedurii

În timp ce majoritatea cererilor de până la 10 000 GBP sunt soluționate în cadrul filierei cererilor cu valoare redusă, aceasta nu este automată. Judecătorul ia în considerare opiniile justițiabililor atunci când decide cu privire la procedura în cadrul căreia va fi judecată cauza. Chiar dacă suma în litigiu este mai mică de 10 000 GBP, judecătorul poate alege să judece cauza mai degrabă în cadrul procedurii judiciare ordinare, decât în cadrul procedurii privind cererile cu valoare redusă.
Atunci când o cerere este contestată, reclamantului i se va trimite o copie a memoriului în apărare al pârâtului. Părțile trebuie să depună, de asemenea, un „chestionar de alocare” (*Allocation Questionnaire*). Informațiile furnizate de părți în cadrul chestionarului vor ajuta judecătorul să decidă care este cea mai potrivită filieră pentru cauza respectivă. În cazul în care consideră că este vorba despre o cauză care ar trebui să fie soluționată ca cerere cu valoare redusă în cadrul filierei cererilor cu valoare redusă, părțile trebuie să indice acest lucru în chestionar. Cu toate acestea, chiar dacă se vor lua în considerare opiniile reclamantului și pârâtului, este de competența judecătorului să decidă asupra filierei căreia îi va fi alocată cauza.
După cum s-a menționat mai sus, judecătorul poate decide să judece o cauză cu o valoare mai mică de 10 000 GBP în cadrul procedurii ordinare. Această decizie se ia la începutul procedurii.

Judecătorul are libertatea de a efectua realocarea cauzei de la filiera cererilor cu valoare redusă la procedura ordinară în cazul în care consideră că este oportun. În cazul în care o cerere este alocată filierei cererilor cu valoare redusă și apoi realocată unei alte filiere, normele referitoare la costurile aferente filierei cererilor cu valoare redusă vor înceta să se aplice după realocarea cererii. Începând cu data realocării, se vor aplica normele referitoare la costurile aferente filierei accelerate sau filierei multiple.

1.3 Formulare

Există formulare specifice pentru a fi utilizate în cadrul procedurii cererilor cu valoare redusă și utilizarea acestora este obligatorie.

Pentru a introduce o cerere, reclamantul trebuie să completeze Formularul N1 care este disponibil împreună cu notele pentru completare atât pentru reclamant, cât și pentru pârât. După completarea formularului, reclamantul trebuie să facă o copie pentru sine, una pentru instanță și câte una pentru fiecare pârât. Instanța va trimite o copie fiecărui pârât. Mai multe informații sunt disponibile pe pagina Introducerea unei acțiuni în instanță.

Astfel cum s-a menționat anterior, în cazul în care cererea este contestată, instanța va trimite reclamantului o copie a memoriului în apărare și, ambelor părți, chestionarele de alocare.

În cazul în care judecătorul decide să aloce cauza filierei cererilor cu valoare redusă, instanța va trimite părților Formularul N157 (notificare de alocare la instanța de cereri cu valoare redusă) care oferă informații cu privire la data audierii și la măsurile care trebuie luate în procesul de pregătire.

În cazul în care suma în litigiu este mai mare de 10 000 GBP, dar ambele părți au fost de acord ca acțiunea să fie soluționată în cadrul procedurii privind cererile cu valoare redusă, instanța va trimite Formularul N160 [notificare de alocare către filiera cererilor cu valoare redusă (cu acordul părților)]. Acesta oferă, de asemenea, informații cu privire la data audierii și la măsurile care trebuie luate în procesul de pregătire.

În cazul în care un judecător decide că o cerere poate fi soluționată numai prin probe scrise și fără a fi necesară audierea, instanța va trimite părților Formularul N159 [notificare de alocare către filiera cererilor cu valoare redusă (fără audiere)]. Acesta prevede o dată până la care fie reclamantul, fie pârâtul trebuie să comunice instanței dacă se opune deciziei doar prin probe scrise. În cazul în care oricare dintre părți formulează obiecții, cererea va fi examinată în cadrul unei audieri. Judecătorul poate considera lipsa unui răspuns drept consimțământ.

În cazul în care o parte nu reușește să participe la o audiere, dar niciuna dintre părți nu a fost prezentă sau reprezentată la audierea respectivă, se utilizează Formularul N244 (Notificare de depunere a cererii) pentru a solicita anularea hotărârii.

1.4 Asistență

Procedura privind cererile cu valoare redusă este menită să fie suficient de simplă astfel încât persoanele care se reprezintă (cunoscute sub denumirea de părți nereprezentate) să poată înțelege cu ușurință procedura. În cazul în care fie reclamantul, fie pârâtul este o parte nereprezentată, judecătorul va lua în considerare acest lucru și va desfășura procedura într-un mod care să permită părții nereprezentate să înțeleagă ce se întâmplă și ce se impune părților din punct de vedere procedural.

În cazul în care reclamantul sau pârâtul alege să nu angajeze un avocat, acesta poate fi însoțit la audiere de o persoană care poate vorbi în numele său. Această persoană se numește „reprezentant nespecializat” (*lay representative*) și poate fi orice persoană, la alegerea justițiabilului, precum soțul/soția, o rudă, un prieten sau un consultant. Dacă este posibil, reprezentantul nespecializat nu trebuie să aibă calitatea de martor. Reprezentantul nespecializat nu poate participa la o audiere în instanță fără persoana pe care o reprezintă decât în cazul în care justițiabilul a obținut aprobarea instanței prin care reprezentantul nespecializat are dreptul să reprezinte justițiabilul în absența acestuia.

Agențiile de consultanță pot întâmpina dificultăți în a pune la dispoziție angajați care să acționeze în calitate de reprezentanți nespecializați la audieri și, prin urmare, este recomandabil ca părțile să le contacteze cât mai curând posibil dacă este necesară asistență din partea acestora. Agențiile de consultanță vor informa părțile dacă pot sau nu pot furniza asistență. Unii reprezentanți nespecializați pot dori să fie plătiți, iar justițiabilul trebuie să se asigure că știe exact despre ce sumă este vorba. În cazul în care un reprezentant nespecializat are un comportament necorespunzător, judecătorul îi poate ordona să părăsească audierea.

Justițiabilul va fi responsabil de plata onorariului reprezentantului nespecializat pe care l-a desemnat, chiar dacă are câștig de cauză. Prin urmare, acesta ar trebui să analizeze dacă valoarea creanței merită un astfel de cost. În plus, este posibil ca reprezentanții nespecializați care percep onorarii pentru furnizarea de asistență să nu aparțină unei organizații profesionale și, în cazul în care justițiabilul nu este mulțumit de asistența pe care o acordă aceștia, nu există niciun organism sau organizație de reglementare căreia să îi adreseze o plângere.

Persoanele cu handicap beneficiază de asistență suplimentară. În cazul în care un justițiabil are un handicap care face dificilă comunicarea sau deplasarea în instanță, acesta trebuie să contacteze instanța respectivă, care ar putea oferi asistență suplimentară.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Filiera cererilor cu valoare redusă este mult mai informală și nu se aplică normele stricte privind probele. Filiera cererilor cu valoare redusă se referă la cauze mai simple pentru sume mai mici. În consecință, instanța poate adopta orice modalitate de a acționa în cadrul unei audieri pe care o consideră echitabilă. Instanța nu este obligată să administreze probe sub jurământ, iar judecătorul poate alege să limiteze interogatoriul încrucișat în cazul în care consideră că acest lucru este adecvat. Cu toate acestea, judecătorul are obligația de a-și motiva decizia de limitare a interogatoriului încrucișat. Judecătorul poate alege să adreseze întrebări oricărui sau tuturor martorilor înainte de a permite oricărei alte persoane să facă acest lucru.

1.6 Procedura scrisă

În cazul în care judecătorul consideră că cererea poate fi soluționată fără o audiere, utilizând doar probe scrise, instanța va recomanda părților să utilizeze Formularul N159 (a se vedea mai sus). Notificarea prevede o dată până la care fie reclamantul, fie pârâtul trebuie să comunice instanței dacă se opune deciziei referitoare doar la probe scrise. În cazul în care oricare dintre părți formulează obiecții, cererea va fi examinată în cadrul unei audieri. Judecătorul poate considera lipsa unui răspuns drept consimțământ. Cu condiția ca niciuna dintre părți să nu conteste decizia judecătorului de a nu avea o audiere, cauza poate fi soluționată numai pe hârtie.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârile judecătorești din Gibraltar înregistrează în general numai decizia judecătorului și dispozițiile adresate părților. Cu toate acestea, judecătorul are obligația de a face mențiune cu privire la motivele principale ale hotărârii sale, cu excepția cazului în care acestea sunt prezentate în mod verbal și înregistrate de către instanță. Judecătorului îi este permis să își motiveze hotărârea în modul succint și simplu cerut de natura cauzei. În general, acesta va face acest lucru în mod verbal în cadrul audierii, dar își poate prezenta motivele mai târziu fie în scris, fie în cadrul unei audieri stabilite în acest scop. În cazul în care s-a pronunțat cu privire la cauză fără ca o audiere să aibă loc, judecătorul are obligația de a întocmi o mențiune a motivelor sale, iar instanța va trimite o copie fiecărei părți.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Există restricții în ceea ce privește suportarea cheltuielilor de judecată. În prezent, partea care are câștig de cauză poate solicita rambursarea următoarelor costuri:

Orice taxe judiciare pe care le-a plătit;

O sumă de maximum 260 GBP pentru consultanță juridică, în cazul în care cererea a inclus o cerere de pronunțare a unui ordin de a nu face (*injunction*) (un ordin prin care se dispune încetarea unei acțiuni de către o persoană) sau un ordin de a face (*order for specific performance*) (un ordin prin care se dispune

ca o persoană să întreprindă o anumită acțiune, de exemplu, ca un proprietar să efectueze reparații); cu excepția acestor categorii, nu se pot recupera cheltuieli de judecată;
O sumă de maximum 90 GBP pe zi pentru partea care are câștig de cauză și orice martor pe care aceasta îl poate avea pentru pierderea de venituri ca urmare a participării la audierea în instanță;
Cheltuieli rezonabile pentru acoperirea cheltuielilor de deplasare și de ședere peste noapte pentru parte sau martori;
În cazul în care judecătorul a acordat permisiunea de a face apel la un martor expert și, ulterior, această parte are câștig de cauză, judecătorul poate obliga partea căzută în pretenții la plata unei părți din cheltuieli. Cu toate acestea, judecătorul nu poate aproba o sumă mai mare de 200 GBP pentru un martor expert. Aceasta nu poate acoperi valoarea integrală a onorariului expertului, în special dacă expertul redactează un raport și participă la audiere;
Judecătorul poate obliga o parte care a avut un comportament necorespunzător la plata unor cheltuieli suplimentare;
În cazul în care valoarea financiară a cererii depășește limita pentru filiera cererilor cu valoare redusă, dar cererea a fost alocată filierei cererilor cu valoare redusă de către judecător, costurile vor fi evaluate în conformitate cu această filieră, cu excepția cazului în care părțile convin că trebuie să se aplice dispozițiile privind costurile aferente filierei accelerate.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În cazul în care partea căzută în pretenții dorește să conteste decizia judecătorului, aceasta va avea nevoie de permisiune în acest sens. Dacă partea /justițiabilul respectiv(ă) participă la audierea în cadrul căreia a fost pronunțată decizia, aceasta/acesta poate solicita permisiunea judecătorului la încheierea audierii.
Justițiabilul care dorește să exercite o cale de atac trebuie să aibă motive temeinice pentru a exercita o cale de atac. Acesta nu poate să conteste decizia unui judecător pur și simplu deoarece consideră că a fost luată o decizie greșită.
Dacă un justițiabil dorește să exercite o cale de atac, acesta trebuie să acționeze rapid. Termenul în care partea contestatară trebuie să își formuleze calea de atac este limitat.
În cazul în care partea căzută în pretenții nu a fost nici prezentă, nici reprezentată în cadrul audierii, aceasta poate solicita anularea hotărârii pronunțate în cadrul respectivei audieri și rejudecarea acțiunii.
Partea respectivă trebuie să depună o cerere în termen de cel mult 14 zile de la primirea hotărârii. Aceasta trebuie să solicite instanței un Formular N244 (notificare de depunere a cererii) pentru a formula cererea.
Instanța va informa părțile cu privire la data la care trebuie să se prezinte în instanță pentru judecarea cererii în fața unui judecător.
Judecătorul va aproba o cerere de anulare a hotărârii numai în cazul în care:
Justițiabilul/partea a avut un motiv întemeiat pentru
a nu participa sau a nu fi reprezentat(ă) la audiere; sau
a nu notifica instanța în scris;
și există o perspectivă rezonabilă ca partea să aibă câștig de cauză la rejudecare.
În cazul în care cererea părții are câștig de cauză și hotărârea este anulată, instanța va stabili o nouă audiere pentru acțiune. În cazul unei acțiuni simple, judecătorul poate decide să judece cauza imediat după audierea cererii.

Ultima actualizare: 02/12/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.